

ἘΘΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἱαδιαῖα ἕκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ Ὄρθοδόξου Ἐνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ ὁ Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017 Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα εὐρεσις τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2154

Ἀριστερὰ καὶ Ὄρθοδοξία

κταση τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ καὶ ἐνωτικοῦ μετὴν Μητέρα Ἑλλάδα ἀγώνα.

Ὁ Ριζοσπαστισμός γεννήθηκε μὲν στὴν πάντα ἐπαναστατικὴ Κεφαλληνία, εἶχε ὅμως κυοφορηθεῖ στὸ συνεχὲ ἐπαναστατικὸ καὶ φιλελεύθερο παλμὸ ὅλων τῶν Ἰονίων Νήσων κατὰ τὴν μακρὰ περίοδο τῆς δικῆς τους δουλείας σὲ δυτικὲς δυνάμεις (ἀπὸ τὸν 13ο

Γράφει ὁ π. Γεώργιος Γ. Μεγαλληνός, Ὁμ. καθ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν αἰ.) καὶ μάλιστα τῆς Ἐνετοκρατίας (1386 - 1797).

Ἡ ὀρθόδοξη πίστις ἀσχοῦσε στὰ Ἐπτάνησα τοῦ 19ου αἰώνα - καὶ ἰδιαίτερα στὴν πατρίδα τοῦ Ριζοσπαστισμοῦ τῆν Κεφαλληνία - «ἐντόνη συνεκτικὴ ἐπίδραση σὲ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα (...), ἐπενεργούσε δηλαδὴ

θρησκευτικὴ παράδοση τοῦ λαοῦ ἦταν τὸ αἷμα τῶν περιστάσεων, ἀφοῦ ἐξασφάλιζε τὴν λαϊκὴ ἐνότητα καὶ τὴν ἀναγκαία ὁμοψυχία λαοῦ καὶ ἡγεσίας στὸν ἐνωτικὸ ἀγώνα.

Τὸ ριζοσπαστικὸ κίνημα, προερχόμενο ἐκ τῶν σπλάγγνων τοῦ λαοῦ, ὄντας δηλαδὴ καθαρά λαϊκὸ, δὲν μπορούσε παρὰ νὰ στηριζοτανε στὸν ἕνα πόλο τοῦ λαϊκοῦ φρονήμα-

τος, τὸν ἐθνισμὸ καὶ τὴν θρησκευτικὴ πίστι, ποὺ συνιστοῦσαν τὴ λαϊκὴ ἰδεολογία καὶ ὀδηγοῦσαν στὴν ἀντικαθεστωτικὴ στάση. Ἡ Βρετανικὴ «Προστασία» μὲ τὸ νὰ εἶναι «πρωτοσπαστική», χρωματισμένη μάλιστα θρησκευτικὰ στὰ διπλωματικὰ ζήτηματα εἰς ἕνα βαθμὸ πολὺ ὑψηλότερο ἀπ' ὅσο σήμερα, ἀντιστρατευόταν γιὰ τὸν λαὸ ὅχι μόνον τὸ ἑλληνικὸ - ἐθνικὸ φρόνημα του, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστι τῶν πατέρων του, καὶ συνεπῶς ὀλόκληρη τὴν ταυτότητά του. Ἡ ἀντίθεση, ἐστὶ, τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ βρετανικὸ στήσιμο γινόταν καθολικὴ καὶ ἀπεφύρωτη, χωρὶς καμιά ἀπολύτως δυνα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τοὺς οἰκουμενιστὰς δὲν ἐνδιαφέρει ἡ ἀλήθεια, διότι ὑπηρετοῦν μὲ ἀφοσίωσιν τὴν ἐκκοσμίκευσιν!

Ὁ «ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ» ΑΠΑΙΤΕΙ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

ΔΙΕΤΕΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΕΡΒΟΥ

Τὴν Παρασκευὴ 17 Φεβρουαρίου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νεκταρίου Ἐκάλης, μετὰ τὴν θεία Λειτουργία ἐτελέσθη τὸ διετές μνημόσυνον τοῦ μακαριστοῦ πρώην Δευθυντοῦ Συντάξεως τοῦ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ» Γεωργίου Ζερβού. Ἐπίσης μνημόσυνον ἐτελέσθη τὸ Σάββατο 18 Φεβρουαρίου στὸ μετόχι «Ἀγίων Ἑστί» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγίστης Λαύρας Ἁγίου Ὁρους στὴν Βαρυμπόμπη, ὅπου εἶναι ὁ τάφος του.

Ὁ μακαριστὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός μας Γεώργιος ὑπῆρξε διακεκριμένος δι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

«Ἡ δεξιὰ κ. Γιαννάκου ἐβγαλε τὴν ἐξομολόγησιν ἀπὸ τὰ σχολεῖα, ὁ ἀριστερὸς κ. Φίλης δὲν ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐπισκέπτονται τὰ σχολεῖα ἱεράρχες, καὶ ὅλοι συνομολογοῦν ὅτι στὸ ζήτημα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν ἀκολουθοῦν ὅσα ἡ κ. Διαμαντοπούλου, φίλη τῆς μασονικῆς λέσχης Bildeberg, ἔθεσε ὡς βάση!»

Ὁ Ὑπ. Παιδείας κ. Κ. Γαβρόγλου κρατῶν Κοράνιον

Ὅταν ἐγραφοῦ τὸ ἄρθρον περὶ τῆς ἐκκοσμίκευσιν (βλ. Ὁ.Τ.φ. 2148/13-1-2017) εἶχα δηλώσει ὅτι θὰ χρειαστὴ ἐπανέλθω στὸ ζήτημα, καθὼς ἔμενε ἀναπάντη τὸ ἐρώτημα πῶς εἶναι δυνατόν ἀνθρώπων ἀπὸ διαφορετικὰ περιβάλλοντα τῆς ἀσπικῆς δημοκρατίας, εἴτε προοδευτικὰ εἴτε συντηρητικὰ, νὰ συγκλίνουν ἐπὶ ἀποψη εἰς τὸ κράτος (ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν Συναρμοστικῶν ὡς τὴν τελευταία σχολικὴ μονάδα) σφείλει νὰ εἶναι οὐδότερον ἐναντι καθὲς θρησκείας, νὰ εἶναι μὲ μία λέξιν οὐδτερόβηρο. Τὸ νεόκοπο αὐτὸ σύνθημα ἠχεῖ παράλογο καθὼς τίποτα ἀπὸ ὅσα μὲς περιβάλλοντα δὲν εἶναι οὐδότερον. Ἄς ἀναλογισθῆμεν κανεὶς τί ἐπιπτώσεις θὰ εἴη ἐμνημὴ αὐτῆ, ὅταν τὸ κράτος θὰ θῆσῃ νὰ διαπαιδαγωγῆσιν ἐπὶ τὰ σχολεῖα οὐδτερες ψυχὲς μαθητῶν! Ἄραγε, θὰ ἀνα-

Τοῦ κ. Παύλου Τρακάδα ποὺν αὐτοὶ οἱ μαθητὲς τοῦς γονεῖς τους, τὴν πατρίδα καὶ τὸν ἑαυτοῦ τοῦς ἠδὲ τὸ τέλος θὰ ἔχουν ἀποστερηθεῖ ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐφόδια, τὰ ὅποια συγκροτοῦν τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ταυτότητα, ὅταν ἡ ἱστορία, τὰ θρησκευτικὰ ἀκόμα καὶ ἡ βιολογία (βλ. τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπ. Παιδείας «σῶμα καὶ ταυτότητα» διὰ τῆς βιολογικῆς καὶ κοινωνικῆς ταυτότητες κ.ἄ.) θὰ ἔχουν ἐξουδετερωθεῖ; Ὅλα αὐτὰ ἐπιδικῶνται ἐπὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας. Ὅμως, γιὰ τὸ πρῆτοι ἡ ἀνοχὴ καὶ ἡ ἐλευθερία ἐπιλογῆς νὰ ὑπερισχύουν, ὅταν ἄλλες σημαντικῆς ἀξίης τίθενται σὲ κίνδυνον; Ἀντιλαμβάνονται ὅτι καμιά οὐσιαστικὴ κοινωνία δὲν μπορεῖ νὰ συγκροτηθεῖ ἐπὶ τὴν βάση ἀπλῶς καὶ μόνον τῆς ὑπεράσπισθιν ἀτο-

μικῶν «δικαιωμάτων», τὰ ὅποια θωρακίζονται τὴν μονάδες, ἀλλὰ δὲν δημιουργοῦν βαθειὰ ἐνότητα; Ἐνότητα ὑπάρχει, ὅταν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἐπιλέγουν ὡς κοινὸ ὄραμα καὶ ὅχι ὡς ὀραμα τῶς ἐπιβεβληταῖ ὡς κατὰ συνθήκην συμβίωσιν. Στὴ σύγχρονὴ ἐποχῇ, κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐννοία τῆς συλλογικότητας ἔχει ὑποχωρήσει, πῶς θὰ καταφέρει τὸ κράτος νὰ διατηρήσῃ τὴν συνοχὴ τῆς κοινωνίας, ὅταν τὸ ἴδιο ἀντιμάχεται τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τὴ φύσιν τῆς εἶναι συλλογικὴ καὶ καλλιεργῆ τὴν συνοχὴ, μὲ τὴν ἐπιδίωξιν ἑνὸς οὐδτερόβηρου κράτους;

Ἡ ἀνάδειξις τοῦ μεταπολιτευτικοῦ κράτους καὶ ὁ οἰκουμενισμὸς Ὁ χριστιανισμὸς ἔνωσε κάποια ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πληττονταὶ αἱ ἀθῶναι ψυχαὶ τῶν μαθητῶν

Χολαργός, 30-1-2017
Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώνυμον Μακαριώτατε, Αἰτούμεν τὴς πατριτικῆς Σας εὐχῆς.
Σὰν υἱὸς πρὸς πατέρα, θέλω ταπεινὰ νὰ καταθέσω τὸν πόνο καὶ τὴν σιωπηλὴν κραυγὴν μου γιὰ τὴν ἠθικὴν, ψυχικὴν καὶ σωματικὴν καταστροφὴν ποὺ ὑποκρετικῶς ἡ ὑπόστασις τὰ ἐλλήνοπαιδα - πρὸς τὸ παρὸν τῶν γυμνασίων - ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ Παιδείας μέσα ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς λεγομένης «θεματικῆς ἐβδομάδος ἐνημέρωσιν καὶ εὐαισθητοποίησης ἐπὶ τὰ ζητήματα Διατροφῆς καὶ ποιότητας ζωῆς, προλήψεως ἐθισμοῦ καὶ ἐξαρτήσεων καὶ ἐμφυλίων ταυτοτήτων» μὲ γενικὸ τίτλον «Σῶμα καὶ Ταυτότητα». Σὰς ἐπισυνάπτω καὶ ὀλόκληρη τὴν σχετικὴ ἐγκύκλιον.
Ἐν πρώτοις Σὰς μεταφέρω μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἐγκύκλιον, ἐνδεικτικὰ τοῦ ὄλου πνεύματος ποὺ θέλουν νὰ περάσουν:
1. «Ἡ ἐπίστασις τῆς θεματικῆς ἐβδομάδος στοὺς παραπάνω βασικοὺς ἀξονες ἀντὶ ἀπὸ τὴν εὐρύτερη σημασία ποὺ ἀποκτὰ γιὰ τοὺς/τῆς μαθητῆς/μαθήτριες αὐτῆς τῆς ἡλικίας, ἡ καθάρτησις μὴ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ Ἑλλάς ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης τῆς -οὐ ἀνόητοι, οἱ ἄπλοοι καὶ ὁ Γόρδιος Δεσμός-

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἐμ. Δημητράκη, Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος
Παρακολουθοῦμε καθημερινῶς τὰ τεκταινόμενα ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδιέξοδον, εἰς τὸ ὅποιο εἶχε περιέλθει ὁ Λαός μας. Οἱ καθημερινῆς καὶ ἐνόητος συγκρούσεις ἐνὸς τῆς Βουλῆς, αὐτὸ τὸ θέατρο τοῦ παραλόγου, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐξευθελιστικὴν καὶ τόσο ταπεινωτικὴν γιὰ ἡμᾶς ὡς «ἔθνος χορηγῆσι τῆς «δόξης»». Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀσυνδοσία, ἀλόγητος πορεία καὶ ἐκφυλισμὸς, αὐτὴ ἡ πρωτοφανὴς γιὰ μᾶς «σύγχρονον Πολιτεία» ἀτιμωρησία τῶν ἡγεσιῶν τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἐξουσίας, τῆς Ἀρχῆς τῆς Διακρίσεως τῶν Ἐξουσιῶν, τῶν Ὁργάνων καὶ Θεσμῶν τῆς Πολιτείας εὐθύνονται γιὰ τὰ Μνημόνια καὶ τὴν ἐκρηκτικὴν, ἀκρωσ ἐπικίνδυνον κατὰστάσιν ποὺ εὐρίσκαται τῶρα ἡ Πατρίδα μας.
Ὁ ἀμερικανὸς ἱστορικὸς Χάουαρντ Ζὶν εἶπε τὸ ἐξῆς: «ἂν δὲν γνωρίζουμε τὴν ἱστορίαν, εἴμαστε κρέας ἐτοίμου γιὰ τοὺς σαρκαφάγους πολιτικούς, γιὰ τοὺς διασπορευμένους καὶ τοὺς δημοσιογράφους ποὺ προμηθεύουν τὸ πλὴν ἀκονισμένον μαχαίρι». Ὁ γράφων αὐτὸ τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

...καὶ ἦσαν ὅλοι τοὺς Μασόνους;

Μετὰ τοὺς κληρικὸς μὲς ποὺ προωθοῦν τὸν μασονικὸν οἰκουμενισμὸν πότε θ' ἀρχίσουν τὰ ἐπιτίμια;
Ὅταν ὁ Ἀπόστολος Μακρᾶκης ἐκφρασοῦσε ἐπὶ τὴν Πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας τοὺς πύρινοὺς κατὰ τῆς μασονίας ἐκείνους λόγους τοῦ (ἄρχος τοῦ περασμένου αἰῶνα), ὁ Συγκληρικὸς Οἰκουμενισμὸς εἶχε ἤδη ἀρχίσαι νὰ βράζει. Νὰ βράζει», ὅχι μόνον ἐκτός, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν τειχιῶν τῆς Ὄρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲς, διὰ μερικῶν (ὀλίγων, τότε) ἐπισκόπων Αὐτῆς. Ἐντοῖτοις καὶ οἱ πατερικότεροι ἐκ τῶν κληρικῶν μὲς δὲν μπορούσαν νὰ ἰχνηλατήσουν, τότε, ποὺ ἀκριβῶς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Νὰ ἀνακληθεῖ ἡ προκλητικὴ θεματικὴ ἐβδομάς

Παραθέτομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ καθ. κ. Ν. Ἀλιπράντη διὰ τὸ ἐπικαιρὸν ζήτημα τῆς σχολικῆς ἐβδομάδος ἀφιερωμένης εἰς τὸ «Σῶμα καὶ ταυτότητα», τὸ ὅποιον προεκάλεσε δι' ἐλλαν ἀντιδράσεων:
Ἀθῆνα 2 Φεβρουαρίου
Πρὸς τὸν ὑπουργὸν παιδείας ἔρευνας καὶ θρησκευμάτων, Κύριον Κωνσταντῖνον Γαβρόγλου
Αἰτῆσιν ἀνάκλησιν τῆς ὑπογραφικῆς ἐγκυκλίου (ἀρ. πρωτ. Φ20.1/220482/Δ2, 23-12-2016) μὲ θέμα ὕλοισιν ἐπὶ τὰ γυμνάσια Θεματικῆς ἑβδομάδος μὲ τίτλον «Σῶμα καὶ ταυτότητα» ὡς πρὸς τὸν ἀξονα «Ἐμφυλὴς ταυτότητες».
Οἱ ὑπογράφοντες καθηγητῆς Πανεπιστημίων, ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων καὶ γονεῖς λάβαμε γνώσιν τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας ποὺ περιλαμβάνει καὶ «διαφωτιστικὰ» μαθήματα γιὰ τὴν σεξουαλικότητα. Ἐχοντας γνωρίσει τὸν «διαφωτισμὸν» τῆς Δύσεως καὶ τὸ σημερινὸν ὑπερδύο κενὸ καὶ πάλιν ὅσοιοιοδοῦσε κατεβύθουσις, γιὰ τὸν ἔχει πτυξίδια, διαμαρτυροῦμαστε γιὰ τὸ ὅτι προοδευτικὸν κείμενον

ἘΠΙΦΥΛΛΙΔΑΣ ἙΘΡΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ ἐθνικός μας καὶ οἰκουμενικός ποιητὴς Διονύσιος Σολωμός. Ἡ ἀλήθεια, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ γλῶσσα εἰς τὸ ἔργον του
Τῆς Δρ. Φιλ. Μαρίας - Ἐλευθερίας Γ. Γατρᾶκου

Συναπτοῦμε τοὺς προγόνους τοῦ στὴ Βενετία πρὶν ἀπὸ τὸ 1715, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ τὴν λήξιν τῆς Β' Βενετοκρατίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸ ὄνομα Βαρλολάου. Τὸ ὄνομα Σολωμὸς πρωτοφαίνεται ἐπίσημον τὸ 1697 σ' ἐνα διτάγμα τὸ ὄνομα τῆς Βενετίας. Ἡ οἰκογένεια βραβυλάου κατάνει ἀπὸ τὴν Κρήτη. Μὲ τὸ παραπάνω διτάγμα μὲς δίνεται ἡ πληροφορία ὅτι ὁ Ἰωάννης Ἀρσένιος Σολωμός, μὲ ὄλο του τὸ στίψιν, πέρασε ἀπὸ τὴν Κρήτη, ἀφοῦ τὴν ἤσαν οἱ Τούρκοι, στὸ

Ἐνα πνευματικὸν πρόβλημα

Τοῦ πρωτοπρὸςβυτέρου π. Διονυσίου Τάση
Πᾶσαι χριστιανὸι, ποὺ κάνουν πνευματικὴ ἀνάσιν, συχνὰ βιώνουν μὲ ψυχικὴ ἀνάταραξιν ἀπὸ ὅσα βλέπουν καὶ ἀκούουν γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὴν δραστηριότητα ἄλλων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν τους. Τὸ πρόβλημα εἶναι ὁσοῦ καὶ πρῆτοι ὁ κρεβάσις νὰ τὸ ἀντιμετωπίζῃ μὲ τρόπο ἀποτελεσματικὸν καὶ ψυχραμῶν.
Ὁ ἅγιος Πάϊσιος ὁ ἀγιωρετῆς μιλοῦσε γιὰ τοὺς καλοὺς λογισμοὺς ποὺ πρῆτοι νὰ ἔχομε γιὰ τοὺς ἄλλους, προκειμένης νὰ ἀποφεύξουμε τὴς κρίσεις καὶ τὴς κατακρίσεις, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μένουμε ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τῆς πρῶτες ἐντυπώσεις ποὺ προκαλοῦν διάφορες πληροφωρίαι, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν πάντα σχέση
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Πρόσωπον καὶ φύσις κατὰ τοὺς Πατέρας καὶ «μεταπατερικὸς» θεολόγους

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλή, Δρ. Ἱατρικῆς
2ον - Τελευταίον
Οἱ Πατέρες εἰς Ἀνατολήν
Ἄς δοῦμε ὁμοσ πῶς ὁρίζουν τὸ πρόσωπο οἱ Πατέρες. Οἱ Πατέρες δὲν ὁρίζουν βεβαίαν τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου ποὺ εἶναι μὲ τὸ ἐστὶν, ἀλλὰ σὰν ἀκρίβεια ἀκρίβεια. Ἀπ' αὐτὰ ποὺ δίδασκεν οἱ Πατέρες ἐξέρχεται ὅτι τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ ἀνήκουν ἐπὶ τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου. Συναποτελοῦν τὴν «ὑπόστασιν» τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Βεβαίαν δὲν ὑπάρχει φύσιν χωρὶς ὑπόστασιν «οὐκ ἐστὶ φύσις ἀνυπόστατος». (βλέπε Ἰωάννην Δαμασκηνόν «Ἐκδόσις ἀκριβῆς Ὄρθοδόξου πίστεως». Ἐκδόσις Πλουρνάρου Θεσσαλονικῆ σελίδα 242) Μὲ ἄλλα λόγια δὲν ὑπάρχει φύσιν ἀπρὸσωπῆ. Πρόσωπον, ἄτομον ὑπόστασιν γὰ τοὺς Πατέρας εἶναι ταυτόσημον ἄνωσις. Τὶ εἶναι ὁμοσ τὸ πρόσωπον ἡ ὑπόστασιν καὶ τὶ εἶναι ἡ φύσιν; Ἄς παρακολουθήσουμε τὸν Μέγα Βασίλειον: «Ὅμοσ δὲ καὶ ὑπόστασις ταῦτην ἔχει τὴν διαφορὰν, ἣν ἔχει τὸ κοινόν
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

μόνας του, ἐστελε τὸν μόλις 10 ἐτῶν Διονύσιον ἐπὶ τὴν Ἰταλία, γιὰ νὰ σπουδᾷ ἐπὶ τὸ Κολλέγιον Santa Caterina ἐπὶ Βενετία. Τὸν συνοδεῖ ὁ ἀββάς Δὸν Σαντο Ροσσί, διδάσκαλός του, στὰ ἱταλικά. Δὲν εἶναι ἄνευ σημασίας τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Ροσσί, εἶχε καταφύγει ἐπὶ τὸ Ζάκυνθο διωγόμενος ἀπὸ τὴν πατρίδα του, γιὰ τὸ φιλελεύθερα φρονήματα του, ποτισημένος ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Γαλικῆς Ἐπανάστασις. Ὅλοισ οἱ πρῶτοι διδασκαλοὶ τοῦ Σολωμοῦ εἶναι ἀνθρώπων μὲ φιλελεύθερος ἰδέες.
Κάποιος βιογράφος τοῦ Σολωμοῦ μὲς βεβαιώνει τοὺς ἄκουσε τὸν Καραβία, ἕνα ἀπὸ τοὺς ὑπερτοξους διδασκάλους τοῦ ποιητῆ νὰ ἱστορεῖ, μὲ πόσον ζῆλον ὁ νέος μαθητῆς του μελετοῦσε τὸν ἀρχαίους Ἑλληνας ποιητῆς καὶ ἱστορικούς, πῶς ἐστούδαζε τὴν Ἁγία Γραφὴν καὶ παθητικὰ μεγαλοφρονῶσε ἀπ' ἔξω τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβὶδ, τοὺς θρήνους τοῦ Ἱερεμίου καὶ τὸ μέγα ποιῆμα τοῦ Ἰώβ. Ἐταί καὶ ἐπὶ τὴν Κρημίαν ὅταν πῆγει, συνουδεμένος ἀπὸ τὸν Ροδθὸ, γιὰ νὰ τελειοποιηθεῖ ἐπὶ τὴν ἰταλικὴ καὶ στὴν Ἀπὸ τὴν παιδείαν, οἱ ἱταλικοὺ στίχους, τοῦ ἐλέγε: «Greco, tu farai dimenticare il nostro Monti» (Ἑλληνιστοῦ, ἐσὺ θὰ περάσεις τὸν Μόντι μας!).
Δυσκολοῦπτατος νέος ὁ Διονύσιος ἀποφοίτησε τὸ 1815
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΣΧΟΛΙΑ

Το κλειδί του χαμένου παραδείσου

Η ΤΕΤΑΡΤΗ Κυριακή του Τριωδίου, ή Κυριακή της Τουρικής, είναι αφιερωμένη στην ενθύμηση της εξέδου των Πρωτοπλάστων από τον παράδεισο της τρυφής. Στην πικρή ανάμνηση του πιο τραγικού γεγονότος της ανθρώπινης ιστορίας. Ο διάβολος και η δική μας άμελεια έκλεισαν τον παράδεισο. Τόν άνοιξε όμως η Χείρα ευσπλαχνία, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας Χριστός. Τώρα η Έδμη βρίσκει διπλά μας, κλεισμένη. Όμως ο φιλόδουλος Θεός μας έδωσε το κλειδί να ανοίξουμε τη θύρα και να εισέλθουμε, με την ειλικρινή μετάνοιά μας και την προσαρμογή της ζωής μας στη ζωή του Χριστού, «άκρις ου μορφωθή Χριστός εν ήμιν» (Γαλ. 4,19). Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι μία καλή ευκαιρία, για να αξιωθούμε της εν Χριστώ μορφοποίησής μας, με προσευχή, νηστεία, εκκλήσιασμό, μετάνοια, εξομολόγηση, Θεία Κοινωνία, μελέτη της Αγία Γραφής και

άλλων πνευματικών και ψυχωφελών αναγνωσμάτων. Άς αρχίσουμε από αύριο τόν καλό αγώνα μας για προσωπική σωματική και ψυχική κάθαρση από τὰ πάθη μας και τὴς ἀμαρτωλῆς μας ἕξεις, είναι «ώρα ήμῶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι» νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστάσομαι. Η νύξ πρόκομει, δὲ ἡμέρα ἡγίγειν. Αποθώμεθα τὸν εἶνα τὸ φῶς τοῦ σκότους και ἐνδουσίμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρα εὐσημῶνως περιπατήσομεν, μὴ κύμποις και μέθαις, μὴ κοίταις και ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι και ζήλω, ἀλλ' ἐνδουσίμεθα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, και τὴς σαρκὸς πρόνοιαι μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας» (Ρωμ.13,11-14). Άς πάρουμε λοιπὸν τὴ μεγάλη ἀπόφαση, να βρούμε τὸ χαμένο Παράδεισο και νὰ τὸν ἀνοίξουμε, ξεκλειδώνοντάς τον με τὴ σώζουσα χάρη τοῦ Χριστοῦ και τὴ δική μας συντριβή και μετάνοια!

Ὁ μεγάλος πλοῦτος τοῦ Ἁγίου Τριωδίου

Ὁ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΣ πλοῦτος τοῦ Τριωδίου είναι πραγματικά θαυμαστός. Μεγάλου πιατηματικῆ και μουσουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας συνέθεσαν ὑπέροχους ὕμνους και καταπληκτικὲς ἀκολουθίες για ὁλόκληρη αὐτὴ τὴν περίοδο, με ἀποκορύφωμα τὴς ἱερῶτατες ἀκολουθίες τῆς Μεγάλῃς Ἐβδομάδος. Ὀλόκληρη ἡ ἔκδοσή του τοῦ Τριωδίου είναι προσρμοσμένη στό πνεύμα τῆς μετάνοιας και τῆς συντριβῆς τοῦ κάθε ἀμαρτωλοῦ και στήν ἐν Χριστῷ ἀπολύτρωση. Είναι φτιαγμένες ἐπί ὅσων να διεισδύουν στοὺς πιστοὺς διαθέσει μετάνοιας. Για παράδειγμα ἀναφέρον τὸν θαυμάσιο Μεγάλο Κανὼνα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης, τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ θρηνητικὴ ἔλεγεια, ὁ ὁποῖος ψάλλεται τμηματικά τὴν πρώτη ἔβδομάδα τὸν νηστειῶν και ὁλόκληρο τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης τῆς Ἐ' ἔβδομάδος. Ἐπίσης ἀναφέρει τὸν ἀξεπέραστο Ἀκάθιστο ὕμνο ποιήμα τοῦ μεγαλυτέρου ὑμνογράφου τοῦ Βυζαντίου τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, ὁ ὁποῖος ψάλλεται τμηματικά κάθε Παρασκευή βράδυ στις τέσσερις πρώτες ἔβδομάδες τὸν νηστειῶν (Χαιρετισμοί) και ὁλόκληρο τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆ τῆς Ἐ' ἔβδομάδος. Ὁ ἐξάισιμος αὐτοῦ ὕμνος (κοντάκιο) ἐξῆμνει τὸ ἱερὸ προαδικεῖ τῆς Θεοτόκου και τῆ μοναδικῆ συμβολῆ τῆς στο ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Μεγάλο Πατέρες συνέγραψαν ὑπέροχα ψυχοφελῆ συγγράμματα και λόγιους γύρω ἀπὸ τὴς μνείες τὸν γεγονότων τῆς περιόδου αὐτῆς, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ὁ Γρηγόριος ὁ Παλαμῆς, κ.ά.. Στὰ μοναστήρια, ὅπου ἐκεῖ γίνεται ὑποδειγματικὴ ἀσκηση τὴν περίοδο αὐτῆ, διαβάζονται καθημερινά ἀποστάσιμα τὸν συγγραμμάτων αὐτῶν γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπή τὸν μοναχῶν.

Φρικαστικὴ ἔρευνα διὰ τὸ πάθος τοῦ καπνίσματος

ΤΑ ΠΑΘΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΤΟΚΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ, ἡ ὁποῖα γεννᾷ τὴ φθορά και τὸ θάνατο. Τὰ πάθη μας κατατρώουν και μᾶς φθειρόντες ὀδηγώντας μας στό τέλος στό θάνατο. Γι' αὐτοῦ και οἱ Πατέρες ἔδωσαν μεγάλη σημασία στήν ἀποκοπή τὸν παθῶν. Ἐνα ἀπὸ τὰ σοβαρὰ πάθη είναι και τὸ κάπνισμα, τὸ ὁποῖο σκοτώνει πολὺ περισσότερο ἀπὸ ἄλλα τὰ ἄλλα πάθη. Δείτε τὴν ἀνησυχητικὴ εἰδηση: «Τὸ κάπνισμα κοστίζει πᾶνω ἀπὸ 1 τρισεκατομμύριο δολῆρῶν (944,7 δις. εὐρῶ) στήν παγκόσμια οἰκονομία, και μέχρι τὸ 2030 θὰ ἐπιφέρει τὸ θάνατο σὲ ἕνα τρίτο παραπάνω ἄτομα ἀπὸ ὅ, τι τώρα, σύμφωνα με μίᾶ ἔρευνα ἀπὸ τὸν Παγκόσμιο Ὄργανισμό Υγείας (ΠΟΥ) και τὸ Ἐθνικὸ Ἰνστιτοῦτο Καρκίνου τὸν ΗΠΑ, πὸν δίνεται στή δημοσιότητα σῆμερα. Τὸ κόστος αὐτὸ ὑπερβαίνει κατά πολὺ τὰ παγκόσμια εἰσοδήματα ἀπὸ τοὺς φόρους καπνίου, τοὺς ὁποῖους ὁ ΠΟΥ ὑπολογίζει περίπου στὰ 269 δισεκατομμύρια δολῆρῶν (254 δις. εὐρῶ) γιὰ τὰ ἔτη 2013-2014». Ὁ ἀριθμὸς τὸν θανάτων πὸν συνδέονται με τὸν καπνὸ προβλέπεται νὰ αὐξηθεῖ σταδιακὰ ἀπὸ περίπου 6 εκατομμύρια θανάτους τὸ χρόνο σὲ περίπου 8 εκατομμύρια θανάτους τὸ χρόνο τὸ 2030, με πᾶνω ἀπὸ 80% τὸν θανάτων αὐτῶν νὰ συμβαίνουν σὲ χῶρες χαμηλῆ και μεσαίου εἰσοδήματος», ἀναφέρει ἡ ἔρευνα καὶ τρομερῶ. Ὅμως καμὶ προειδοποίηση δὲν πτοεῖ τοὺς καπνιστὲς νὰ κόψουν αὐτὸ τὸ δαιμονικὸ πάθος! Δυστυχῶς καπνιστὲς είναι και πολλοὶ κληρικοί. Θυμίζουμε μακαριστῶ Ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζονταν δημόσια με πῶρο στο χέρι (και με κουστομῆμα)! Ἀδελφοὶ κόψτε τὰ πάθη σας, πρὶν σὰς «κόψουν» ἐκείνα!

Ὁ κ. Φραγκίσκος δὲν τοῦλμὰ νὰ ἐπισκεφεθῆ τὴν Σερβία!

ΕΙΝΑΙ γνωστὸ πὸς ὁ «ἀλάθητος», ὁ ἀνθρώπος, πὸν «ἐκρίσε» ὁ Χριστὸς ἀντιπροσώπου Του στή γῆ και ἀρὰ ἀπόλυτο κυρίαρχο τῆς, περιτρέχῃ τὴν ὕψλη, οὐ νὰ ἀδύναται τὴν κυριαρχία του σὲ αὐτὴ! Στὴ βίβλῆμας του είναι και οἱ ὀρθόδοξες χῶρες, ἀνεξάρτητα ἐν θεωρεῖται ἀνεπιθύμητος σὲ αὐτές. Τελευταῖα «ἔβαλε στό μάτι» τὴν Σερβία, ἀλλὰ ἐκεῖ «μυρίζε μπαρραῖ» γιὰ τὴν ἀφέντια του, διότι τὸ ἀμὰ 880.000 ἀπιστοιμῶν ὀρθόδοξων Σέρβων βοᾶ τὸ πρόσφατο ἐγκληματικὸ παρελθόν τοῦ «κράτους τοῦ Θεοῦ!» Αὐτὸ ἔπεσημανε και ὁ Πατριάρχης τὸν Σέρβων κ. Εἰρηνάσιος. Δείτε τὴν εἰδηση: «Εἶναι δύσκολο νὰ οκεφαλή κανεῖς ὅτι στο ἄμεσο μέλλον, ὁ Πάπας Φραγκίσκος θὰ ἐπισκεφεθῆ τὴν Σερβία - αὐτὸ ὁλόκληρο ὁ Πατριάρχης Σερβίας κ. Εἰρηνάσιος, μιλώντας στήν ἐφημερίδα «Κουρίρ». Ἐίμαι ἐχαρακτηριστικῶς, ὁ Πάπας ἔξφρασε τὴν ἐπιθυμία του νὰ ἐπισκεφεθῆ τὴν Σερβία, ἀλλὰ λόγῳ τὸν γενγοντῶν πὸν ἔλαβαν χώρα στο παρελθόν, ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἀντίρροπὸ σὲ μίᾶ τέτοια ἐπίσκεψη» ἀνέφερε μεταξὺ ἄλλων ὁ Πατριάρχης Εἰρηνάσιος» (Ιστ. Ρωμῶν) Βεβαίως δὲν τὸν ἐπίσσαν οἱ ἐπίσημοι της οἱ νὰ ἀνεύματα ἐγκλήματα τὸν δίκων τὸν παπικῶν Κροατῶν Οὐστάσι, με ἐπικεφαλῆς τὸν διαβόητο «Ἀρχιεπίσκοπο» Α. Στέφανις, κατὰ τὸν ἄθωμον και ἀνυπερβάσιπτον ὀρθόδοξων, γιὰ τὰ ὅποια οὐδέποτε ζήτησε συγγνώμην τὸ Βατικανό. Ἀπλὰ δὲν θὰ ὑποτρέσει νὰ ἀντέξει τὴ σφοδρὴ διαμαρτυρία ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἴσως ἔχουν ἐκείνη τὴ φρικὴ και ἀκόμα ζοῦν! Ὅμως δὲν κατανοοῦμε γιὰτὶ «εἶναι ἐχαρακτηριστικῶς» ὁ κ. Εἰρηνάσιος!

Ἄλλο ἕνα σημαντικὸν ἔσχατολογικὸν γεγονός!

ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ σελῖα μας δημοσιοποιήσαμε και σχολιάσαμε εἰδησιὲς μεγάλου ἔσχα-

τολογικῶ ἐνδιαφέροντος, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ κάμουν με τὴν ὁσονοῦτω ἐμφάνιση τοῦ Ἀντιχρίστου. Δείτε μίᾶ ἀκόμα: «Φωτῆα παίρνει ἡ Μέση Ἀνατολή καθώς ὁ νεοεκλεγέντος Ἀμερικανὸς πρόεδρος Ν. Τράμπ θέλει τὴν μετακίνηση τῆς ἔδρας τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβεΐας ἀπὸ τὸ Τέλ Ἀβιβ τὴν

αξή», ὑπέρμαχο τοῦ οἰκουμενισμοῦ και τῆς γεωπολιτικῆς, ἀφῆρωσε πρόσφατο τεῦχος του στήν «Σύννοδο» τῆς Κρήτης. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἀρθρογράφους του, ὁ π. Δ. Μπαθρέλλος, ἀσχολήθηκε με τὰ «μεΐων» τῆς «Συνόδου». Μεταξὺ τὸν ἄλλων τῆς καταλογίζει τὴν εὐθύνη δι ... δημιούργηση φονταμενταλιστέ! Δείτε ἕνα ἀπόσπασμα: «Ἡ Σύνοδος ὅμως δοκίμασε τὴν ἐσωτερικὴ ἐνότητα τὸν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν και σὲ ἕνα ἄλλο ἐπίπεδο». Ἐδῶς ἀφορμῇ νὰ ἀκούση στοὺν και πάλι οἱ ἀνατριχαιστικῆς κραυγῆς τῆς φονταμενταλιστικῆς παράνοιας ἐναντίον ὁσων δὲν συμπεριφέρονται ἱστορικῆς και ἱδεολογικῆς τῆς φαντασιώσεως. Αὐτὸ βέβαια ὀφείλεται σὲ μίᾶ μόνιμη ἐκκλησιαστικὴ και θεολογικὴ κακοήθεια, γιὰ τὴν ὁποῖα ἡ Σύνοδος δὲν φέρει εὐθύνη, παρόλο πὸν, ἄθελα τῆς, ἀνέδειξε τὴ μεγάλη τῆς δύναμη. Ἀπὸ πὸν ἀντλεῖ ὁ Ὁρθόδοξος φονταμενταλισμὸς τὴ δύναμη αὐτῆ; Σὲ μεγαλοβαθμὸ ἀπὸ τὸ γεγονος δι ὅρετε Ὁρθόδοξοι αισθάνονται διτὸ ἔχουν χάσει τὴ μάχη με τὴν ἱστορία - και δὲν τὸ ἀνέχου». Ὅντας, ἀρεκτὰ συχνά, πληγωμένοι και ἀδαεῖς, καταντῶν μαινεκτικοί, ὑπερναίσιθοι, καχύποποι, συνομωσιολογοί, και με ἱσχυρὰ ἀνακαλαστικὰ ἀμνησιμοῦ!» (Ιστ. Ἀμειβιστος). Κατὰ τὸν ἐν λόγῳ κληρικῶ, ἀλλὰ και γιὰ ὅλο τὸν οἰκουμενιστικὸ συρφετό, ὅσοι ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀπαρχαριστικὴ σώζουσα ὀρθόδοξη πίστη, ὁ ὀμολογιακὸς τοὺς λόγους εἶναι, «ἀνατριχαιστικῆς κραυγῆς τῆς φονταμενταλιστικῆς παράνοιας!» Ἐπειδὴ δὲν θέλουν νὰ συμβιβαστοῦν με τὸν σύγχρονο θρησκευτικὸ συρφετό, ἔχουν «χάσει τὴ μάχη με τὴν ἱστορία - και δὲν τὸ ἀνέχου!» Με ἄλλα λόγια, ὅσοι δὲν σκύβουν τὸ κεφάλι νὰ προσκυνήσουν τὸ θερῖο τῆς Ρώμης εἰμαστε «μειοεκτικτοί!» Κρίμα πάτερ!

Τὰ «στολιδία» τῶν οἰκουμενιστῶν εἰς τοὺς «ὀρθόδοξους φονταμενταλιστῆς»!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τὸ προηγουμένον σχολιῶν ὁ κληρικὸς π. Δ. Μπαθρέλλος «στόλισε» και με ἄλλους χαρακτηρισμοὺς τοὺς «φονταμενταλιστῆς τῆς Ὁρθοδοξίας». Δείτε: «Ἐχουν μικρὴ ἐμπιστοσύνη τῶν συνόδοις και τοὺς ἐπισκόπους, στις ἐκλογῆς τῶν ὁπίων, ἄλλωστε, δὲν παίρουν μέρος. Τὸ φάντασμα τῆς Φεράρας - Φλωρεντίας διατρει στο συλλογικὸ φανταστικὸ δεσπόζουσα θέση. Ὁ ἥρωας τὸν φονταμενταλιστῶν είναι ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενέσιος - ὅπως ἐκείνου βέβαια τὸν κατανοοῦν και τὸν ἐρμηνηστῶ. Ὁ ὀρθόδοξοῖς φονταμενταλιστῆς ἀποδοξοῦν νὰ καταστοῦν ὑπέρμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντίον τὸν Συνόδων. Ὁ διάλογος και τὸ θεολογικὸ ἐπιχειρήμα, καθώς βασιζονται στή γνώση και τὴ λογική, εἶναι συνήθως καταδικαστέμα σὲ ἴπτα, ὅταν ἔχουν νὰ συγκρουστοῦν με τὴν ὑπέρτερη δύναμη τὸν παθῶν και τὸν συναισθημάτων. Ὁ φόβος, ὁ θυμὸς, και ὁ φανατισμὸς εὐκόλα υπερισχύουν. Ὁ ἐθνικισμὸς και ὁ φονταμενταλισμὸς ἀναπροφύονται συνεχῶς ἀπὸ τὸ θυμικὸ και παραμένουν οἱ δύο μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τῆς ἐνώθητες Ἐκκλησίας» (Ιστ. Ἀμειβιστος)! Θὰ ρωτοῦσαμε τὸν π. Δημήτριον: Μίᾶ μεγάλῃ πλειάδα Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἀντιπάτηκαν στις ἱστορικῆς Συνόδους, ἀνήκαν στοὺς τότε φονταμενταλιστῆς; Ἄν δὲν ἀντίφραστοσαν και εἶχαν τὴν ἐκλογή του ἐχεῖ ὑποσχεθεῖ νὰ ἀνανυρῶσει τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραήλ (καὶ πὸν δὲν ἔκανε ὁ Ὀρμητά και ἡ Κλίβων)» (Ιστ. Πενταπόσταγμα)!

Ἱερουσαλήμ, ἀνανυρῶντας στήν οὐσία τὴν πόλη αὐτὴ ὡς πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραήλ. [...] Ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι, Ἐλληνας, Ρῶσοι, Βούλγαροι, Ἀρμένιοι κ.ά. γνωρίζουμε δι ἡ κατασκευή τοῦ ἀποκαλούμενου Τρίτου Ναοῦ τοῦ Σολωμῶνα ἀποτελεῖ τὴν «ἐπιτομή» τὸν μελλομένων γεγονότων γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα και ὅλον τὸν πλανήτη. Τὸ πρώτο βῆμα γιὰ τὴν ὀλοποίηση αὐτοῦ τοῦ σχεδίου ἀποτελεῖ τὴν ἀναγνώριση τῆς Ἱερουσαλήμ ὡς πρωτεύουσας τοῦ βιβραϊκοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ΗΠΑ. Ὑπευθυμίζουμε δι τὸ ἀνώτατο ἰουδαϊκὸ συμβόλλο (Σανxenτριν) κάλεσε τὸ Ρῶσο πρόεδρο Βλαντιμῖρ Πούτιν και τὸν νεοεκλεγέντος πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. Ντόναλντ Τράμπ, νὰ ἐνώσουν τὴς δυνάμεις τους και νὰ ἐκπληρώσουν τὴν βίβλικὴ ἔντολη και τὸν ρόλο τους με τὴν ἀνακατασκευή τοῦ βιβραϊκοῦ Ναοῦ στήν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Ραββίνος Hillel Weiss, ἐκπρόσωπος τοῦ συμβουλίου Σανxenτριν, ἐπικαίνωθησε με τὸ πρακτορεῖο εἰδησεων Breaking Israel News, γιὰ νὰ ἀνακοινώσε δι ὁ Τράμπ πρὶν τὴν ἐκλογή του ἐχεῖ ὑποσχεθεῖ νὰ ἀνανυρῶσει τὴν Ἱερουσαλήμ ὡς πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραήλ (καὶ πὸν δὲν ἔκανε ὁ Ὀρμητά και ἡ Κλίβων)» (Ιστ. Πενταπόσταγμα)!

Ἰδὸν πὸς «βλέποντες» τοὺς ἐμμένοντες εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν!

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ περιοδικὸ «Σύν-

Πρόσκλησις

Ὁ ἱερὸς Ναός τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Πολιούχου, ἐκ συνεργασίας με Πτυχιούχους τῆς Θεολογικῆς και ἄλλων Σχολῶν τοῦ Α.Π.Θ. και ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονικῆς κ.κ. Ἀνθίμου, διοργανώνουν Ἡμερίδα με θέμα:

«Τὸ Μεγαλεῖο τῆς Μετάνοιας στή ζωὴ τοῦ Ἀνθρώπου»

Δευτέρα 13 Μαρτίου 2017 ὠρα 6 τὸ ἀπόγευμα, εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πολιούχου Ἁγίου Δημητρίου.

Πρόγραμμα

Ἐναρξη: Τροπάρια ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ Φοιτητικὴ Δράση (Φοιτητικὸς Τομέας τοῦ Συλλόγου Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Μέγας Βασίλειος»).

Πρόεδρος: Ἐλαιογράφος Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης.

18:00-18:05: Χαιρετισμὸς Ἀρχιμηνδρίτη Ἰακώβου Ἀθανασίου, Προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Ναοῦ και Προέδρου τῆς Ὄργανωτικῆς Επιτροπῆς.

18:05-18:20: Χαιρετισμὸς Παναγιωτάτου κ.κ. Ἀνθίμου.

18:20-18:40: Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ἰερεμίας.

Θέμα: Ἡ μετάνοια κατὰ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη.

18:40-19:00: Ἀρχιμηνδρίτης Γεβρῆσιος Ραποτόπουλος (Ἱεροκήρυκας και πνευματικὸς Προϊστάμενος τῆς Ἀδελφότητος «Οσια Ἐξήνη»).

Θέμα: Ἐμπειρικῆς μετάνοιας ἂν τὴν κοινωνία τὸν κρατοῦμενων.

19:00-19:20: Ἀρχιμηνδρίτης Ἀπόστολος Φραγκῆς (Ἱεροκήρυκας 1. Μητροπόλεως Γόρτυνης και Ἀρκαδίας Κρήτης).

Θέμα: Ἡ περὶ μετάνοιας διδασκαλία τοῦ Ὁσίου Γέροντος Ἀναστασίου τοῦ Κουδουμινανοῦ

19:20-19:40: Λυκούριος Μαρκοῦδης (Διευθυντῆς προγραμμάτων Παιραϊκῆς Ἐκκλησίας)

Θέμα: Ἡ μετάνοια στὰ χρόνια τῆς κρίσης 19:40-20:00: κ. Ἀνδρέας Χριστοφόρου (Νομικός)

Θέμα: Ἡ μετάνοια και ἡ Αἰώνιος ζωὴ, ὅπως τὴν ἔμαθα ἀπὸ τοὺς σύγχρονους Ἁγίους Πατέρας.

20:00-20:20: Συζήτηση

20:20-20:40: Κλεισμοῦ Ἡμερηῶς ἀπὸ τὴν κ. Ἀθηνά Σιδερά, κοινωνικὴ Λειτουργία και πνευματικὸ τέκνο τοῦ Ὁσίου Πορφυρίου.

Θέμα: Τὸ μυστήριον τῆς μετάνοιας κατὰ τὸν Ὁσιον Πορφυρίου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΡΙΣΤΗΣ

Στὴς 24 Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Θεριστοῦ. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης καταγόταν ἀπὸ τὸ Πάρινον τῆς Σικελίας, ἔζησε στὴς ἀρχές τοῦ 10ου αἰώνα, ἡ μητέρα του ἦταν αἰχμάλωτη ὀρθόδοξη χριστιανὴ καί ζούσαν στὸ πάλαι ποτὶ τοπικὸ μουσουλμάνο ἄρχατο. Ὅταν ἐφθάσε στὴν ἡλικία τῶν δέκα τεσσάρων ἐτῶν ἡ μητέρα του τοῦ φανέρωσε ὅτι εἶναι χριστιανὸς καὶ ὅτι ἡ πατρίδα τους εἶναι ἡ Καλαβρία καί τὸν προέτρεψε νὰ πάη ἐκεῖ γιὰ νὰ βαπτισθῆ. Τοῦ παρέδωσε μάλιστα ἕνα τιμιο Σταυρὸ, ποὺ εἶχε γιὰ προστασία. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης με τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ κατάφερε νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τοὺς Σαρακηνούς, ὀδηγήθηκε στὴν ἀκτὴ τοῦ Στύλου, στὴν Καλαβρία, ὅπου βαπτίσθηκε ἀπὸ ὀρθόδοξο ἐπίσκοπο καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰωάννης. Κατόπιν ἔχοντας πτόβο

Ἀργότερα οἱ ὀρθόδοξοι πιστοὶ ἀνέληγαν μεγαλοπρεπὴ Ναὸ ἀφιερῶσαν πρὸς τὴν τιμὴ του. Ὅμως, ὅταν ἡ περιοχὴ ἔκλατινίσθηκε, οἱ μοναχοὶ μετέφεραν τὸ λείψανό του στὸν Στύλο, ὅπου σώζεται μέχρι σῆμερα.

Ὁ ἔθνικος μας και οἰκουμενικὸς ποιητῆς Διονύσιος Σολωμῶς...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀπὸ τὸ Λυκείο τῆς Κρεμνῶνας, ἀφοῦ δὲ στάθηκε δυνατό νὰ μείνει στὸ σχολεῖο τῆς Βενετίας ποὺ ἀπαίτησε πειθαρχία.

Τῆς ὀρμητικῆς καὶ ἐλεύθερης ἐκείνης ψυχῆς τοῦ Σολωμοῦ, μόνος φράχτης ἦταν ὁ σοβαρὸς, ἐνάρτες και φιλόστοργος Ρῶσμος. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ὁ Διονύσιος ἦταν πρόσχαρος, φιλοπατριητικὸς, εἶχε δυνατό τὸ ἀίσθημα τῆς φιλίας. Συμμεθητὴς του τὸν εἶδε νὰ κλάψει θερμὰ τὸν θάνατο ἐνὸς ὀμηλικῆς του και νὰ φιληθῆς τὸ χερί ἐνὸς ἄλλου, ὁ ὁποῖος εἶχε πράξει ἕνα εὐεργέτημα. Σ' αὐτές τὴς ἐκδηλώσεσις του προεκκινῶνται ἡ μεγαλοφροσύνη τὸν ἀνδρός, ὁ ὁποῖος εἶς ὄλην τὴν ζωὴ δὲν ἔκλεινε ποτὲ τὴν κεφαλὴν εἰς ἄλλο ἀνθρώπινο ὕψος, εἰ μὴ τῆς ἀρετῆς.

Εὐνῶμων πρὸς τοὺς διδασκάλους του ἔστειλε τὸ 1850 τὸν διδασκάλου τοῦ Πινη τὸ ἐπίγραμμα «Μικρὸς Προφήτης» καὶ ἐχάρηκε ὁ ὑπέρηρος διδασκάλος τοῦ ἀνανυρῶντας σ' ἐκείνη τὴν συνολτικὴ εἰκόνα τὴν ποιητικὴ του δύναμη». Κάποια ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴ ζωὴ του τότε μᾶς φέρνουν ἄθελα στὸ νῦν, καὶ ἀπὸ τὰ πρώτα χρόνια πολυτάραχων ποιητῶν ὅπως ὁ Μπαῖρον και ὁ Σέλλεϋ. Τὸ 1815 ὁ Σολωμῶς ἐγγράφηκε στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παρίας, προχωρῆς μέχρι και τὸ τρίτο ἔτος αὐτοῦ, δὲν τὴς ὀλοκληρῶνει ὅμως καί ἐγκαταλείπει τὴν Παρία γιὰ τὴ Βενετία και Ζάκυνθο. Στὴ διάρκεια τὸν σπουδῶν τοῦ γνωρίζεται με τοὺς φιλολογικῶς κύκλους καί ἐρχεται ἐκ ἐπαφῆς με τὸ κίνημα τὸν ρομαντισμοῦ και σχετίζεται με τὸ μεγάλο ποιητὴ Μοντῆ.

Τὴν πατρίδα τοῦ Ζάκυνθο γύρισε χερὶς τὸ πτυχίον τῆς Νομικῆς, ἀλλὰ πλούσιος ἀπὸ τὴν ἰαλικὴ σοφία και ποίηση.

Ὁ Δ. Σολωμῶς με τὸ ἔργο του ἔδωσε τῆς συνιστάσεως τῆς φιλελικῆς μῆς ἰδιοσυστάσεως, χάραξε τὰ ἐκτενῆ ὄρια τῆς ἑλληνικῆς πνευματικῆς ἐπικρατείας, συνειδητοποίησε τὰ κύρια σημεῖα τοῦ ψυχισμοῦ μας και ἐγχώρισε ἀνάμεσα στοὺς θεσμοθετῆς και θεματοφύλακες τῆς «Ἐλληνικότητάς» μας, ὅπως τεκμηριώνεται ἀπὸ τοὺς «Ἐλεύθερους Πολιορκημένους», τὸν «Ὑμνο στὴν Ἐλευθερία»,

τὸν «Λάμπρο», τὴν «Ἑλληνίδα Μητέρα», και ἄλλα.

Ὁ Διονύσιος Σολωμῶς, ὁ γεννημένος μεσα στὴν ἱταλικήα ἀτμόσφαιρα τὸν Ἐπτανήσων, ὁ ἰταλοτραφῆς κατὰ τὴν κουλτούρα, ὁ φανατικὸς ἄληθης τῆς μούσας τῆς Αὔσειας ποὺ δὲν κατεῖχε σὲ βάθος ὅλες τὴς πτυχῆς τῆς μητρικῆς του γλῶσσης, ἀλλὰ τῆς ἰατρικῆς μετὰς και ἐμπνευσμένα, προοιωνίζοντας τὴ μεταγενέστερη πορεία τῆς, χωρὶς νὰ ἔχει προσλαμβάνουσες παραστάσεις τοῦ ἔντονου και ἰδιομόρφου ψυχισμοῦ τὸν ἐξεργεθῶντων ἀδελφῶν του, ἀνάγνεψε στὴν Ἑλλάδα και τὸ μεγαλεῖο τῆς ὀλη τῆς ἐκτασή του», «με τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του», ποὺ τὰ εἶχε «πᾶντα ἀνοιχτά, παντ' ἀγρυπνα», νὰ βλέπουν τὴν ἀλήθεια.

Αὐτὸ ποὺ κατόρθωσε νὰ ἀφουγκρασεθῆ ἀπὸ τὴν ἀγγλοκρατοῦμενη Ἐπτανήσων, ἦταν ὁ κρότος τὸν ἑπταναστατημένον ὄπλων, και ὁ ἴδιος ὁμως ἔκανε τὴ φλογερὴ του γραφία καρνοφιλία, συνέλαβε τὸν ἀγωνιῶδη παλμὸ τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Κι αὐτὸν τὸν ἠρωικὸ ἀπόητον τὸν μετέγραψε πιστά, τὸν ζσαντόνιος χαιρισματικὰ και τὸν ἀπαθανάτωσε ἀνεξήγητα μεσα σ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»**Τό ὀρθόδοξον μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν
καί τό χρέος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας μας**

Τοῦ κ. **Εὐαγγέλου Στ. Πονηροῦ Δρ. Ο. Μ. Φ. Σχολικοῦ Συμ. Θεολόγων Πειραιῶς, Δ' Ἀθηνῶν, Κυκλάδων**

«Οἱ ἐπίσκοποι μας γνωρίζουν τήν ἐκκλησιαστική μας ἱστορία καί καταλαβαίνουν ὅτι ὁσες φορές ἐπιχείρησε μία πλαστή πλειοψηφία ἐπισκόπων, μέ τή βοήθεια κρατικής ἐξουσίας, νά νοθεύσει τήν ὀρθοδοξία, ἐν τέλει δέν δικαιώθηκε, ἐν τέλει κέρδισε τό αἰώνιο ἀνάθεμα.»

Ἐγώ μὴ ἤδη ἀποδείξει μέ ἀλλεπάλληλα δημοσιεύματα, ὅτι τά θῆθεν νά Προγράμματα στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, τά ὅποια ἰσχύουν ἀπό τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2016 καί ἔχουν ἦδη πέντε ἐπὶ πονεμένη ἱστορία, εἶναι παντελῶς ἀκατάλληλα γιά τόν ὀποιοδήποτε μαθητή χριστιανό ὀρθόδοξο ἢ μὴ. Καί προσέξτε: ἀπό τό 2011 ἕως σήμερα ἄλλαξαν στά Προγράμματα κάποια συμβεβηκότα, γιά τά μιλήσουμε λίγο μέ ἀριστοτελικούς ὄρους, δέν ἄλλαξε ὅμως ἡ οὐσία τους – θά ἐναλλάσσονται παρακάτω, γιά πολλοστή φορά, ποιά εἶναι ἡ οὐσία αὐτή καί ποιά εἶναι βλαβερή.

Ἐάν παρ' ἄλλα αὐτά κάποιος, ἀτομο ἢ «σύνδεσμος», διαφωνεῖ, τὸν παρακαλοῦμε νά ἀνασκευασε μέ ἐπιστημονικά δημοσιεύματα τοῦ τά ἦδη δημοσιευμένα ἐπιχειρήματα μᾶς. Τὸν προσκαλοῦμε ἀκόμη σὲ δημόσια ἀντιπαράθεση σὲ ὅποιο χῆρο αὐτοῦ ἐπιλέξει. Καί ἂν δέν ἔχει τὴν καλὴ θέληση νά πράξει πρὸς αὐτὰ τὰ δύο, τότε παρακαλοῦμε νά παύσει ἀπλῶς καὶ χωρὶς ἐπιχειρήματα νά δηλώνει ἐν cathedra ὅτι ὑποστηρίζει προγράμματα!

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ ἐνδεχόμενη ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό θέμα αὐτό, δηλώνουμε ὅτι ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στούς ἐπισκόπους μας. Διότι οἱ ἐπίσκοποι μας ἦδη γνωρίζουν πῶς τά Προγράμματα αὐτά εἶναι ἐπιβλαβή, ὅπως ἦδη ἔχει δηλώσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κος Ἱερώνυμος ἀμέσως μόλις τέθηκαν σὲ ἐφαρμογή.

Ἐγώ μὴ ἐμπιστοσύνη στὴν Ἱερὰ Συνόδο τῆς Ἱερραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί γιά ἕνα ἀκόμη λόγο: διότι οἱ **ἐπίσκοποι μας γνωρίζουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ μᾶς ἱστορία καί καταλαβαίνουν ὅτι ὁσες φορές ἐπιχείρησε μία πλαστὴ πλειοψηφία ἐπισκόπων μέ τὴ βοήθεια κρατικῆς ἐξουσίας νά νοθεύσει τὴν ὀρθοδοξία, ἐν τέλει δέν δικαιώθηκε, ἐν τέλει κέρδισε τό**

αἰώνιο ἀνάθεμα. Γνωρίζουν ὅτι ἡ σύνδοξος τῆς Ἐφέσου τοῦ 449 ἐπέμνε νά δικαιώσει τὸν αἰρετικὸ Εὐτύχη καὶ μάλιστα κατὰ τὴ διάρκειά τῆς δολοφονήθηκε ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς ὁ ἁγίου Φλαβιανὸς Κωνσταντινουπόλεως, γι' αὐτὸ ἔμεινε στὴν ἱστορία ὡς «Ληστρική» καὶ καταδικάσθηκε ἀπὸ τὴν Δ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδο. Γνωρίζουν οἱ σεβαστοὶ μας ἐπίσκοποι, ὅτι ἡ ἐκονομαχικὴ σύνοδος τῆς Ἱερραίας τοῦ 754 ἀπέστη τῆς ὀρθοδοξίας καί ἐνέμνε ἐν αὐτῷ, γι' αὐτὸ καί θά ἀναθεματίζεται δια παντός. Τὴν ἴδια ἀκριβῶς τύχη εἶχε καὶ ἔχει καὶ ἡ δευτέρῃ ἐκονομαχικὴ σύνοδος, ἡ ὁποία τὸ 815 ἐπιχείρησε νά καταδικάσει τὴν Ζ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδο καί νά ἀνακηρύξει οἰκουμένην σύνοδο τῆ ψευδοσύνοδος τῆς Ἱερραίας. Ὅπως δὴ τότε γνωρίζει ἡ Ἱερραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι συνοδικῶς συναντήσκει κατεδικασαν τὸν ἅγιον Γρηγόριο Παλαμά κατὰ Μάρτιο, Ἰούλιο καὶ Σεπτέμβριο τοῦ 1342. Ὁ δὲ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμάς φυλακίσθηκε μετὰ ταῦτα ἐπὶ τετραετία. Ὅμως τὸ 1347 κἀποχέου ἡ ὀρθοδοξία καὶ ὁ ἅγιος δικαιώθηκε, ἐνὸς οἰκτικῆς τοῦ κακοδόξου πατριάρχου Ἰωάννου Καλάκας καθαιρέθηκε. Γνωρίζει ἐν τέλει ἡ Ἱερραρχία τῆς Ἐκκλησίας μᾶς, ὅτι ἡ ἀκλόνητη πίστις τοῦ ἁγίου Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπίσης δικαιώθηκε. Αὐτὴ ἡ πίστις, στήριξε τὸν ἅγιον Μάρκο νά μὴ ὑπογράψει τὴν προδοτικὴ συμφωνία τῆς Φερράρας καὶ τῆς Φλωρεντίας καί ἀνάγκασε τὸν πάπα Εὐγένιο Δ' νά πει τὸ περίφημο «λοῖπόν ἐποίησαμεν οὐδέν».

Γι' αὐτὸ καί θά ἀρνηθοῦν οἱ ἐπίσκοποι μᾶς νά ἐγκρίνουν προγράμματα σπουδῶν παντελῶς ἀκατάλληλα καὶ ἐπιβλαβή, διότι ἡ συνειδητὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέριψε ἐν τέλει ὅλους ὄσους συμβιβάσθηκαν καὶ ὅλους ὄσους ἐπιχείρησαν νά νοθεύσουν ἐστὼ καὶ στό ἐλάχιστο τὴν ὀρθοδοξία.

Πιστεύουμε δὲ, πῶς δέν θά ἦταν σωστὸ, νά διερωτηθῶν καν, ἐάν ἔχουν ἢ δέν ἔχουν κἀ-

τι ἐπωφελεῖς τὰ Προγράμματα Θρησκευτικῶν Δημοτικῶ-Γυμνασίου καὶ Λυκείου τοῦ 2016. Διότι εἶναι πασιφανές, ὅτι τὰ Προγράμματα αὐτὰ εἰσάγουν νόθευση τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παιδείας. Τοῦτο πρᾶττον ἀφ' ἐνὸς ἀπαίτησαν ταυτόχρονα διδασκαλία ὀρθόδοξίας καὶ θρησκευμάτων μέχρι σημείου ἐξισώσεως καὶ ταυτίσεως των, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἀφαιρώντας σημαντικὰ ὀρθόδοξα θέματα καθὼς καὶ καταργώντας πλήρως τὴν ὀρθή σειρά τῆς διδασκαλίας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐρωτοῦμε: ἐστὼ ὅτι κάποιος εἰσπηγαῖ νά ξεκινᾷ ἡ Θεία Λειτουργία ἀπὸ τὸ «ΚΙ Οὐχὺν», νά συνεχίζει μέ τὴ μικρὴ εἴσοδο, νά παραλείπει τὴν ἁγία ἀναφορά, νά προχωρεῖ στὴ θεία κοινωνία καὶ κατόπι στὴ μεγάλη εἴσοδο, νά μνημονεύει τὸν συναξάριο Βουδα καὶ Κρίσινα καὶ νά καταλήγει στὴ Λειτουργία τῶν κατηχουμένων. Θά ἀναρωπιόταν κανένας, κληρικὸς ἢ μὴ, ἐάν ἡ πρότασις αὕτη ἔχει καὶ καλὸ; Μήπως θά ἔπρεπε νά υἰοθετηθεῖ, ἀφοῦ καὶ τὰ περισσότερα μέρη τῆς Θείας Λειτουργίας θά εἶχε διατηρηθῇ καὶ ἐλάχιστους ἀλλόθρησκους θά εἶχε ἀναμείξει;

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καί μέ τὰ Προγράμματα Θρησκευτικῶν τοῦ 2016. Ὅσο ὅγκο ὀρθόδοξων θεμάτων καὶ ἂν ἰσχυρίζονται ὅτι περιέχουν, ἔχουν λάθος φιλοσοφία, λάθος διὰκρίσιμη, καλὴ παιδαγωγικὴ, μὴ ὀρθόδοξη θεολογία καὶ εἶναι σὲ θέση νά διασλεύσουν τὴ θρησκευτικὴ συνείδηση τόσο τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανοῦ μαθητῆ, ὅσο καὶ τοῦ ὀποιοῦδήποτε αἰλου.

Καὶ ἂν κάποιος νομίσει ὅτι ἡ ὀποιοδήποτε τυχόν νόθευση θά εἶναι ἱκανὴ νά διασφαλεῖ τὸ μᾶθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ νά ἐξασφαλίσει στούς θεολόγους τὴν ἐργασία τους καὶ στὰ παιδιά μας τὴν παιδεία τους, πλανᾶται πλὴν ἡλικίαν. **Ἡ νόθευση δέν σώζει κανένα καὶ τίποτε. Τέτοια πράξις εἶναι σὴν νά διαπιστωθεῖ κάποιος τὸ κινδυνεύει νά δολοφονηθεῖ καὶ ἀντὶ τῶ ἀμυνθεῖ, σπεύδει νά αὐτοκτονήσει.**

Θά ἐρωτήσουμε ἐπὶ πλέον: γιὰ νά κινδυνεύουν τὰ παιδιά μας νά μὴ ἔχουν μάθημα Θρησκευτικῶν καὶ οἱ θεολόγοι μας νά μὴ ἔχουν ἐργασία, ἐφ' ὅσον τὸ μάθημα προσατεύεται ἀπὸ τίς διεθνεῖς συμβάσεις, τὸ Σύναγμα καὶ τίς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας; Αὐτὸ θά θέλαμε νά τὸ μάθουμε, ἐάν κάποιος γνωρίζῃ τὴν ἀπάντησιν! Μήπως κινδυνεύουν τὰ παιδιά μας, ἐπειδὴ κάποιος, ἀγνώστου ποιοῦ, θέλουν νά τοὺς ἀφαιρέσουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά τους; Αὐτὸ συνέβαινε αἰετοῦ καὶ δέν συνεπαίγεται, ὅτι ἐφ' ὅσον κάποιος θέλουν νά μᾶς ἀφαιρέσουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά μας, θά πρέπει νά παρηαιθῶμε ἐμεις οικειοθελῶς ἀπὸ αὐτὰ!

Καὶ ἐν τέλει θά πρέπει νά σταματήσουν οἱ ἰσχυρισμοί, ὅτι τὸ κράτος θέλουν τὰ γὰρ νά δίνει εἰ τὰ παιδιά θελαί, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ διεθνὲς δίκαιο καὶ ἀνεξάρτητα καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς νόμους καὶ νά παραποιεῖ πίστιν καὶ ταυτότητα τῶν παιδιῶν. **Τὰ παιδιά δέν εἶναι ἄνθρωποι κανενός, καὶ αὐτοὶ τοῦ εἶδους οἱ ἰσχυρισμοὶ παραπητῶνται ἐν γερμανικῆς τακτικῆς τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου!**

Ἵποψηφίσις:

1. Κι ἂς μὴ βιασθῶμε οἱ δημοσφύτοι τοὺς νὰ νομίσουν ὅτι χαρσπογρίζουμε αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐπιβλαβεῖς. Ἐάν κάποιος κατασκευάσει λόγον φάλαγγας ἕνα αὐτοκίνητο ἀνασφάλει γιὰ τὸν ἐπιβάτη, δέν σημαίνει ὅτι ὁποιοῦδήποτε ἔχει κακὰς προθέσεις. Ἐτσι πιστεύουμε συμβαίνει καὶ ἐδῶ: ἀνοιχτοῦ σφάλμα τὸ ὅποιο κερδεῖ μετανοίας.

ΘΡΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

5 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40

Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 44 - 52

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Δ'

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΠΙΣΤΙΣ**Ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως**

Περὶ πίστεως ὁ λόγος εἰς τὸ Ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Γνωστὴ ἡ λέξις, ἀλλὰ μᾶλλον ἀγνωστὴ ἡ ἐννοιά της. Καὶ ἐπειδὴ ἴσως τοῦτο δημιουργεῖ κάποιος ἀπορίας, εἰς δοῦμι τὴ σημαίνει **πίστις** καὶ πόσον ὁ κόσμος, ἴσως δὲ καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ, γνωρίζουμε τὴν ἐννοιά της. Ἐτυμολογικῶς, λοιπὸν, **πίστις** σημαίνει, ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη. Σημαίνει τὴν, χωρὶς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἐπιφυλάξεως, ἐπιβρίσιν τῆς μερῆς μᾶς εἰς ἐκεῖνον ποὺ ἐμπιστευόμεθα. Σημαίνει, τὴν πλήρη ἀποδοχή τῶν υποθεθέντων καὶ ἐντολῶν ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιο ἔχομε ἀφήσει τὸν ἐαυτὸν μᾶς.

Ὡς πρὸς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν δέ, τὸ νόημα τῆς λέξεως δέν ἀλλάζει. Ὑπάρχουν ὅμως κάποιες ἰδιαιτέρως «παράμετροι», ποὺ κάνουν ἴσως τὰ πράγματα περισσότερο συγκεκριμένα καὶ σαφῆ. Πιστεύει τὸν Θεόν; **«Δείξον μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου»** (Ἰακ. Β' 18) θὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος εἰς τὴν Καθολικὴν τοῦ ἐπιστολῆν. Καὶ πράγματι, ὅπως ὁ κάθε ἕνας ζητεῖ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης ἢ τῆς πίστεως ποὺ τοῦ ὑπόσχεται ὁ ἄλλος, ἐτσι καὶ ἐδῶ, σφειλούμε νά ἀναζητήσουμε τίς ἀποδείξεις, διὰ νά πείσουμε τοὺς ἑαυτοὺς μᾶς ὅτι ὄντως πιστεύομε εἰς τὸν Θεόν.

Ἡ «ἀνώφελος» πίστις

Ἐπειδὴ ὅμως πολλοί, ἢ μᾶλλον οἱ περισσότεροί, ἔχουν παρερμηνεύσει τὴν λέξιν «**πίστις**» καὶ θεωροῦν πίστιν, ἀπλῶς τὴν παραδοχὴν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος καὶ πάλιν διευκρινίζει, **«οὐ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἶς ἐστὶ' καλῶς ποιεῖς' καὶ τὰ δαίμονια πιστεύουσιν καὶ φρίσσοσιν.»** (Ἰακ. Β' 19). Πίστις ἀσφαλὺς εἶναι καὶ αὕτη. Ὅμως δέν εἶναι ἡ «σῶζουσα» πίστις. Εἶναι πίστις «ἀνώφελος». Πίστις σάν ἐκείνη τῆς ὑπάρξεως τοῦ κόσμου, ἢ σάν τὴν πίστιν εἰς συγκεκριμένα στοιχεία ποὺ διαπιστῶνται τὴν ὑπόστασιν τους καὶ ἀποδέχομαι τὴν ὑπαρξίν τους. Αὕτη ὅμως ἡ πίστις, δέν εἶναι ἐκείνη γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν σημερινὴν περικοπή. Δέν εἶναι ἐκείνη ἡ πίστις, ἢ, **«ὡς κόκκον ἀνίπνεως»**, μὴ τὴν ὁποία θὰ μπορούσε νά μετακινήσωμε καὶ τὰ βουνά. Ἡ πίστις αὕτη εἶναι ἐκείνη ποὺ προκύπτει μετὰ ἀπὸ τίς ἀποδείξεις ποὺ ἔχομε διὰ τῶν αἰσθήσεων μᾶς καὶ ὄχι φυσικά, ἡ τῶν **«ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων»** (Ἐβρ. ΙΑ' 1).

Ἡ «σῶζουσα» πίστις

Ἡ πίστις, περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλεῖ ἡ σημερινὴ Ἀποστολικὴ περικοπή, εἶναι ἡ σῶζουσα. Εἶναι ἡ πίστις ἐκείνη ποὺ ὡς πρὸς ἐπιπνεύσει τῆς ἐκείνου, εἰδικά ὅταν προσπαθοῦμε νά ἐπικοινωνήσωμε μαζὶ Του. Ἡ πίστις, ὄχι εἰς τὴν ὑπαρξίν Του, ἀλλὰ εἰς τὴν ... δύναμίν Του. Ἡ πίστις, εἰς τὸ νά ἀφῆναι τὸν ἐαυτὸν μᾶς εἰς τὰ παντοδύναμα χεῖρα τοῦ Κυρίου μᾶς μὴ τὴν βεβαιότητα τοῦ Αὐτοῦ μπορεῖ νά κάνει ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐμεῖς ὀδυναύομε. Πίστις εἰς τὰ λόγια Του καὶ εἰς τίς ὑποσχέσεις Του, ἀφοῦ Ἐκεῖνος εἶπε, **«οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπῃ»**. Πίστις εἰς τὸ ὅτι εἶναι ὁ πατέρας μᾶς καὶ οὐ τὸ ὅτι μᾶς ἔχει ὑπὸ τὴν ἄμεινον ἐπιβλεπόν Του.

Πολὺ συγκεκριτικὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ λόγια Του, μετὰ τὰ ὅποια προσπαθεῖ νά μᾶς πείσῃ καὶ νά μᾶς βεβαιώσῃ: **«μὴ μερμνᾶτε τὴ ψυχὴ ὑμῶν τὴ φάνη καὶ τὴ πηγή, μηδὲ τῶ σώματι ὑμῶν τὴ ἐνδύσησθε' ... ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπειροῦσιν οὐδὲ θερίσουσιν οὐδὲ συναγάσονται εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὁ Οὐράνιος τρέφει αὐτά' οὐχ ἡμεῖς μάλλον διαφέρτε αὐτῶν.»** (Ματθ. ΣΤ' 25-26). Πόσον περισσότερο «ξεκάθαρος» καὶ σαφέστερος πρέπει νά γίνῃ ὁ Κύριός μᾶς!

Δυστυχῶς ὅμως, αὕτη ἡ σῶζουσα πίστις, ἀποσιώσεται ἀπὸ τὴν πλειονότητα, ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν λεγομένων «συνειδητῶν» χριστιανῶν. Πάντοτε δυστυχῶς προτρέχουμε γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν καθημερινῶν μᾶς προβλημάτων καὶ δέν καλοῦμε, ἀλλὰ καὶ οὐτε καν ἐπιτρέπομε εἰς τὸν Θεόν, νά παρέμβῃ εἰς τὴν ζωὴν μᾶς. Θέλομε τὸν Θεόν, ὄχι ὅμως ὅπως Ἐκεῖνος ... θέλει, ἀλλὰ ὅσο ἐμεῖς τοῦ ἐπιτρέπομε. Μία τέτοια ὅμως «πίστις», κάθε ἄλλο, παρὰ πίστις εἶναι!

Ἡ πίστις τῶν Ἀγίων

Ἡ πίστις γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλοῦμε καὶ τὴν ὁποία προβλάει σήμερον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας, διεξήλθον τὴν παρούσαν ζῶν, οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μᾶς. Ὅλες ἐκεῖνες οἱ καταξιωμένες καὶ ἅγιες μορφές τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ποὺ κοσμοῦν τὸ **«νονητὸν στερέωμα»** τῆς Ἐκκλησίας μᾶς. Ἐκεῖνα τὰ **«μυρίονα ἀνήθη τοῦ Παραδείσου»** τὰ ὅποια **«διὰ πίστεως κατηγωνιάντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελίαν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ...»** Ἐκείνη ἡ **«Θεῖα παρεμβολή»**, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὁσίοι, οἱ Δίκαιοι, οἱ Ἀσκηταί, οἱ Πατέρες καὶ Διδάσκαλοι, οἱ παλαιότεροι καὶ οἱ νεώτεροι, οἱ ἄνδρες καὶ οἱ γυναῖκες, οἱ, κάθε ἐθνικότητος, φυλῆς καὶ χρώματος, οἱ ὅποιοι **«ἐτυμπαίνθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττους ἀναστάσεως τύχωσιν»**. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔθεσαν τοὺς ἑαυτοὺς των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ θελοῦσαστες, ἐστὼ καὶ ἂν ἀπειλήθησαν, ἐστὼ καὶ ἂν ἐδιώχθησαν, ἐστὼ καὶ ἂν ὑβρισθῶσαν καὶ προπηλακισθῶσαν' ἐστὼ καὶ ἂν ὠδηγήθησαν εἰς τὰ φρικτὰ καὶ ἀνηκουστα μαρτύρια.

Εἶναι ἐκεῖνοι καὶ ἐκείνες, ποὺ, γιὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν εἰς ὅλα ἐκείνα ποὺ ὁ Θεὸς ὑπεσχεθῆ, ἐθύσαν τὸν ἑαυτοὺς των, τὴν ἀγάπην τῶν οἰκείων τους, τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κόσμου, τὸ θέλημα τους, ἀκόμη καὶ τὴς ποὺ στοιχειώδεις ἀνάσεις τους. Τέλος εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι **«ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ δίκαιον, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρία, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ... ἐν ἀργυρίσῃ, ἐν νηστείαις, ἐν ἀνόνητι, ... διὰ δόξης καὶ ἁμιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ... ὡς ἀδοκίμωνες»** (Β' Κορινθ. ΣΤ' 4-10), μᾶς ἔδωσαν καὶ μᾶς δίδουν νά καταλάβωμε, ποῖα εἶναι ἐκείνη ἡ πίστις τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ Κύριός ἀπὸ ἐμᾶς.

Περαιούντες τὸν λόγον, καὶ ἐπειδὴ σήμερον ἐορτάζομε, ὅλους ἐκείνους τὸς ἀγωνιστὰς πατέρας, οἱ ὅποιοι ἠγωνίσθησαν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ ἱερᾶς εἰκόνας, «ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασίαν τῆς ἀναστροφῆς» αὐτῶν, νά μιμνηθεθῆ τὴν ΠΙΣΤΙΝ τους.

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου, Ιεροκήρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν

ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ**Ὁ δρόμος τῆς μακαριότητος**

Ὁ Χριστὸς ἀρχίζει τὴν ἐπὶ τοῦ δρόμου ὁμίλια του μέ τὸν ὄρους τῆς χριστιανικῆς τελειότητας, χωρὶς νά παραλείπει καὶ τὴν ὑπόσχεση ἀμοιβῶν ἐκείνου, ποὺ συναιθεσίζονται ταπεινὴ τὴν πνευματικὴν τὸς φτώχεια καὶ ἐξαρτοῦν ὀλόκληρον τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἀπὸ τὸν Θεόν, γιὰτὶ εἶναι δική τους ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

α'. Πτωχεῖα τοῦ πνεύματος: Ἡ μακαριότης τῆς ταπεινοφροσύνης

Ὁ πρῶτος μακαρισμὸς εἶναι: «Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματος, ἐπὶ αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.» Ἀληθῶς, εἶναι καὶ τὴν ὑπόσχεση ἀμοιβῶν ἐκείνου, ποὺ συναιθεσίζονται ταπεινὴ τὴν πνευματικὴν τὸς φτώχεια καὶ ἐξαρτοῦν ὀλόκληρον τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἀπὸ τὸν Θεόν, γιὰτὶ εἶναι δική τους ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἡ φράσις «μακάριοι οἱ πτωχοὶ τοῦ πνεύματος» εἶναι παρεξηγημένη ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς, ποὺ ἀνοουοῦν τὸ βαθύτερον νόημα τῆς μακαρισμοῦ. Ἐπιπλοία ὑποστήριζον ὅτι ὁ Χριστὸς μακαρί-

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ**Τί δέν κατανοοῦν οἱ Παπικοὶ ἀπὸ τὴν Ὀρθοδοξίαν**

Τοῦ κ. **Λέοντος Μπράνγκ, Δρος Θεολογίας**

56ον Σταυροφορία, προσκυνηταὶ με ὄπλα

Μετὰ τὴ μικρὴ σύγκριση ποὺ ἐπιχειρήσαμε στὰ τελευταῖα ἄρθρα ἀνάμεσα στὰ ἀναθέματα τὸ 1054 καὶ τὴν ἄρα τους τὸ 1965 θέλομε νά ἐπιστρέψωμε στὶς ἄμεσες συνέπειες τῶν ἀναθεμάτων τοῦ 11ου αἰώνα. Ἀνάμεσα στὶς πρῶτες συνέπειες εἶναι οἱ σταυροφορίες ποὺ ξεκίνησαν λίγο μετὰ τὸ σχίσμα καὶ ἐκτείνονται μέχρι καὶ τὸν 13ο αἰώνα.

Βασικῆς σημασίας γιὰ τὴν κατανόηση τῶν σταυροφοριῶν εἶναι ἡ ἐννοία τοῦ ἱεροῦ πολέμου. Δέν ὑπῆρξε ποτε τῶν ὀρθόδοξων Ἀνατολή, ἡ ὁποία περιοριζομένη βασικά ἐ ἀμυντικῶς πολέμους καὶ πάντοτε προτιμοῦσε εἰρηνικῆς μεθόδους γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν διαφορῶν. Ὁ μὲ κανὼνας τοῦ Μεγάλου Βασιλεῖος λειτουργεῖ ἀπόλυτα ἀποτρεπτικά πρὸς τὴν κατεβῆση αὐτῆ! **Ἀντίθετα στὴ φραγκικὴ Δύση** ἡ στρατιωτικὴ κοινωνία ποὺ εἶχε προκύψει με τὴς εἰσβολῆς τῶν βαρβάρων καὶ ἡ ἐννοία τῆς τιμῆς στοὺς ἱππότες **δέν μπορούσαν νά συμβιβαστοῦν μέ τὴν προτίμησιν τῶν εἰρηνικῶν λύσεων.** Ἡ Ἐκκλησία στὴν φραγκικὴ Δύση ἐνίσχυσε ἀπὸ νωρὴν τὴν ἰδέα τοῦ ἱεροῦ πολέμου, δηλαδὴ τοῦ πολέμου ἐκείνου ποὺ ἐξέφραζε τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας. Ἦδη ὁ πάπας Λέων Δ' (847-855), ἅγιος τοῦ Παπισμοῦ, διακήρυξε ὅτι ὅλοι οἱ σεπτόνες τῶν μάχῃ ἐναντίον τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέλησαν τὸ 849 τὴ Ρώμη, θὰ λάβουν οὐράνια δῶρα. Ὁ πάπας Νικόλαος Α', ὁ ἀντίπαλος τοῦ ἁγίου Φωτίου, εἰτάξε ὅτι ἄνδρες καταδικασμένοι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν λόγω τοῦ ἀμάρτυλοῦ βίου τους, δέν ἐπιτρέπεται νά φέρουν ὄπλα ἐκτός ἐὰν μόνον τὴν ἐναντίον τῶν ἀπίστων'.

Ὡς μεγάλῳ ἐγχείρημα ἱεροῦ πολέμου, ἐκεῖ ποὺ γιὰ πρώτη φορά με συστηματικὸ τρόπο τῆθηκε στὴν πράξη, πρέπει νά θεωρηθεῖ ἡ Ἰσπανία. Τὸν 10ο αἰώνα, ἰδίως κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισί, οἱ Μαυριτάνιοι μουσουλμάνοι με ἀρχηγὸν τὸν Abi Amir, Βεζήρ καὶ οὐσιαστικά μονοκράτορα στὸ Χαλιφάτο τῆς Κορδοῦνης (978-1002), εἶχαν ἀπειλήσει τὴ βόρεια Ἰ

ΟΡΘΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ

Είναι ή Ρωσία ό ιδανικός σύμμαχος τής 'Ελλάδος;

Στὴν διάρκειας ἐνὸς ἔτους μελέτῃ ποὺ κάναμε πᾶνω στὸ κείμενο τῆς Συνθήκης τοῦ Μaastricht εἶδαμε με̐ ἀρκετὲς λεπτομερεῖες τὴν πανούργη Δυτικὸ-Φράγκικῃ πολιτικῇ, ποὺ ἐπίμονα καὶ μεθοδικὰ προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλει στὴν Εὐρώπητῃ μία κεντρικὴ κυβέρνησῃ καὶ νὰ ὑποτάξει ὡς ὑποτελεῖς τῆς ὅλα τὰ κράτη τῆς γηραιᾶς ἡπείρου.

Ἡ ἀντίρροπῃ δὴνάμῃ τοῦ πνεύματος τῆς Δύσεως φαίνεται νὰ εἶναι μία ἄλλη ὑπερδύναμῃ τοῦ πλανῆτῃ, ἡ Ρωσία. Εἶναι, ὁμῶς, ἔτσι τὰ πράγματᾶ: Εἶναι ἡ Ρωσία ὁ ἀντιπῶδες τῆς Δύσεως ἡ ἄπλα εἶναι ἡ **ἄλλη ὄμῃ τῷ ἰδίῳ νομίσματῳ;**

Οἱ Δυτικοὶ ἔχουν ὡς αἰχμὴ τοῦ δόρατος γιὰ τὰ σχεδία τους τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἔνωσῃ, ἐνῶ τὸ Ρωσικὸν ἀντίπαλο δέος, τὴν προσπάθειά του νὰ ἀνασυστήσει τὴν πάλαι ποτὲ κραταίᾳ Σοβιετικῆς Союз (Σοβιετικὴ Ἔνωσῃ) ἢ τὴν Союз Советских Социалистических Республик (СССР – Ἔνωσῃ Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν), ὅπως ἦταν τὸ πλῆρες ὄνομά τῆς, ἔχει δημιουργήσει τὴν EurAsEC (ΕὐρωΑσιατικὴ Ἔνωσῃ), ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου τοῦ 2015 ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἔνωσῃ (EEU). Ἡ EEU σὲ ἀρχικὸ στάδιῳ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ρωσία, τὴν Λευκορωσία καὶ τὸ Kazakhstan, ἐνῶ ἤδη ἔχουν ἐκφράσει ἐπιθυμία ἐντάξης ἡ Ἀρμενία, τὸ Kyrgyzstan καὶ τὸ Tajikistan.

Ἡ Συμφωνία γιὰ τὴ δημιουργία τῆς Εὐρασιατικῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσῆς, ποὺ ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς προέδρους τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan στῆς 29 Μαΐου τοῦ 2014 στὴν Astana (πρωτεύουσα τοῦ Kazakhstan), ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ ἐγγράφου ποὺ καθορίζει τὴν συμφωνία μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν γιὰ τὴν ἴδρυσῃ τῆς EEU γιὰ τὴν ἐλευθερὴ διακίνησῃ ἀγαθῶν, ὑπηρεσιῶν, κεφαλαίου καὶ ἐργατικῶν δυναμικῶν, καθῶς ἐπίσης καὶ γιὰ κοινὴ πολιτικὴν στοὺς τομεῖς-κλειδιά τῆς οἰκονομίας, ὅπως ἡ ἐνέργεια, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία καὶ οἱ μεταφορές.

Ἡ EEU προβλέπει τὴν μετάβασῃ τῆς Ρωσίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τοῦ Kazakhstan στὸ ἐπόμενο στάδιῳ μετὰ τὴν Τελωνειακὴ Ἔνωσῃ, ἐντάσσοντας οὐσιαστικὰ 170 ἑκατομύρια ἀνθρώπους σὲ μία Κοινὴ Ἀγορὰ, καθιστώντας τὴν «ένα νεὸ ἰσχυρὸ κέντρο οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, προωθώντας τοὺς οἰκονομικοὺς καὶ ἐμπορικοὺς δεσμοὺς συνεργασίας, τὴν αἰξίση τῆς ἀναπτυκτικότητας τῆς ἔθνικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐνίσχυσῃ τοῦ ρόλου τῶν χωρῶν τῆς Ἔνωσῆς στὸ παγκόσμιο οἰκονομικὸ σύστημα».

Ἡ Συμφωνία καθορίζει τὴν δομῃ, τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς διαδικασίας ἐργασιῶν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Ἔνωσῆς, ποὺ περιλαμβάνουν:

- τὸ Ἀνώτατο Εὐρασιατικὸ Οἰκονομικὸ Συμβούλιῳ, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν κρατῶν μελών,

- τὸ Εὐρασιατικὸν Δικαιωβερνητικὸν Συμβούλιῳ, ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἐπικεφαλῆς τῶν κυβερνήσεων τῶν κρατῶν μελών,
- τὴν Εὐρασιατικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπῇ, καὶ
- τὸ Εὐρασιατικὸν Δικαστήριῳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσῆς.

Σὲ ξεχωριστὸ κομμάτι τῆς Συμφωνίας διατυπώνονται οἱ ἀρχές τῆς διαμόρφωσῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἔνωσῆς, ὅπου **θα εἰσφέρουν τὰ κράτη μῆλῃ σὲ ρούβλια**. Τὸ ὕψος τῆς εἰσφορᾶς καθὲ μέλους θα καθορίζεται ἀπὸ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιῳ. Μεταξὺ ἄλλων ἡ Συμφωνία ὀρίζει **ἐπίσημῃ γλῶσσῃ τῆς Ἔνωσῆς τὰ Ρωσικά**. Προβλέπει ἐπίσης ὅτι ἡ Εὐρασιατικὴ Ἐπιτροπῇ θὰ ἐδρεῖται στὴ Μόσχα (Ρωσία), τὸ Εὐρασιατικὸν Δικαστήριῳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἔνωσῆς στὸ Minsk (Λευκορωσία) καὶ ἡ οἰκονομικὴ ρυθμιστικὴ Ἀρχὴ στὸ Almaty (Kazakhstan).

Μήτπως ὄλα αὐτὰ ποὺ κόμῃ διαβάσατε σὰς φαίνεται οἰκεία; Μήτπως ὄλα τὰ παραπάνω σὰς ἐπινεθίσαν κάποιος ἀπὸ τῆς διατάξεις τῆς Συνθήκης τοῦ Μaastricht; Μήτπως συνειρικὰ ὁ νοῦς σας πῆγε στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ; Ἄν ἡ ἀπάντησῃ στὰ παραπάνω ἐρωτήματα εἶναι ναί, ἔχετε δίκιῳ! Δὲν ὑπάρχουν διαφορές, τουλάχιστον οὐσιαστικῆς.

Αἰξίζει νὰ σημειώσουμε καὶ νὰ τονίσουμε πῶς

Περίοδος πνευματικῆς ἀσκήσεως ἢ ἔνα καρναβάλι;

Γράφει ὁ κ. Ἰωάννης Π. Κουτσοῦκος, Διπλ. Μηχανολόγος/Ἠλεκτρολόγος

Μία κλίμακα πνευματικῆς ἀνάβασης 10 ἑβδομάδων

Τί εἶναι λοιπὸν τὸ Τριῶδιῳ;

Εἶναι τὰ πολλὰ Καρναβάλια καὶ οἱ μεταμφιεσίες; Φυσικὰ ὄχι.

Εἶναι τὰ ἀπομεινάρια τῆς ἀρχαίας ἐιδωλολατρίας ἀπὸ τῆς γιορτῆς τῶν «μαϊνάδων» καὶ τοῦ Διόνυσου μέσα σὲ ὄργανα σεξουαλικῆς διαστροφῆς καὶ ἐκστασης;

Εἶναι τὸ Καρναβάλι τῆς Πάτρας; Φυσικὰ, ὄχι.

Μήτπως εἶναι μία χρονικὴ περίοδος αὐτοσυγκέντρωσῆς καὶ πνευματικῆς ἀσκήσης καὶ ἀνάβασῆς μέσα ἀπὸ τὴν «σκάλα» τῶν ἀρετῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ αὐτεξούσιου τῆς θέλησης, τῆς θεληματικῆς νησιέας προφῶν καὶ παθῶν; Φυσικὰ ναί.

Μήτπως εἶναι καὶ ἡ συμμετοχὴ στὴ μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι ὅπως ἀκριβῶς οἱ σοφοὶ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας διέταξαν καὶ δυστυχῶς σήμερα μερῖα τοῦ κλήρου δὲν ἐκτέλει τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἀκολουθίας; Ναί.

Τὸ Τριῶδιῳ εἶναι ἓνα λειτουργικὸ βιβλίῳ τῆς ὀρθοδοξίας, ποὺ ἀρχίζει τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελέωυ καὶ Φαρισαίου καὶ τελειώνει τὸ Μεγάλῳ Σάββατῳ. Περιέχει βέβαια σειρὰ ἀκολουθιῶν γιὰ τὴν ὀρθοδόξῃ λατρείᾳ τῆς Ἐκκλησίας; Ἠλλαδὴ τῆς δέκα Κυριακῆς, τῆς λειτουργίας τῶν προηγησάμενων ὁρών, τῆς πρωινῆς καθημερινῆς ἀκολουθίας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθοῦ καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Τὸ μικρὸ καὶ Μεγάλῳ ἀπόδειπνο, τῆς βραδινῆς ὤρας καὶ τὸν ἀκάθιστο ὕμνο (χαριεπισμὸς) καθὲ Παρασκευῃ καὶ τοὺς κατασκευτικοὺς ἑσπερινούς τῆς Κυριακῆς.

Ἀπ’ ὄλες αὐτῆς τῆς ἀκολουθίας γνωστῆς εἶναι βέβαια οἱ Κυριακάτικες καὶ οἱ χαριεπισμοί. Ἐπίσης οἱ Λειτουργίες τῶν προηγησάμενων ὁρών, τὰ Μεσονυκτικά, ὁ ὄρθρος, ὁ ἑσπερινός, τὰ ἀπόδειπνα καὶ οἱ κατασκευτικὸ ἐσπερινοί. Ἡ ἐκτέλεσῃ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν εἶναι βέβαια προνόμιῳ ὀλίγων μόνο ἐνοριτῶν καὶ γίνονται ἐκεῖ μόνο, ποὺ ὑπάρχουν ἀκόμῃ ἱερεῖς ποὺ ἐκτελοῦν λειτουργίημα καὶ ὄχι μόνο ἐπάγγελμα καὶ πιστεύουν στὴν ἀξία καὶ τὴν σημασία αὐτῶν τῶν ἀκολουθιῶν μέσα στὴν Ἐκκλησίῳ.

Ἄν θέλαμε νὰ δοῦμε σχηματικὰ τὴν πνευματικὴ σκάλα τῶν ἀρετῶν τοῦ Τριῶδιῳ, ἔτσι ὅπως νοητῇ τῆς ἔχουν χαράξει οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν πορεία τῶν δέκα ἑβδομάδων τοῦ Τριῶδιῳ εἶναι περίπου ἡ ἐξής:

1ον Ταπεινώσῃ-Προσευχῇ- Συναισθησῃ Ἀμάρτωλῶτους

τὸ σχέδιῳ αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὸν Ρῶσο Πρόεδροϋ Βλαδимиρ Βλαδимирович Πυτιν καὶ ἀποτελεῖ τὴν βασικὴ ἐπιδίωξῃ του ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Αὐτὸ εἶναι ξεκάθαρο στὸ πολιτικὸ σχέδιῳ, ποὺ ἀκολουθεῖ πιστὰ ὄλα τὰ χρόνια τῆς ἐξουσίας του, ἀλλὰ ἰδιαίτερα στῆς πολιτικῆς ἐπιλογῆς του μετὰ ἀπὸ τὴν ὀμίλιᾳ του στὴν Κρατικὴ Δούμᾳ, τὴν Δευτέρᾳ 25 Ἀπριλίου 2005, ὅταν εἶχε δηλώσει γιὰ τὴν κατάρρευσῃ τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσῆς ὅτι «ἡ κατάρρευσῃ αὐτῇ ἄφησε ἑκατομύρια Ρῶσους ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας τους» καὶ ὅτι «οἱ τάσεις ποὺ ὄδηγησαν στὴ διάσπασῃ τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσῆς ἀπειλοῦν τώρα τὴν ἴδια τὴ Ρωσία», ἐνῶ τὴν εἶχε χαρακτηρίσει ὡς τὴν «μεγαλύτερη γεωπολιτικὴ καταστροφὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνα».

Ἡ συγκεκριμένη δὴλωση τοῦ Πύτιν, ἡ δομῇ τῆς EEU, ἀλλὰ καὶ ἡ γενικότερη τακτικὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Ρωσία ἀποκαλύπτουν τὴν κατεῦθυνσῃ πρὸς τὴν ὁποία ὀδεύουν οἱ διειθενεῖς ἐξελίξεις.

Ὡστόσο, ἂς μὴ μᾶς γεγελᾶει τὸ "Ὁρθόδοξο" περιτύλιγμα, ποὺ περιβάλλει τὴν πολιτικὴ τῆς Ρωσίας. Ὁ λαὸς τῆς Ρωσίας πέρασε πολὺ δύσκολα χρόνια κάτω ἀπὸ τὴν στυγνὴ διοίκησῃ τοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος καὶ ἐξαχρειώθηκε πλήρως.

Γι’ αὐτὸ ἀναγνώρισε ἀμέσως τὴν ἀξία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστews καὶ στράφηκε με̐ λαχτάρᾳ σὲ αὐτὴν. Ὁ Πυτιν, πολὺ ἐξυπνα, προκειμένου νὰ ἀναστηλώσει τὴν διαλυμένη Ρωσικὴ κοινωνία ἐπανέφερε καὶ πρόβαλλε τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν δόξα ποὺ εἶχε ἀποκτηθῆ ὁ Ρωσικὸς λαὸς μετὰ ἀπὸ τὸν ἐκχριστιανισμό του. Μιμήθηκε με̐ ἀρκετὴ ἐπιτυχία τὸν συνονομάτῳ του, ποὺ ἀπὸ Βολοδιμερῆρ (Βολοντιμῖρ) ἔγινε Βλαδίμηρος, μάλιστα Μέντας, ἀσπαζόμενος τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστῃ καὶ ὀδηγώντας τὸ τότε κράτος τῶν Ρῶς στὸ ἀπόγειο τῆς Ἱστορίας του.

Σήμερα δὲν ἔχουμε ἀπτές ἀποδείξεις γιὰ τῆς βαθύτερες προθέσεις τοῦ Πυτιν. Δὲν ἀμφισβητοῦμε τὴν θερησκευτικὸτήτᾳ του, ποὺ ὁ ἴδιος φρονιτεῖ νὰ μὴ κρούβει, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔυκολο νὰ πεισθοῦμε πῶς ὄλα ὅσα πράττει γίνονται πρὸς «δόξαν Θεοῦ». Ἀντίθετα, μπορούμε με̐ ἀσφάλεια νὰ ποῦμε πῶς **οἱ κινήσεις τῆς Ρωσίας ἀποσκοποῦν στὴν ἐπανασύστασῃ τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσεως**, ἔστω καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστῃ, ἀλλὰ καὶ στὴν διεύρυνσῃ τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τῆς.

Στὴν Πατριδᾳ μας πυκνώνουν ὀλοένα οἱ φωνές ποὺ πρεσβεύουν τὴν ἀποχώρησῃ τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἔνωσῃ καὶ τὴν σύναψῃ συμμαχίας με̐ τὴν Ρωσία, ἐνῶ κάποιοι ἐπιθυμοῦν καὶ τὴν ἐντάξῃ μας στὴν EEU.

Ἐπειδὴ στὴν **Ἐλλάδᾳ ἀνθεῖ ὁ πολιτικὸς τυχοδιωκτισμὸς** ὑπάρχουν κάποιοι ποὺ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς τους σωτῆρες τοῦ Ἔθνους καὶ ἀκολουθοῦν, ὑποτίθεται, φιλορωσικὴ πολιτικὴ. Ὅμως, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ξεχνᾶμε τὸ πολιτικὸ παρελθόν αὐτῶν ποὺ ζητοῦν τὴν ψήφῳ μας, γιὰ τί εἶναι ἐνδεικτικὸ τοῦ ποιοι εἶναι. Ἄνθρωποι ποὺ ὑπηρετήσαν ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν τὰ κόμματᾳ τῆς Ἐθνικῆς προδοσίας, τῆς ἠθικῆς ἐξαθλίωσῆς καὶ τῆς διαφθορᾶς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προτείνουν μία βιωσιμὴ καὶ ἐφικτὴ λύσῃ στὰ προβλήματα τοῦ τόπου ποὺ δημιουργήσαν οἱ ἴδιοι.

Ἡ Πατριδᾳ μας δὲν ἔχει ἀνάγκῃ, οὔτε ἀπὸ σωτῆρες, οὔτε ἀπὸ ἰσχυροὺς συμμαχοὺς. Ἡ Ἐλλάδα μας πρέπει **ἄμεσα καὶ ἐπιτακτικὰ νὰ ἀνακτήσει τοὺς δεσμοὺς τῆς με̐ τὴν Ὁρθόδοξῃ Πίστῃ τῶν Πατέρων** μας, ποὺ ἐντενα ἀπέκοψαν ὄλοι οἱ πολιτικοί, ὄλων τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἰδεολογιῶν, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν λεγόμενων "χριστιανικῶν" ἢ "πατριωτικῶν".

Ἡ Ἐλλάδα εἶχε ἀνάκθεον τὸν ἰσχυρότερο σύμμαχο καὶ γι’ αὐτὸ ἀρκοῦσε **ἕνας καὶ μόνῳ** ἀνθρώπου, ὁ **Ἰωάννης Α. Καποδίστριας**, μὴ νὰ τὴν μετατρέψει ἀπὸ στάγιτῃ σὲ κράτος. Τί τὸ ἰδιαίτερο εἶχε ὁ Καποδίστριας, ποὺ δὲν εἶχε κανένας μετὰ ἀπὸ αὐτόν; **Εἶχε ἀκράδανη πίστῃ στὸν Θεὸ!** Δὲν τοῦ χρεαίζονταν **τίποτε ἄλλο**, ὅπως καὶ δὲν χρεαίζεται οὔτε στὴν Πατριδᾳ μας.

Ἡ ἉΓΙΑ ΦΩΤΕΪΝΗ Η ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΣ

Τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴν μνήμῃ τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρειτῆδος.

Τὸ ἡμερολόγιον τῆς Π.Ο.Ε. 2017

4ον

ΔΕΝ ΥΠΕΓΡΑΨΕ

Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἦταν συνεπής, συνεπέστατος καὶ εἶπε ἐγὼ δὲν ὑπογράφω ὃ, πῶθιποτε καὶ νὰ συμβῆ. Καὶ ἀντέξε στὴν πείνα. Οἱ φιλοπαπτικοὶ ὁμολογοῦν ὅτι δὲν ὑπέγραψαν τὰ χέρια του. Μόνῳ αὐτὸς ἦταν καθαρὸς, καὶ ἐπειδὴ ἦταν γυμνασμένος καὶ στὴ νηστεια καὶ γι’ αὐτὸ, δὲν τὸν πείραξε, ἂς τοὺς ἔκανε τέτοια πράγματα ὃ πάπας, με̐ ἀποτέλεσμα βέβαια ἐνσυνειδητῶς, ἐπειδὴ ἐβλεπε τὸ μεγάλο κακὸ καὶ τὴν ἀλλοίωσῃ τῆς πίστεως μας, νὰ μὴ ὑπογράψῃ καὶ ἡ ὑπογραφή του ἐβάρυνε πάρα πολὺ καὶ γι’ αὐτὸ εἶπε ὃ πάπας ἐκεῖνο τὸ περιώνυμο, **«Μάρκος οὐχ ὑπέγραψαν οὐδὲν ἐπιθήσασμεν»**, δὲν κάναμε τίποτα. Γιατί ἐκτός τῆς μεγάλῃς του συγκροτήσεως καὶ τῆς ἀρετῆς του, ἦταν ἐκπρόσωπος τριῶν Πατριαρχιῶν. Ἐξεπροσώπη, τὸν εἶχαν ἐξουσιοδοτήσει καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀντοχείας καὶ νομίζῳ ἐκπροσωποῦσε καὶ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Ἐκᾶν ἐκεῖνο βέβαια τὴν ψευδώνυμο, ἔκαναν συλλεiturοῦ, ἀλλὰ ὁ λαὸς, καὶ ὄλοι οἱ πιστοὶ εἶχαν τὸν Ἅγιο Μάρκο **«καθάπτερ Μωϋσῃ καὶ Ἀαρῶν»**, ὅπως λέγει ὃ βιογράφος του.

Καὶ οἱ προδότες βέβαια, ὄσοι ὑπέγραψαν, ἐκεῖνοι μετενόσαν καὶ ἔλεγαν νὰ μᾶς κοπῆ τὸ χέρι ποὺ ὑπέγραψε, νὰ μᾶς ξεριζιῶθῃ ἡ γλῶσσα ποὺ ὠμολόγησε, ἀλλὰ τὸν Ἅγιο Μάρκο ὁ λαὸς τὸν ἐτίμησε καὶ μετὰ ἀκολουθοῦν ἄλλοι ἄγῶνες.

Ἡἔλεαν νὰ τὸν κάνουν Πατριάρχη, δὲν ἐδέχθη- πῆγε κρυφὰ στὸ Ἐφεσο, ἀγωνίσθηκε καὶ κεῖ ὄσο μπορούσε νὰ τοὺς κρατήσῃ στὴν Ὁρθοδοξία, ἀλλὰ ἐβλεπε ὅτι ἔσφιγγε ὃ κλοιὸς τῶν Τούρκων, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παραμείνῃ. Θέλασε νὰ πᾶ, στὸ Ἅγιο Ὅρος νὰ ἠσυχάσῃ ἐκεῖ, ἀλλὰ συνελήφθη στὴ Λῆμῳ καὶ ἐφυλακίσθη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπᾶνθλε στὴν Κωνσταντινουπόλῃ, ὅπου καὶ παρέδωσε τὸ πνεῦμα τοῦ ἐννέα-δέκα χρόνια πρὸς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βέβαια τὸ διάστημα αὐτὸ ἔγραψε πάρα πολὺ σπουδαῖα συγγράμματα καὶ αὐτὰ τὰ συγγράμματα δυστυχῶς μέχρι τῆς ἡμέρας μας εἶναι ἀνεκδῶτα καὶ μακάρι νὰ βρεθῃ κάποιος-κάποιος νὰ μπερέσουν σινὰ-σινὰ νὰ τὰ φέρουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας αὐτὰ τὰ σπουδαῖα συγγράμματα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ μάλιστα τὰ ἀνεκδῶτα ἔργα του.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΕΝΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Πέραν ὄμως ἀπὸ τῆς συγγραφῆς, ἦταν συντονιστῃς τοῦ ἀνθενωτικοῦ ἁγῶνα. Προσπάθησε νὰ συνενώσει ὄλους τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ παρεκάλει πολὺ τὸν Θεὸ νὰ βρεθῃ ἕνας ἀξίος συνεχιστῆς τοῦ ἀνθενωτικοῦ ἁγῶνα. Ὁ Γεννάδιος Σχολάριος ἦταν ὃ ἐπόμενος Πατριάρχης, δὲν εἶχε ὄμως μίᾳ σταθερῃ θέσῃ, κινδύνευε βέβαια καὶ ἡ Πόλῃ, καὶ ἐταλάνετο λιγάκι. Ἦταν πολὺ δυνατός, ἦταν πολὺ σπουδαῖος, κατρητισμένο, ἀλλὰ ἐσέβετο πολὺ τὸν διδάσκαλό του τὸν Ἅγιο Μάρκο, τοῦ ἔθετε ὑπόψῃ ὃ, τῆ ἄγραφε.

Τελικὰ ὄμως λίγο πρὶν νὰ κοιμηθῇ ὃ Ἅγιος Μάρκος πῆγε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του ποὺ εἶπε, μὴ στενοχωρησῃ, τὸν ἁγῶνα ποὺ ἔκανες, θὰ τὸν συνεχίσῳ, μὴ στενοχωρησῃ. Καὶ ἀνεπαύθη πολὺ ἡσυχος, ἐπειδὴ εὐερέθ ἄξις διδάχος, ποὺ θὰ συνεχίξῃ τὸν ἁγῶνα.

Εἶπε ὅτι δὲν θέλω τοὺς φιλοπαπτικούς νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, αὐτοὺς ποὺ ἀνεγνώριζαν τὸν πᾶπα καὶ μνημόνευαν τὸν πᾶπα δὲν τοὺς θέλω νὰ ἔλθουν οὔτε στὸ θάνατό μου, τάχα γιὰ νὰ με τιμῆσουν καὶ πιστεύω τί ὄσο χωρίζω ἀπὸ αὐτούς τόσο ἐνώνομαι με τὸν Κύριο καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρες.

Ἐν τέλει παρέδωσε τὴν ἁγία του ψυχῇ τὸ 1444 ἢ 45, ἠλίκα χρόνια, πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἄφρανε ἀντίξῳ διάδοχο, ἀλλὰ καὶ ὄλοι ὄσοι ἔμειναν πιστοὶ στὴν ἁγία μας πίστῃ, τὴν Ὁρθοδοξία ἐτίμησαν, πῶιουν καὶ θὰ πῶιουν τὴν μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἐπειδὴ ἦταν ἄκρασπῆς, συνεχιστῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἔχει συντάξει με̐ ἕνα ταπεινωφροσῳν ἕνα λόγο περὶ τῆς νοερᾶς προσευχῆς γιὰ τὸ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Ἰέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με».

Αὐτὸς ὃ λόγος τοῦ Ἁγίου Μάρκου, αὐτὴ ἡ μελέτῃ περιέχεται μέσα στὴν Φιλοκαλία στὸν πέμπτῳ τόμο.

Ἡ ΟΛΟΦΩΤΕΙΝΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ

Ἐτσι καὶ μετῆ, ἀδελφοί μου, ὅταν ἀνελάβαμε αὐτὸν τὸν ἀντιαιρετικὸ καὶ ἀνθενωτικὸ ἁγῶνα χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε βρεθῆκαμε μπροστὰ σ’ αὐτὴ τὴν ὀλοφώτεινῃ καὶ τόσο χαρακτηριστικῃ μορφῇ τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Τὸ 1965 ὃ μακαριστὸς Γέροντῆς μας ὃ π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος στὴν Μονῃ Πετράκη, ὅταν εἶνε ἡ κοῦρᾳ εἰς μοναχὸν τοῦ ὀμλιώντος ἐκείνη τὴν στιγμῃ, ἔθεσε τὸ ὄνομα παραδόξως, ἐνῶ ἄλλο ἦταν τὸ κοσμικὸ ὄνομα, ἔθεσε τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ. Ἐθεώρησε ὅτι καλὸν εἶναι ἕνας μαθητῆς του καὶ ὑποτακτικὸς του, νὰ ἐχῃ τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ καὶ κατὰ τὸ δυνατόν νὰ προσπαθῇ νὰ μιμῆται τὸν βιο του καὶ ν’ ἀκολουθῇ τὴν διδασκαλία του.

Ἡ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μᾶς φέρνει πίσω πολλὰ χρόνια στοὺς ἁγῶνες πρὸ τῆς ἀλώσεως, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα ἐδῶ καὶ εἰκοσι περὶποῦ χρόνια ὅπου τὰ κῤιματα τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς ψευδενώσεως εἶχαν ὑψηλῇ ἀπειλητικὰ καὶ δὲν ἐβρίσαν οὔτε καὶ στῆς ἡμέρας μας, ὅπως τὸ ζέρομε. Μπορούμε νὰ ποῦμε ὅτι καὶ τώρα ὑπάρχουν μεγάλοι κινδύνῳ, σοβαροὶ γιὰ τὴν πίστῃ μας, διότι προχωροῦν, ὅπως τὰ εἶχε προβλέψει ὃ μακαριστὸς Γέροντας, ὄχι ἀπλῶς με̐ κάποιους διαλόγους με̐ ἐπεροδόχους, ἀλλὰ ἀνοίγονται οἱ οἰκουμেনισταὶ καὶ σὲ διαλόγους με̐ ἐτεροθρησκῶς καὶ με̐ μωμηθευνοὺς καὶ με̐ ἐβρῆσιους καὶ με̐ βουδιστῆς καὶ ἀνατολικά θρησκείματα.

Ὅμως ἐνῶ καὶ μεῖ

...καί ἦσαν ὅλοι τους Μασόνιοι;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.
βρισκόταν τὸ πρόβλημα. Δὲν ἐγνώριζαν ἀκριβῶς τὸν κίνδυνο: Τεκτονισμός - ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες- οἰκουμηνισμός.
"Ἐτσι, ἐνῶ ἐν συνεχείᾳ μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ λαϊκῶν κἀλαμοὶ ἐγραφαν κατὰ τοῦ Τεκτονισμοῦ ἄρθρα, ὁ μασονικῆς προώθησης Οἰκουμηνισμός, ὁ ἐντός τῶν τοιχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν εἶχε γίνει ὅσο θὰ ἐπρεπε ἀντιλήπτιός. Δὲν εἶχαμε πάρει -γενικότερα- εἰδηση, ὅτι αὐτὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο «ἐδούλευε» πλὴν ἐντός τῶν πυλῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, εἶτε διὰ μασόνων κληρικῶν (Ἰωάκει ὁ Γ΄, Μεταξάκηδες καὶ οἱ λοιποὶ) κ,εἶτε καὶ διὰ μη μασόνων, οἱ ὅποιοι ἀκολοθοῦσαν καὶ αὐτοὶ τὴς οἰκουμηνιστικῆς στοχευοῦσι τοῦ τεκτονισμοῦ, ἐν ἀγνοία τοῦς ἢ ἐν τῇ ἀφέλεια τοῦς παραπροσόμενοι (ὅπως ὁ Διονύσιος Λάτσης, ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου, ποὺ ἦταν στὴν πρώτη διαθρησκειακὴ συνέντευση, στὸ Σικάγο, 1893)".

Ἐξ ἀφορμῆς -τώρα- ὄσων συνέβησαν κατὰ Νοεμβρίον τοῦ 2016 (ποῦ «καθαيرέθηκε» ὁ Ὑπουργός)...

Ἄν -σττανιώτα- ἀποπέμπεται ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἕνας Ὑπουργός, τῆς Παιδείας καὶ «Θρησκειομαθῶν» π.χ., ποῦ οἱ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας διαθέσεις του καὶ ἐνέργειες του εἶναι ἀναφανδὸν ἐχθρικές, τότε μερικοὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες «χειροκροτοῦν» καὶ πανηγυρίζουν... Καὶ λένε διάφορα ἀνά τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, ὅπως, π.χ.

-Βλέπετε -λένε- τὸν «ἔφαγε» τὸν Ὑπουργὸ Ὁ Αρχιεπίσκοπος («ἐνίκησε» -τάχα- ἡ Ἐκκλησία μας)!

Πιθανὸν βέβαια νὰ ἐγίναν κάπως ἔτσι τὰ πράγματα.

...Ἄλλὰ ὁ ἐκκλησιαστικὸς «ἀντίπαλος», ποὺ βρίσκεται ΕΚΤΟΣ Ἐκκλησίας, ἔστω καὶ ἀν αὐτοὺς εἶναι Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκστίστε, ἐρχεται καὶ παρέρχεται, καὶ ΔΕΝ εἶναι πάντοτε ὁ χριστερῶς. Χειρότερος καὶ ἐπικινδυνότερος εἶναι ὁ ἐχθρὸς ἐκεῖνος τῆς Πίστεως ποὺ βρίσκεται ΕΝΤΟΣ τῶν τοιχῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα μετὰ τὰ ἀξιώματα Μητροπολίτη, Πατριάρχῃ, Καθηγητῆ τῶν θεολογικῶν μαθ Σχολῶν, λαϊκοῦ «Συμβουλίου» ἢ καὶ τοῦ ἀπώλυτος «πατριάρχην» καὶ ψωμιζόμενου- ἐν ταῖς αὐαῖς τῆς Ἐκκλησίας μας! Αὐτοὶ εἶναι τὰ φιδία τὰ κολοβά!

Παραδείγματα; -Ὅσα θέλετε...

Ἡ ἀντίχριστος Σκυταλοδρομία...

...Ἄλιθ ἐνὶ τῇ κατὰ τῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας σκυτάλῃ ἔχει βέβαια τὴν ἀφερτήρια τῆς στὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, γιὰ νὰ φτάσει ἐντοῦστοι στὸ τέρμα τῆς - τὴν ἀνατροπῆ δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μαθ πραγμάτων -πρέπει νὰ περάσει ἀναγκάσιως, ἀναγκασίτατα ΚΑΙ ἀπὸ τὰ «χέρια» ἀξιωματοῦχων τῆς Ἐκκλησίας μας. Πολλές φορὲς ΠΙΡΝ κἀν τὴν σκυτάλῃ αὐτῇ παραλάθουν οἱ πολιτικοί, νὰ νομοθετήσουν.

- μυρεῖ ἔτσι νὰ ὑπάρξει τὸ σχῆμα:
- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Κληρικοὶ - Πολιτικοὶ ποὺ νομοθετοῦν ἢ καὶ:
- Σκοτεινὸ Παρασκήνιο - Πολιτικοὶ - Κληρικοὶ (ποῦ σιωπῶντες ἀκολουθοῦν).

Τὸ ἀντιφατικὸν -καὶ τραγικὸν μαζι- εἶναι, ὅτι ἐνῶ κατακερσώνονται τὸ ἀδιαφανὲς αὐτὸ παρασκήνιο καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἐκείνους, ἐντοῦτοις τοὺς ἐκκλησιαστικὸς «ἀναγκαιοῦσι» αὐτῶν συνεργῶς τοὺς κρατῆμα ἀνεγνήχτους, ὅπτιμα μας, καὶ ἐν τοῖς Συνόδοις τιμωμένους (...βεβαίως δὲ καὶ ἐν τοῖς διπύχοις καὶ ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς πινακοθήκαις ἀβανιζόμενους τοὺς «καμαρώνουμε»!

Ὀλίγα παραδείγματα τῆς ἀνόμου καὶ ἀνελέγκτου αὐτῆς Σκυταλοδρομίας...

- Ἡ «σκυταλοδρομία» λοιπὸν γὰ τὴν κατακρήμνιση τῶν παραδοσιακῶν τῆς Ἐκκλησίας μας θεσμίῶν -**θρησκευτικῆς προλήψεως**- τὰ ἄπει αὐτὰ ἡ Μασονία - ἔχει ὡς ἀφετηρία τῆς τὸν Ἐωσφόρο τῆς πτώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Σκοτεινὸ παρασκήνιο, ἐιδικώτερα δὲ τὸ ἀδιαφανὲς τεκτονικὸ παρασκήνιο.
- Παραθέτουμε ἐδῶ ὀλίγα παραδείγματα, ἔτσι ὅπως τὰ ἀλιεύουμε στὰ αὐθεντικὰ τεκτονικὰ ἐντυπα. Γράφουν -καὶ ἐνεργοῦν- οἱ τέκτονες τὰ ἀκολούθα:
- Ο [Τέκτων] «ἐπιχειρεῖ νὰ καταστρέψῃ τὰ ἐθνικά μέσα, τὰς προλήψεις τῶν Ἐθνῶν...» (Πυθαγόρας 1885, τ.σ., σελ. 162).
- «Τὸ τεκτονικὸν πνεῦμα ἀπαλλάττει τὰς θρησκείας τῶν παραλόγων καὶ ἀτόπων δογματῶν τοῦς, καταστρέφει τὰς προλήψεις...» (Πυθαγόρας 1885, τ.6, σελ. 165).
- «Ἡ κατὰπτῶν τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιών ὀφείλεται εἰς τὰς Στόας...» (Πυθαγόρας 1923, σελ. 18).
- «Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κατὰπτῶσις τῶν θρησκευτικῶν προλήψεων, ἡ δεισιδαιμονία καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἀπὸ τῶν νεκρῶν τοῦ δόγματος τύπων εἶναι ἔργον τῶν Στωῶν...» (Πυθαγόρας 1907, τ.1, σελ. 12).

Αὐτὰ -διαφυγόντα ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων των- ἔγραψαν οἱ μασόνιοι.

...Ἄλλα γιὰ νὰ γίνωνται πράξῃ οἱ ἐπιδικωόμενες ἀπ' αὐτοὺς κατακρήμνιεις τῶν «θρησκευτικῶν προλήψεων», δηλαδὴ τῶν παραδοσιακῶν θεσμίῶν τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν δογματῶν καὶ προνομιῶν Αὐτῆς (στὴν Παλαιάν, π.χ.), πρέπει τὴν τεκτονικὴ σκυτάλῃ νὰ παραλάθουν οἱ πολιτικοὶ καὶ ἡ πολιτικὴ, δια τῆς ὅποια πολιτικῆς -τῶν πολιτικῶν ὄλων, μασόνων ἢ μὴ, κάνουν τὸ ἔργον τοῦς οἱ μασόνιοι, ὅπως σὲ ὑψηλότατο τυπικὸ τοῦς ἔχουν θεσπίσει νὰ ἐνεργοῦν (τὸ εἶδμα αὐτὸ σὲ προηγουμένη ἐδῶ ἐργασία μας)."

Προηγῆθῃ ἕνας μητροπολίτης (σχεδὸν ὑπερβεματίζων τοὺς τέκτονες)...

Τὸ πολὺ μικρὸ δὲ εἶναι, ὅτι τὴν σκυτάλῃ αὐτῆς καταστροφῆς τῶν παραδοσιακῶν ἐκκλησιαστικῶν μαθ πραγμάτων ΔΕΝ τὴν παίρνουν πολλὰς φορὲς οἱ πολιτικοὶ (ποῦ νομοθετοῦν) ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ Σκοτεινὸ Παρασκήνιο, ἀλλὰ τὴν λαμβάνουν ἀπὸ τὰς χεῖρας ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ τινῶν τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ποὺ ΕΚΕΙΝΟΙ πρῶτοι παρελάβαν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς τέκτονους (ὀμοιοτήτῃ τῶν κειμένων) τὴν γραμμὴ πλεύσεως.

Πῶς γίνεται αὐτό;
Συγκρίνατε λοιπὸν τὰ τεκτονικὰ κείμενα ποῦ

παραθέσαμε λίγὸ πιὸ πάνω, μ' ἐκεῖνα ποῦ ἐδῆλωσε ἕνας μητροπολίτης ἐπὶ τοῦ ἴδιου θέματος σὲ διαθρησκειακὴ συνάντηση.

Ὁ Μητροπολίτης, ἐδῶ, εἶπε (ὡς γραμμὴ πατριάρχικῃ):

- «...**Τὸ τρίτο θέμα** (ποῦ ὁ ἴδιος συζήτησε σὲ Διαθρησκειακὴ Συνάντηση, ὅπως προερίπαμ) (**Σύγχρονα Ἐκπαιδευτικὰ συστήματα καὶ παλιὰς θρησκευτικῆς προλήψεως**) **προσδιορίζετὸ τὸ χώρα, στὸν ὁποῖο πρέπει νὰ ἐπικεντρωθῆῃ ἡ προσπάθεια ὄλων γιὰ τὴν δημιουργία τῶν ἀναγκαῶν προϋποθέσεων, ὥστε οἱ θειτικῆς προτάσεις τοῦ διαθρησκειακοῦ μαθ διαλόγου νὰ εὔρουν τὴν εὐρύτερη δυνατὴ ἀπὴχηση στὴν κοινωνία...**

ΠΩΣ, δεσποτῆ μου;

-... **Στὸν ἱερὸ χώρα τῆς Παιδείας μορφοποιοῦνται, μέσα ἀπὸ μία πολυετῆ ἐκπαιδευτικὴ διαδικασία, οἱ νέοι πολίτες τῆς κοινωνίας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ ἐλευθερωθῶν ἀπὸ τῆς παλιῆς θρησκευτικῆς προλήψεως...**

Ἡ ἄμεση ἀναμόρφωση τῶν ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τῆς θρησκευτικῆς ὕλης καὶ ἡ ἀνακαθάρσις τῆς ἀπὸ τῆς παλιῆς καὶ παρωχημένης θρησκευτικῆς προλήψεως [ποιεῖς, δεσποτῆ;] θὰ προετοιμάσουν τοὺς νέους, γιὰ νὰ δεχθῶν τῆς προτάσεις ἐνδὸς ἐποικοδομητικοῦ διαθρησκειακοῦ διαλόγου...».

Νά' τοι νὰ τοῖσι τὸ λοιπὸν τὸ «μυστικόν» Μᾶς τὸ «ἀποκάλυψε» ἕνα ὑψηλὸ πρόσωπο!

Ποῖδ ὁ «μυστικόν»;

Μὰ ὅτι ἡ διαβήτη ἀνακάθαρση τῶν σχολικῶν μαθ βιβλίων (βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, τῆς ἱστορίας κ.λπ.) ΔΕΝ γίνεται, γιὰ νὰ «φωτισθῆῃ» καλύτερα ἐκ τῆς Εὐρώπης ἡ νεολαία μας, ὅχι, ἀλλὰ γίνεται (αὐσοδόως γίνεται) νὰ ἀπροετοιμαστοῦν⁴ οἱ νέοι Ἕλληνες, νὰ δεχθῶν τὴν Πανθεομίση, διὰ τῆς ἐκ θεμελίῶν καταδαφίσεως τῶν ἡμετέρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐθνικῶν μαθ θεσμίῶν!

Καὶ ποῖος τὰ εἶπε αὐτά; Ποῖος τὰ εἰσηγήθη;

Μήπως τὰ εἶπε κάποιος καταγεγραμμένος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας;

"Ὅχι, δὲν τὰ εἶπε κάποιος «καταγεγραμμένος» ἐχθρὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ τὰ εἰσηγήθηκε ἕνας ἐκ τῶν «φυλάκων» τῆς Πίστεως, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς «Μητρός Ἐκκλησίας» προερχόμενος!

Καὶ ποῖος τὰ εἶπε αὐτά; Ποῖος τὰ εἰσηγήθη;

Μήπως τὰ εἶπε κάποιος καταγεγραμμένος ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας;

"Ὅχι, δὲν τὰ εἶπε κάποιος «καταγεγραμμένος» ἐχθρὸς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ τὰ εἰσηγήθηκε ἕνας ἐκ τῶν «φυλάκων» τῆς Πίστεως, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς «Μητρός Ἐκκλησίας» προερχόμενος!

Ποῖος ἦτο αὐτός;

- Ἦταν «ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλβετίας κ.κ. Δαμασκηνός»; (ΠΗΓΗ: Τὸ περιοδικὸ ΧΡΟΝΙΚΑ, «Ὅργανο τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Συμβουλίου Ἑλλάδος, Μάρτιος/Ἀπρίλιος 1999, ἀριθ. φ. 160, Νισάν 5759», στὸ παρατιθέμενο ἄρθρο τοῦ Ἐλβετῆς Δαμασκηνοῦ ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ Ἀντιμετώπιση τοῦ Σύγχρονου Κόσμου ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξία καὶ τὸν Ἰουδαϊσμό», σελ. 3-5. Τὸ ἄρθρο αὐτὸ τοῦ μητροπολίτη εἶναι «**Εἰσηγητικὴ Ὀμιλία στὴν Δ' Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντηση Ὁρθόδοξιας καὶ Ἰουδαϊσμοῦ, ποῦ ἐγίνε στις 13-16 Δεκεμβρίου 1998 στὸ Ἰσραήλ**», ἀπὸ τὸν ἴδιο (ὅπ. π.).

(Σημειώσιμη: Ἡ 5η παράδοσις Ἀκαδημαϊκὴ Συνάντησις ἐγίνε στις 27-28 Μαΐου 2003 στὴ Θεσσαλονικίη, μετ πρωτοβουλίου τοῦ Μητροπολίτη Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ. Σ' αὐτὴν τὴν Συνάντησιν ἀπὸ πλειεραῖς τῆς Ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν ἐκεῖ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Χρυσόστομος («ΧΡΟΝΙΚΑ» Σεπτεμβρίου τ. Ὁκτωβρίου 2003, τ. 187).

Σχόλιον τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου...

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅπως εἶδαμε στὸ παραδείγμα τοῦ... «καθαيرέβεντος» ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸν μῆνα Νοεμβρίου τοῦ περασμένου ἔτους 2016, ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, γιὰ τῆς προσπάθειες τοῦ σχετικῆς πρὸς τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν, προηγήθηκε αὐτοῦ οἱς προτάσεις ἐκεῖνες ἕνας Ἐπίσκοπος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καὶ μάλιστα τοῦ Οἰκουμηνικοῦ μαθ Πατριαρχεῖου! Πρῶτος ἐκεῖνος εἰσηγήθηκε -ἐπισημηότατα!- τὴν «**ἀνακάθαρση**» τῶν σχολικῶν μαθ βιβλίων! Ἐπομένως ὁ πρῶην ἐκεῖνος ὑπουργὸς -καὶ κάθῃ ἄλλος-, τὴν σκυτάλῃ ΔΕΝ τὴν ἔλαβε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἀδιαφανῆ Παρασκήνιο, ἀλλὰ (ἀτύπως) ἀπὸ τὸν «δικὸν μας» Δεσπότη!

Λοιπὸν, ναί. Δύσκολα, πολὺ δύσκολα «ἡτπάται» ἡ Ἐκκλησία μας, ἀν δὲν ὑπάρξουν ΕΝΤΟΣ Τῆς, μεταξὺ τῶν ἐκστίστε ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν μας: οἱ Δοῦρειοι ἴππιοι τοῦ πολλημῆχου... Τὸ «Ζῆπις» μας λοιπὸν νὰ «σαρῶσουμε» πρῶτα, καὶ ΜΕΤΑ ἐκεῖνα τῶν γεγόντων μας, διαφορετικᾶ, ἂν ἡ «Στρουθοκάμηλος» χάινει πάντα στὴν ἄμμο τὸ κεφάλι τῆς, συνεχεὺς θὰ «κατασπαράσσεται»... Ὅθᾳ κατοπιεῖται, πρὸς χλεύην ἐκ μέρους ὄλων ἐκείνων, ποῦ κακόβουλα «νεβαιοφρονται», εἰς βλάβην τῆς Ἐκκλησίας μας, χθρῆς καὶ σήμερα. Τώρα.

(Συνεχίζουμε στὸ ἐπόμενον, μετὰ τῆς ἐπίσης παράδοια, τὰ «δύσκολα...)

Μοναχοῦ Ἀβερκίου

Σημειώσεις:

1. Τὰ ὄνόματα μασόνων κληρῶν ἀναφέρονται στὴν σχετικὴ ἐργασία τοῦ Μοναχοῦ Ἀβερκίου, τὴν δημοσιευθεῖσα στὸν Ὁρθ. Τύπο ἀπὸ 21-1-2016 ἕως 25-3-2016, συνεχῆς Α΄ -Θ'.
2. Παρατιθέται ἐδῶ ἡ (πλανιῶνται) φωτογραφία τῆς πρῆτης διαθρησκειακῆς - Οἰκουμηνιστικῆς Συνάντησης, ποῦ ἐγίνε στὸ Σικάγο τὸν Η.Π.Α. κατὰ τὸ ἔτος 1893, μετ τὴν συμμετοχὴ Διονυσίου Λάτσης, εἰκονιζόμενον.
3. Βλέπε ἐπίσης τὸ ἄρθρον μας στὸν Ὁρθ. Τύπο τῆς 25/1/2016, τὸ σοβαρότατον ντοκυμέντον, πρῶτη φορά δημοσιευμένο, πανελληνικῆς, ἐδῶ.
4. Θεσοφιτεῖς καὶ μασόνιοι: «-...**Φροντῖσατε πρὸ παντὸς νὰ προετοιμάσῃτε τὴν νεότητα...**» (γιὰ τὴν ὑπόδοχῃ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» καὶ τοῦ Ἀντιχριστοῦ: στὸ ἐξ ὀκτο σελίδων οπτανιῶτο φυλλάδιο «**Ἐκδοσις τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς Ἀθήνα -1926**» ὑπὸ τὸν εὐνῳτωτο τίτλο. Ἡ Ἐλευσις τοῦ Μεγάλου Ἐκπαιδευτικοῦ). Καὶ στὸ θεσοφιτεῖο-μασονικό περιοδικὸ ΙΑΙΣΟΣ, ἔτους 1956, τεῖχος 2 γράφουν τὰ παρόμοια: «-... **Ὀφείλομεν νὰ καταβάλωμε δραστήσιες καὶ ἀποφασιστικῆς προσπάθειεις** -γράφουσι δοκίματοι- **γιὰ νὰ δημιουργήσωμε ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΓΝΩΣΜΗ ὑπὲρ μαθ Παγχοσμίου Κυβερνήσεως** (ἡ ἔμφασις στὸ κείμενον). Ἀκριβὸς τὰ ἴδια καὶ στὸ τεκτονικὸν Περιοδικὸν Κόσμουφ, ἔτους 1987, τεῖχος 7. Ἐρχομε λοιπὸν χρεῖαν ἄλλων μαθητῶν; Καὶ καλὰ αὐτοῖς, τῆς «δοκιμαῖας» τοῦς κάνουν. Οἱ κατὰ καιροῦς ὄμως ἀξιωματικοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας τί γυροῦνται ἀνάμεσόν τοῦς; Ἐχουν «οικουρῶσαι» γ' αὐτοῖς οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κάλαμοι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια;

Ἐπίσκοποι φιλοφρονοῦν τοὺς καρναβαλιστοὺς;

Γράφει ὁ κ.Σπήλιος Παναγιωτοπούλους

Οὐδέποτε -γιὰ νὰ μιλήσουμε καὶ γιὰ τὰ τεκταινόμενα αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἐδῶ στὴν Πάτρα- οὐδέποτε λοιπὸν ἐπίσκοπος τῶν Πατρῶν ἠλέγησε μὲ δριμύτητα -ὅπως θὰ ἐπρεπε- τοὺς διοργανωτὰς τῶν αἰσχρῶν καὶ ὀργιστικῶν καρναβαλικῶν ἐκδηλώσεων, δηλαδὴ πρωτίστως τὴν Δημοτικὴ ἀρχή, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους συλληθεύονους, γιὰ τὰ διονυσιακά ἐκτροπὰ ποὺ γίνονται στὴν πόλη μας αὐτῆς τῆς ἡμέρας.

Ἄλλοι οἱ προηγουμένοι, ἀλλὰ καὶ οὖν ἐπίσκοποι μας, ἀρκοῦνται σὲ κάποιες χλιαρὲς καὶ ἀτονες παραινήσεις, τὸ δὲ λεγόμενον τίμιον πρσβυτέρου ἀκολουθεῖ τὴν ἴδιαν τακτικὴ, εἶτε ἐξ ἀδιαφορίας εἶτε -τὸ χειρότερον- ἐκ δουλίας.

Τὰ λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως «Ὅσα σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός, ὄφελον ψυχρὸς ἢς ἢ ζεστός, οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὔτε ζεστός, οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σὲ ἔμεσαι ἐκ τοῦ στόματός μου», δὲν συνεκίνησαν ποτὲ κανέναν ἀπὸ τοὺς τοπικοὺς ἐπίσκοπους τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν καὶ χρειάζετο κάποτε ἕνας Γερβάσιος ἢ ἕνας Καντιώτης, γιὰ νὰ κινητὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς ἀδιαφορίας τῶν ὡς ἄνω ποιημένων, ἀλλὰ τώρα πλὴν αὐτοὶ ἐξέλιπον.

Τὶ θὰ ἔλεγε ὅμως ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας, ποῦ μαρτυροῦν στὴν πόλη μας γιὰ τοὺς διαδόχους Του, ἀλλὰ καὶ γιὰ μᾶς τοὺς Πατρινούς ποῦ κατανήψαμε τὴν Πάτρα, τὴν πόλη τοῦ πολιοῦχου μας, τὴν πῖο... ζεσημένη τῆς Χώρας, στὴν καρναβαλικὴ περιόδου, ποῦ ἀντὶ «νὰ ἀνοίγουμε πύλας μετανοίας» ἀνοίγομε διὰτλάτα τὴν «ποὶ οἶστρου τῆς ἀκολασίας»; Καὶ πῶς θὰ ἀντιμετωπίζε ὁ ἄγιος μας τὴν κατάσταση αὐτῇ, ἂν ζῶσε στὴς ἡμέρας μας καὶ ἦταν ἐπίσκοπος τῆς; Ἐτσι ὅπως τὴν ἀντιμετωπίζον οἱ σημερινοὶ τῆς ἐπίσκοποι;

Καὶ πῶς τολοῦν οἱ ἱεράρχες μας νὰ μᾶς διδάσκουν τὸ «τιμὴ ἁγίων, μῆμισις ἁγίων», ὅταν οἱ ἴδιοι οὐκ μόνον δὲν μιροῦνται τοὺς ἁγίους, ἀλλὰ μετ τῆς φιλοφρονήσεως τοῦς πρὸς τοὺς καρναβαλιστοὺς δημάρχους, μετ τῆς συστατάσεως μετ αὐτοῦς καὶ τῆς παραστάσεως μαζι τοῦς, σὲ περίεργες γιὰ ἐπισήμους ἐξέδρες, δίνουν τὴν ἐντύπωση εἶ ἔχουν τῆς καλλίτερες μετ αὐτοῦς σχέσεις, παρὰ τὸν θεῖο λόγον, ποῦ λέγει «ἐξέλαθε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε»;

Ἐχωριστε δηλαδὴ ἀπὸ ὄλους αὐτοὺς ποῦ γιὰ νὰ... τιμήσουν τὴν «ἀρχὴ τοῦ Τριωδίου» ἐκνεῶν τὴν μεγάλῃ κραυγῇ ποῦ λέγεται «Πατριὸν καρναβάλι γιὰ πάντα», βγαζόμενος στοὺς δρόμους τὸν... «ντελάλη» νὰ διαλαλῇ -εποχοῦμενος ἀπὸ τὰ μεγάλων τῶν αὐτοκινήτων-, νὰ «ἀκούσατε, ἀκούσατε ἀρχίζετὶ ὁ ἄγιος μας τὴν κατάσταση αὐτῇ, ἂν ζῶσε στὴς ἡμέρας μας καὶ ἦταν ἐπίσκοπος τῆς; Ἐτσι ὅπως τὴν ἀντιμετωπίζον οἱ σημερινοὶ τῆς ἐπίσκοποι;

Καὶ ὅλα αὐτὰ ἀνήμερα τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἄσκητο τῆς Χριστιανοσύνης, ἐξεπίτηδες, γιὰ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀντίθεσιν τοῦς πρὸς ὁ, τῆς χριστιανισμοῦ.

Οἱ ἴδιοι πάντως αὐτοὶ -ὡς... παντὸς καιροῦ- ποῦ τῆς Ἀπόκριες ἀμαυρώνουν τὴν νημὴν τοῦ Πολιοῦχου μας, δὲν διατάζουν διόλου νὰ συμμετέχουν καὶ στὴς τιμητικῆς ἐκδηλώσεως ποὺ γίνονται, διὰ τὸν ἀγῖο μας! «Ὅσαι ὑμῖν Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί» ποῦ ἔλεγε καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς.

Πρὸς τὸ ἱστολόγιον «Πατερικὴ Παράδοσις»

Ἄγαπητοὶ ὑπεύθυνοι τοῦ ἱστολογίου «Πατερικὴ Παράδοσις», κατ' ἀρχὰς σεβόμεθα τοὺς ἀγῶνας ὄλων διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὸ ὅτι δὲν συμφωνοῦμε μετ κάποιες ἐπιλογὰς εἶναι ἄληθα θεολογικῆς συζητήσεως καὶ ὄχι ἀφορμὴ διὰ νὰ καταφερόμεθα ὁ ἕνας ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

Εἰς ἀνάρτησιν σας τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἐπικρίνατε τὸν Ο.Τ. γράφοντες: «Οἱ Ἅγιοι Πατέρες δὲν ἀντελήφθησαν ὅτι γιὰ νὰ κινηθῆῃ μία ἀίρεσις, πρέπει νὰ καταφυθῶμε πρωτίστως στοὺς ...πολιτικούς, ὡς τὸ δάσος, καὶ ὄχι νὰ ἀσχολοῦμεστε μετ τῆς προδικτικῆς ἐνέργειες τῶν ψευδοποιημένων καὶ τῆς ἀπαφέσεως τοῦς στὴν Κρήτη, γιὰτι αὐτοὺς ἀποστολὸν τὸ δέντρο!!! Καὶ οἱ, βέβαια, πρέπει οἱ χριστιανοὶ πολίτες νὰ ἐπηρεάζουν καὶ νὰ πιέζουν τοὺς πολιτικούς γιὰ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι φυσικὸ καὶ εὐλόγο. Τὸ νὰ ὑπερβαθίζαται ὅμως ὁ πρωταγωνιστικὸς ρόλος κλήρου καὶ λαοῦ, καὶ νὰ ἀθωώνεται ἕμμεσα ὁ προδικτικὸς ρόλος τῶν Ποιμένων στὴν ἐπικράτησι τοῦ Οἰκουμηνισμοῦ, εἶναι ἐξοργιστικὸ!».

Ὁ Ο.Τ. οὐδέποτε ἠμφισβήτησε ὅτι ὁ τρόπος ἀντι

'Ελληνική Γλώσσα και Όρθοδοξία "Εκρξις! - Κραυγή άγωνίας...

Γράφει ο κ. Νικόλαος Ζαχαριάδης, καθ. θεολόγος - Ίεροκήρυξ- συγγραφέυς και καθ. Βυζ. Μουσικής

«Ο κάλτικός παράς =(χρήμα), γυρίζεi στο νοικοκέρη του» (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης). Ή λαϊκή παροιμία λέει: «Όποιος ακάβει τό λάκκο του άλλου πέφτει πρώτα ο ίδιος μέσα». Πικρή ή άλθθεια! Όζει - όζει ή πραγματικότητα! με τίς άρνητικές συνέπειες...

Όδεύουμε σέ καταστροφή, ή όποία άγκαλιάζει όλους τούς τομείς: τής Οικονομίας - πολιτιστικής μας ταυτότητας και παράδοσης, τής Έλληνικής μας ΙΣΤΟΡΙΑΣ, τών (θρησκευτικών στά σχολεία) ήθθ, έθιμα και πάνω απ’ όλα τής Αγίας μας Όρθοδοξίας.

Οι Τρεις Ίεράρχες: 1) Μ. Βασίλειος, 2) Ιωάννης ό Χρυσόστομος και 3) Γρηγόριος ό Ναζιανζηνός ή Θεολόγος, για τού όποίους δυστυχώς στά σχολεία μας δέν γίνεται λόγος στό μάθημα, όπως πρέπει μόνον κάτι εισαγωγικά στό Γ' Γυμνασίου (Θρησκευτικών), άυτοί οι Οικουμενικοί διδάσκαλοι κατέχην τήν Έλληνική γλώσσα, στήν όποία γράφτηκε πρωτότυπα τό Ευάγγελιο.

Ερμήνευσαν αυθεντικά τήν Αγία Γραφή και θεμελιώσαν με τόν βίο του και τήν διδασκαλία του τήν ΠΑΡΑΔΟΣΗ τής Εκκλησίας ΜΑΣ, που είναι κατεξοχήν άληθινή απ’ όλες τίς παραδόσεις, με τό πνεύμα του ιερού Ευαγγελίου.

Υπήρξαν Δεινοί Θεολόγοι! Δεινοί Έλληνοτές! Δεινοί Νομικοί! Συνδυάζαν πρακτικό νού... φιλοσοφική σκέψη... κάτι θεολογική ακρίβεια... Άζίεις να τονίσουμε στό άρθρο μας αυτό ότι, όλα τά πειράματα μεταγλήψως τών άρχαίων ενανών κειμένων, άπέχουν παταγώδώς... γιατί κατά τόν αείμνηστο Ρώσο μεγάλο Θεολόγο π. Γεώργιο Φλωρόφσκυ «Η Εκκλησία είναι πραγματικότητα, τήν όποια ζούμε, παρά άντικείμενο τό όποιο αναλυόμεν». Είπε κάτι άλλο φοβερόν! «Γιά να γίνεις Όρθόδοξος, πρώτα πρέπει να γίνεις Έλληνας». Πώς θα μεταφράσουμε π.χ. (Ό Θεός Λόγος= Ό Θεός κουβέντας;) (Έλεθέω ή βασιλεία σου = Έλεθέω ή Διμοκρατία σου); Τα συμπεράσματα δικά σας.

Πολλοί άνοητοι σήμερα σ’ όλο τόν κόσμο, μαθαίνουν «ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ», για να αποუδάσουν, τόν λόγο του Θεού, στο πρότυπο κείμενο. Σε χώρες του πλανήτη μας, εισάγουν στά ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ. Δυστυχώς με τά νέα δεδομένα τά Έλληνόπουλα (τά παιδιά ΜΑΣ) θά στεροτηούν, τήν γενική μόρφωση, με τά άρχαία Έλληνικά κείμενα και με τήν ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ. Έτσι όδηγούμεθα σέ μια άγαλίνωτη κόουρα για ίσοπέδωση τών ήθικών αξιών, ώστε δικαία ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος ΜΑΣ κ. Ιερόωνομος ό Β΄ διευτύωσε ότι: «Γιά τό μάθημα τών Θρησκευτικών, δέν πρόκειται για Θρησκευτικά, αλλά για επίχειρηση αλλοιώσεως τής πίστewας μας, γεγονός, που μάς όδηγούν σέ πλήρη άποχριστιανισμό και άφελληνισμό». Δυστυχώς πικρή ή άλθθεια! Πόνος και θλίψη μάς καταλαμβάνει, άφού συνειδητοποιήσαμε, ότι τά Αρχαία Έλληνικά, ή Ίστορία μας ή ένδοξη ή Έλληνική, τό μάθημα τών Θρησκευτικών, εξοβελίζονται και μετατρέπονται στά σχολεία σέ μαθήματα Έπιλογής. Ό διάβολος τά κατεβώνει όλα, ώστε πάνω σ’ αυτόν τόν τόπο τόν ένδοξο και Έλληνικό να μη μείνει τίποτε όρθιο. Έζόντωση ιερών παραδόσεων και Έθικών θεσμών. Όλα αυτά συμβάδουν, γιατί ό Οικουμενισμός, ό Δυτικός όρθολογισμός - στερρός σχολαστικισμός τής Δύσεως, εισήλθε χωρίς να τό καταλάβουμε στις πύλες τής Αγίας μας Όρθοδοξίας, τήν όποίαν (κάποιου) τήν υπονομούμεν και υποβάλλουμε... Ζούμε τήν έκκοσμίκευση στό μεγαλειό της! 12 έδρες παρακαλώ Πανεπιστημίων στήν Ιαπωνία, διδάσκοντα έδώ και χρόνια για άκούστε, άρχαία Έλληνικά και Έλληνική Ίστορία.

Τό γνωρίζετε ότι σέ όλα τά κομμοίτερο του κόσμου μόνον ή Αρχαία Έλληνική γλώσσα είναι άποδεκτή; Μάθετε το. Ό Χριστός μιλούσε τήν (Αραμαϊκή) γλώσσα. Ή έπίσημη γλώσσα τήν εποχή του Χριστού ήταν ή **Έλληνική!** Ντροπή-τροπή! Κάποιου όνόματι (Παπιο) διευτύησαν όπι τά Αρχαία Έλληνικά είναι μια ΑΝΩΜΑΛΗ ΓΛΩΣΣΑ. Τούς άγαράκτηρήστους τούς άφήνουμε στό έλεος του Θεού... Ή Αγγλική γλώσσα έχει

Γέρων Έφραίμ ό Κατουνακιώτης: Ό θεολόγος και παιδαγωγός τής έρήμου

Μέ έπιτυχία, παρουσία πλήθους κόσμου, ιερών, μητροπολιτών και του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πενταπόλεως κ. Ιγνατίου**, πραγματοποιήθηκε, τήν Δευτέρα 13-3-2017 και ώρα 18.00, ή παρουσίαση του νέου βιβλίου του κ. Γεώργιου Κρουσταλάκη, όμθιμου καθηγητή τής Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, με τίτλο: **«Γέρων Έφραίμ ό Κατουνακιώτης, Ό θεολόγος και παιδαγωγός τής έρήμου»**, στό θέατρο Αριστοτέλειο στή Θεσσαλονίκη, ή όποια συνδιοργανώθηκε –όπθ τήν αϊγιόδια τού Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ.κ. **Ανθίμου**- από τίς εκδόσεις **ΕΝ ΠΛΩ** και τόν **Ιερό Ναό Αγίου Γεργίου Πανοράματος**.

Τήν εκδήλωση άνοιξε ό βυζαντινός χορός τών **Φιλαθωνιτών**, ένώ άκόλουθησε ό χαιρετισμός του πρωτοπρωτεύετερου π. **Αλεξίου Παπαστεργίου**, Προϊστάμενου του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Πανοράματος, ό όποίος μεταξύ άλλων σημείωσε: «Τά μελέρητα λόγια τών Αγίων τής Εκκλησίας μας άποτελούν ψυχωφέλες και τερπνό άνάγνωσμα τών Όρθόδοξων Χριστιανών, διότι εκκράδουν τό ζεχέλισμα τής αγασμένης καρδιάς τους και τίς έν Αγίω Πνεύματι έμπειρίες τους. Όταν, λοιπόν, αυτά τά λόγια και οι έμπειρίες δημοσιεύονται, πολλή πνευματική ωφέλεια προκύπτει». Στή συνέχεια συνεχάρη τόν κ. Κρουσταλάκη, που «κοτίασε και παρέδωσε στό πλήρωμα τής Εκκλησίας στέρεη πνευματική τροφή που χορταίνει και δυναμώνει τίς ψυχές μας», ένώ του εύχήθηκε να άνταμειφθούν οι κό-

ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΧΑΙ

Οι εκδόσεις του «Όρθόδοξο Τύπου» μόλις εξέδωσαν τό καινούριο βιβλίο «ΠΑΤΕΡΙΚΑ ΔΙΔΑΧΑΙ» Τόμος 2ος. Όπως και ό 1ος τόμος περιλαμβάνει συμβουλές και γεγονόνά από τούς βίους τών Αγίων, που βοηθούν να κατανοήσουμε και να εφαρμόσουμε τίς έντολές του Ευαγγελίου, διότι όπάς μας λέγουν οι Πατέρες «οι βίοι τών Αγίων είναι τό Ευάγγελιο έφηρμοσμένο».

Έγχρωμο, καλισθητο, σέ σχήμα 21 x 14. Χρήσιμο σέ κάθε όρθόδοξο χριστιάνο.

Τιμάτα 8 ευρώ έκαστος τόμος.

(47.000) Έλληνικές λέξεις. (Είπατε τίποτα;). Είναι πασιφανές όπι τά Αρχαία Έλληνικά πιέζουν τήν ψευδοπρόοδο και τούς ψευτοκοιουλτουριάρηδες τής εποχής μας, δίνεi αποδεκτών ένα και μόνο πράγμα: «ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ». Αυτό τούς τρομάζει! Στήν Αγγλία και Γαλλία διδάσκειται και ένισχύεται ή Αρχαία Έλληνική διδασκαλία. Σ’ όλη τήν Όρθόδοξη Ρωσία στά σχολεία διδάσκονται Αρχαία Έλληνικά και Έλληνική Ίστορία. Γαλλίδα Ακαδημαϊκός έγγραψε: «**Όλος ό Κόσμος, πρέπει να μάθει Έλληνικά, γιατί ή ελληνική γλώσσα- βοηθά να κατανοήσουμε τήν δική μας**» (Τά σχολία δικά σας).

Ερωτώ. Γιατί κωφεύει τό σύστημα; Δέν έχει αυτιά να άκούσει και μάτια να δει; Δυστυχώς τό 1976, άρχισε τό κατακρευόρηγμα τής Έλληνικής μας γλώσσας, με τήν εισαγωγή του μονοτονικού από τά κέντρα (τά χαρακτηρίζω) Πνευματικής ήμπληγίας, όπου άκούσαμε τόν πρωθυπουργό τής Ελλάδος τότε (Ράλλη Γ.) να λέει, με κομπασμό: «Σήμερα κηδεύομεν, τήν καθαρύουσα». Κανείς δέν άντέδρασε τότε. Σήμερα πληρώνουμε. Ακούσαμε έπίσης, όπι στά νέα προγράμματα σπουδών στό μάθημα τών Θρησκευτικών, στά σχολεία μας, έντάσσεται ή νεοβουδιστική όργανωση Arigatou, που πρόσκειται στο Βουδισμό, Ινδουισμό και στόν πνευματισμό. "Έλεος! Που βαίνουμε;! Στο θέμα αυτό άντέδρασε δριμύτητα ή Ίερά Σύνοδος τής Εκκλησίας τής Ελλάδος, διά του Μητροπολίτου Ναυπάρχτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου. Ευγε - Ευγε της! Τονωόμεθα στόν δικό μας άγώνα...

«Μή πλανώσθε, Θεός ου κυπτηρίζεται!»... (Γαλάτας βο Κεφ. σιχ. 7). Υπήρχει καιρός για Μετανοία για όλους μας. Ή Όρθόδοξη Εκκλησία άποτελει τήν μοναδική όδο σωτηρίας για τόν καθένα μας.

«Ό Χαρίλαος Φλωράκης πρόεδρος του Κ.Κ.Ε. =(Κομμουνιστικού κόμματος Ελλάδος) στή δόση τής ζωής του, ανέκαλυψε τόν ΧΡΙΣΤΟ. Έκλαψε πικρώς Έξομολογήθηκε! Κοινωνήσε τών Αχράντων Μυστηρίων! και άφησε έντολή, όπου ετάφη στόν αύλόγυρο, ένός παρεκκλήσιου στό χωριό του, στή Θεσσαλία. Ποιός; Ό Χ. Φλωράκης. Αυτός που θέλησε να άλλοιώσει τά πάντα έξ άπόψεως πίστewας στόν Θεό και ιδανικών...

"Έλληνες Άδελφοί,

Στίς δύσκολες τούτες στιγμές και ώρες, που διερχόμεθα, που οι πανανθρωπίνες άξίες τροπιάζονται, που ή αξιοπρέπεια τής ψυλής μας εξευτελίζεται, οι διαπιστώσεις μας είναι όπι ή Έλληνική μας γλώσσα, και ή πίστη μας στό Θεό, διατρέχουν μεγάλο κίνδυνό! Είναι μια σκληρή πραγματικότητα. Επιτέλους θά άμυντισθούν, άραγε οι (ύπνωύπτοντες) πολιτικοι και εκκλησιαστικοί μας ήγέτες; Ενώ κολιούνται τά σπία μας, έμείς άδιαφορούμε και γλεντάμε! **Που είναι οι ένθωπατες μας; Αφυγκράζονται τόν ένθικό και θρησκευτικό μας άποπροσανατολισμό; Τί κάνουν;** Με τήν Νέα Τάξη Πραγμάτων, δειγμάτια, ένας άνθελληγικός ρατισμός για τό μάθημα τών Θρησκευτικών και τήν Έλληνική μας γλώσσα. Ένας έκφράζοντα άπαշιωτικά για τά Έλληνικά Χριστιανικά σύμβολα. Που καταντήσαμε; Νά εκδίδονται διατάγματα έλευθερίας με ποικιλοποίηση στις ιδέες, στους ιερούς θεσμούς μας και στις άξίες του Έλληνισμού και τής Όρθοδοξίας.

Επι τέλους... Στώμεν Καλώς! Στώμεν μετά φόβη! Επιτέλους. Θά βρεθεί ένας Έλληναράς; Ένας παλληκαράς; Ένας πραγματικός ήγέτης; Ένα να σηκωθεί στούς ώμους του, όπως στήν αρχαία Έλληνική μυθολογία που να λέγεται Άτλάντας, ό όποίος σήκωσε στις πλάτες του, όλόκληρη τή γή. Προσοχή! Άτλ! Σήμα καταπενέ! Ό έφηψυχασμός όλων μας και ή άδιαφορία είναι ένθική προδοσία. Άγωνιστου τόν καλόν άγώνα τής πίστewας» (Α' Τιμ. όο Κεφ. σιχ. 2). Πρέπει να δημιουρηγήσουμε ένα «Πνευματικό άρματολικό» - για να σώσουμε τά ιερά και τά όσια του Έλληνισμού και τής άγέραστης δασκάλας μας, που λέγεται Όρθοδοξία!

ποι του δια τών πρεσβειών του μακαριστού Γέροντα Έφραΐμ. Πρόκειται, συνεχώς, για «ένα πόνυμα χαριτωμένο και εύλογημένο, ωφέλιμο και διδακτικό, άπλό, αλλά βαθύτατα θεολογικό. Κατανοητό σάν λαϊκό ιστόρημα. Ταυτόχρονα όμως έπιστημολογικό, ιστορικό δοκίμιο, που πραγματεύεται τίς Άλθθεις τής ζωής, μέσα από τό θαυμαστό πρίσμα και τήν πνευματική διδασχά ένός θεόπιτη Αγίου μοναχού, που βίωσε τή Χάρη τής Αγίας Τριάδας στήν καθημερινότητα τής ένθεσης βιωτής του!». Ο συγγραφέας «άξιοποιώντας τό "ορθέν τάλαντο", αλλά και τήν προσωπική έμπειρία που είχε από τίς συναντήσεις του με τό Γέροντα και τή μακροχρόνια γνωριμία μαζί του, κατορθώνει να μάς όδηγηέ σέ όδρομο συναστραπιστούς "πράξεις και θεωρίας", ένός πνευματικού άνδρός και σύγχρονου Όσίου».

Ό συγγραφέας κ. Κρουσταλάκης μίλησε για τό βίο του Γέροντα, τήν οικογένειά του, τά χαρίσματα του, τίς έπιστολές του, τήν παιδαγωγική του. Ό Γέροντας, καταγωγένος από τό Άμπελοχώρι (Άμπελοσάλασι) Ηθών, υιός του Ιωάννη, μετέπειτα μοναχού Ιώβ και τής Βικτωρίας, μετέπειτα μοναχής Μαρίας έκάρη μοναχός, τό 1934 λαμβάνοντας τό όνομα Λογγίνος και μεγαλόσημος τό 1935 λαμβάνοντας τό όνομα Έφραίμ, ένώ τό 1936 έγινε ιερομόναχος. Κοιμήθηκε δε σέ ηλικία 86 ετών στις 14(π.η.)/27(ν.η.) Φεβρουαρίου 1998. Ό γέροντας **Έφραϊμ**, που «μαθήτευσε» κοντά στο Γέροντα Ιωσήφ τών Ηουαχτή, ήταν μια λεπτή ψυχή με πολλά χαρίσματα: «ή Χάρις όράται», έλεγε και μέσα από αυτή διακονούσε πλήθος ψυχών. «Με τήν ύπακοή, τήν άσκηση και τήν ήσυχία, με άφθονα δάκρυα, με καθανγιμένές τίς αίσθήσεις, με γαλήνιο νόο και καθαρά τήν καρδιά έλάμβανε Χάρη και γνώσεως φωτισμό». Τέλος, ή **συμβουλευτική** του γέροντα, ως έκπρσση μιάς βαθύτερης πνευματικής αίσθησης, μιάς εμπειρικής βιωματικής κατάστασης, ή όποια γίνεται όρατή και μέσα από πλήθος έπιστολών που άπέστειλε σέ πνευματικά του παιδία, μικρούς και μεγάλους, διακρίνεται κατά τό συγγραφέα στα άκόλουθα «κεφάλαια»: (α) θεολογία και παιδαγωγική τής έρήμου, (β) συμβουλευτική του πνευματικού πατέρα, (γ) παιδαγωγική τής οικογένειας, (δ) τό χρέος μας άπέναντι στους κκοικουμενούς, (ε) τήν παιδαγωγική τών θλίψεων και τών δοκιμασιών, (στ) τήν παιδαγωγική τής ύπακοής και τέλος (ζ) τήν παιδαγωγική τής προσευχής.

Κλείνοντας, τούς παρευρισκόμενους στήν εκδήλωση χαιρέσθε ό **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ. Ιγνατίος** εύχομενο «νά καρποφορήσει ή όμιλία» του κ. Κρουσταλάκη.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ Η ΑΓΙΑ ΕΥΘΑΛΙΑ

Τήν 2αν Μαρτίου ή Εκκλησία μας τιμά τήν μνήμη τής Αγίας Ευθαλίας.

Τριώδιον, Εστικόν και Άγιον

Του πρεσβυτέρου π. Αθανασίου Μηνά

Βλέπετε, προσέχετε, άγρυπνείτε, προτρέπει τούς υιούς τών ανθρώπων ό Υιός του ανθρώπου, ό Λόγος του Θεού. Έπισημαίνει έπίσης και ό Παράκλητος, τό Πνεύμα τής Αλήθειας: «Ιδού νύν καιρός εύπρόδοκτος, ιδού νύν ήμέρα σωτηρίας». (Β' Κορ., στ' 2) και «Μακάριος άνθρ, όσπθ τό όνομα Κυρίου έλίπς αυτού, και ούκ επέβηκεν εις μανιάστως και μανίας ψευδείς». (Ψαλμ.λθ΄,στ.5)

Ό Άγιος Παΐσιος γράφει και προτρέπει να ένεργοποιήσουμε τό όρθόδοξο φιλότιμο, ώστε να πετύχουμε τόν σκοπό και ό άγιος Μάρκος ό Ασκητής υπόδεικνύει τόν τρόπο που όδηγεί στό στόχο. Λέει: «Λοιπόν τή άρχή τής κατά Θεόν ωφέλειάς σου, παιδί μου, άφείλεις να τή κάνεις από αυτό τό σημείο: πρέπει να μελετάς και να συλογίζεσαι ακατάπαυστα χωρίς ποτέ να ξεχνάς όλες τίς οικονομίες (τίς διευθετήσεις και τούς μυστηριώδεις τρόπους τής θείας βουλής) και τίς εύεργεσίες που σου έκανε κ' έξακολουθείς να σου κάνει ό Θεός για τή σωτηρία τής ψυχής σου: όχι τυλιγμένους από τή λήθη που προκαλεί ή κακία ή έξαιτίας τής ραθυμίας να ξεχνάς τίς πολλές και μεγάλες πρός ένόςνα εύεργεσίες Του, και έτσι να περνάς τόν ύπολοιπο καιρό σου χωρίς ωφέλιμα έργα και χωρίς ευχαριστία. Έπειδή οι άκατάπαυστες αυτές ένθυμήσεις τών εύεργεσιών του Θεού, κεντούν σάν τό σουβλί τήν καρδιά και τήν παραινούν σέ έξομολόγηση και δοξολογία, σέ ταπεινώση, σέ ευχαριστία, με συντριβή ψυχής σέ κάθε άγαθή άπασχόληση, σέ προθυμία, για να άνταποδώσει τίς εύεργεσίες πρός τόν Θεό με τρόπους και ήθη άγαθά και με όλη τήν άρετή, που είναι σύμφωνη με τό θέλημα Του: και τήν κάνουσ να μελετά πάντοτε τόν προφητικό λόγο: «Τά θά άνταποδώσας στόν Κύριο για όλα, με όσα μ' έχει εύεργετήσει.» (Φιλοκαλία, σελ.164).

Ίσως άντιλέγουν τινές, όπι πολλοί οι άντικείμενοι. Πλήθος οι έχθροί του Ίησου και του Τιμίου Σταυρού Του που ζήτουν «νά θανατώσουν τόν δίκαιο και να άραπίσουν τό μνημόσυνο Του επί τής γής». (Σοφία Σολομώντος, τό β΄ άνάγνωσμα στό μνηαίο, από τήν έσπερινή άκολουθία του Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου) Όντως σατανικίνητοι, αλαζόνες και γόητες, πλανώντες και πλανώμενοι, ένιοτε ισχυρού κατά κόσμον, προσπαθούν να μπερδέψουν, μπερδέμει όντες, τήν μοναδική άλθθεια υπό τόν ήλιον, ήτοι τήν όρθόδοξο διδασκαλιαν και πίστιν τών άγιών πατέρων και διδασκάλων, άναμνήσκοντας τήν με βορροβάδο σκουπίδια, σαρκική δυσωδία και κτηνώδη ήθονη. Χρησιμοποιούν μετά μανίας όλα τά μέσα, ακόμα κι'αυτήν τήν σχολική εκπαίδευση, ώστε ει δυνατόν να χτυπήσουν τίς ψυχές, τίς καρδιές τών έλληνοπαθών ή και τών όρθόδοξων γονών, τήν και'όσον Εκκλησία, τήν εύλογημένη από τόν Θεό όρθόδοξη οικογένεια.

Ό τελικός τους στόχος; Μά είναι σαφής. Ό άφανισμός τής όρθόδοξης ελληνικής πατρίδος μας. Έν τούτοις, άς πληροφορηθούν οι πάντες όπι ύπάρχουν και θά ύπάρχουν τίμιοι Έλληνες σέ όλες τίς τάξεις τών ανθρώπων, σέ όλους τούς κλάδους τών έρεσιώνων. Είναι αυτοί οι εργάτες του Πνεύματος που, με τήν Άκτιστον Χάριν του Σωτήρος Ίησου Χριστού, άντιστέκονται με όλα τά υγιή και νόμιμα μέσα, κυρίως όμως με τήν προσευχή και τήν μετάνοια πρός τήν Ύπεραγία Θεοτόκο, τήν ύπερμαχο Στρατηγό του γένους τών όρθόδοξων Έλληνων. Ως έντιμο, γνωρίζουν εκ πείρας τόν λόγο του Παρακλητού που λέει: «είδον τόν άσέβη ύπερυμνούμενον και έπαρμένον εις τάς κέδρους του Λιβάνου; και παρηάθω, και ιδού ούκ ήν, και εξεζήτησα αυτόν, και ούκ εύρέθη ό τόπος αυτού». (Ψαλμ. λστ΄,στ.35-36)

Άλθθεια, που νά βρίσκοντα όλοι έκείνοι οι έχθροί του Θεανθρώπου Μεσοσία Ίησου στό πέραςμα τών αιώνων; Ανήκουν στή λήθη και στό άνάθεμα τής Ίστορίας. Άκόμητος μάρτυρας τής άλθθειας αυτής ό Πανάγιος Άγφος του Αναστάσιου Χριστού, που κατά όμολογία και τόν έπιστημώον' είναι ζωντανός και «...τομωρούσ ύπερ πάσαν μάχαιραν διστομον και δικνωμένους άχρι μετρώσεο ψυχής τς και πνεύματος, άρμών τε και μυελών...»2, και μαρτυρεί όπι ό Ίησους είναι στή δεξιά του Θεού. Τό σημείο τούτο άποτελει απόδειξη τραντάπη όπι τά σκείδια τών ύβριστών του Θεανδρικού προσώπου του Μεσοσίου θά άποδειχθούν και πάλι κατέλαστα.

Τόνίς με νόημα ό άγιος Παΐσιος: «Νά Έγερς πόσες φορές τύλιξε ό διάβολος τή γή με τήν ούρα του, για να τήν καταστρέψει... Δέν τόν άβνηει ό Θεός...τό χάλεινά τά σκείδια». Κατά τόν ίδιον τρόπον συμββαίνει και σήμερα όπως και χθές, καθώς και αύριο. Οι έχθροί του Ίησου θά άποτύχουν. «Τό εσφαγμένον Άρνιον εξέηλε νικών και ίνα νικήση». (Αποκ. Ιωάννου).

Έν τούτοις, σύ όρθόδοξς άδελφέ εν Χριστώ: «φύλασσε άκάκισιν και δε εύθήτητα, όπθ έστιν εκγατάλειμα άνθρώπω ειρηνική» οι δε παράνομοι έξολοθρευθήσονται επί τό αύτο, τά εκγατάλειματα τών άσέβων έξολοθρευθήσονται». (Ψαλμ. λστ΄, σπ. 37-38).

Μετάφραση: Μά προσπαθεΐς να εισαι άκάκος και άπονήρευτος και νά βλέπεις πάντα τόν εύθό όδρομο τής άρετής, διότι ό πρσος άνθρώπος αυτήν τήν άγιότητα θά άφίσει πίσω του, τήν όποια και θά θυμώσαστε πμωνας τή μνήμη του. Οι παράνομοι όμως θα έξολοθρευθούν όλοι μαζί και μαζί τούς θά χαθούν ο, τι θά έχουν άφήσει πίσω τους οι άσέβεις, πλούτη, φήμη και άπόγονοι.

Υστερόγραφο:

Εύλογημένοι Χριστιανοί, παρακαλώ σας, Στώμεν καλώς, στώμεν με τά φόβη. Αγιάζομεν ήμέραν ής ήμέρας, σπέρνοντες τούς στάχυας τών άρετών, τών έντολών του Χριστού, έν δάκρυων, μέλει εν αγαλλίασει θεριούμεν με άποκορύφωμα τήν λαμπρόφορο Ανάσταση. Γνωστόν έστί ποίς πσίη, ή Αλήθεια, ό Χριστός, έλευθερώνει, φωτίζει, σπτήζει στό άγαθόν. «Γνώσεσθε τήν Αλήθειαν, όπι αυτή έλευθερώσει ήμάς».

Ή κοινωνία μας μετά τών συνανθρώπων άς γίνεται εν άγάπθ άνυποκρίτω και ειλικρινή μετανοία. Αυτός που άναγεννάται έξ άγάπθς και δι'άγάπθς είναι άληθώς ό κοινωνών με τόν Τριαδικόν Θεόν δια Ίησου Χριστού. Τότε όντως ό άνθρωπος ύπάρχει όχι ως μονάδα-άπομο, αλλά ως μέλος τμίων τής Όρθόδοξης Εκκλησίας, μετώχων τής Ακτίστου Χάρτιος, βουτηγμένος στήν άγία κολυμβήθρα τών όρθόδοξων Μυστηρίων, ένωμένως παντού και πάντοτε με τήν ευχαριστηριακή κοινητότητα τών όρθόδοξων πιστών, ως κληρονόμιος Θεού, συγκληρονόμος Χριστού, κοινωνός τών άγιων Αγγελών, συγκοινωνός τών άγιων, έως όπου: «οι πάντες καταντήσαν εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού». (Πρός Έφες, κεφ. δ΄, σπ.13).

Είθε ή ζήμη, ή γλυκεια μας Όρθοδοξία, να ζυμώσει όλο τό φύραμα, δηλαδή όλον τόν κόσμο και να εκπληρωθεί επί ό λόγος του Κυρίου: «...και γενήσεται μία ποιμνή, εις ποιμήν» ή κατά τόν άγιο Πορφύριο: «ίνα ώσι εν». Γένοιτο Κύριε. Αμήν.

Σημειώσεις: 1. Όμολογία από τήν έπεξεφαλής και καθηγήτρια του Ε.Μ.Π. Αντωνία Μοροπούλου. 2. Παός Έφς., κεφ.δ' 12.

Ό Γέρων π. Αύγουστίνος Κασιμιπίρης

Κύριε Διευθυντά,

Τή ια΄ Ιανουαρίου, άνεπαύθη έν Κυρίω ό Γέρων Αρχιμ. Αύγουστίνος Κασιμιπίρης. Ό κεικοιμημένος είχε ύπηρετήσει ως έφημέριος και ως ιεροκήρυξ εις Μητροπόλεις τής Κεντρικής Ελλάδος. Τά τελευταία έτη εκγαταβίωσε εις τό Μοναστήριόν του, «Παναγία. Προστασία τών Χριστιανών», εις Σκλάβαινα Ακαρνανίας. Κάλων Παράδεισο να έχει! Αυτός ήτο ό σκοπός τής ζωής του.

Μετά τμής
Γεώργιος Ιωάννου

Έπιστολή πρός τόν Παναγιώτατον Μητρ. Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμον

Παναγιώτατε εύλογείτε!

Έπειδή έλαβε μεγάλες διαστάσεις τό θέμα τής διωξης του πατρός Θεοδώρου Ζήση, έλαβα τό θάρρος να σας άποστείλω υικώς τήν άποψη μου, προσκρούοντας στήν πατρική σας άγάπη.

Είμαι σίγουρος όπι, ίσως από λάθος πληροφορήσει, δέν γνωρίσατε πραγματικά τό μεγάλο έργο του πατρός Θεοδώρου, αλλά ούτε και τόν ίδιο. Έπειδή προσωπικά, γνωρίζω από κοντά τόν Πατέρα, μπορώ να πώ με σιγουριά τό ωφέλοΐμα μόνο και μόνο όταν τόν βλέπω! Ή άγιοπατερική μορφή του εμπνέει σεβασμό και ή διδασκαλία του, άρωμα Όρθοδοξίας.

Είναι πιστός στήν παρακαταθήκη τής Πίστewας, τήν όποια έλαβε και προσταθει να τήν μεταδώσει με ακρίβεια. Τυχόν λάθη που έχει κάνει κατά τήν διάρκεια τής πορείας του, έχει τήν ταπεινώση να τά παραδεχτεί δημοσίως, και φυσικά δέν έμμενει σέ αυτά. Είναι πιστός και στή δική σας προτροπή: «**Άς κρατήσωμε έμεις στις καρδιές μας τήν όρθόδοξη ελληνική παράδοσή μας**». Αγωνίζεται να κρατήσει άνόθευτη τήν Όρθόδοξη Πίστη, όπως κι έσεΐς τινούζε, αναφερόμενος στόν Μεγαλομάρτυρα Άγιο Δημήτριο: «Μέ ιδρωτάς, επί γενεάς γενεών, με τό αίμα τής τιμίας αυτού πλευράς, έθεμελίωσεν ό υπέρβροχος Μεγαλομάρτυς Δημήτριος, **άσέλυτον τήν πίστιν** εν τή πόλει αυτού», και να τήν μεταλαμππαδεύσει στις νεώτερες ακατήχητες γενιές.

Ό πατήρ Θεόδωρος, ως άριστος γνωστής τών Πατέρων, τούς όποίους άλλωσθε και έσεΐς τιμάτε, δέν διδάσκει τίποτε δικό του, παρά μόνο τήν Άγιοπατερική Διδασκαλία και είναι ήδη γνωστό σέ όσους μελετούν τά γραπτά ή άκούον τούς λόγους του, όπι πρωτιστως σέβεται αυτό που του έπιστάτε τήν προσοχή στήν, πρός αυτόν, έπιστολή σας: **«Τήν κανονικότητα και τήν άγιότητα τής κατ' άνάτολας Όρθόδοξης, Μιάς, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού**» και φυσικά σέ καμία περίπτωση δέν σκανδαλίζει τούς Όρθόδοξους Πιστούς, παρά μόνο τούς κακοτροπαρέτους (οι όποίοι, πιστωώς, και σάς παραπονέθηκαν σκυφαντώντας τόν Πατέρα Θεόδωρο).

Αρκοίμα σ'αυτά τό λιγα, για να μή σας κουράσω, καιτοι μπορει κανείς να γράφει πολλά, ό όποίους αναλώνεται νυχθήμερον, για να δώσει όταν έρθει εκείνη ή φοβερή ώρα, τήν «καλήν άπολογία τήν επί του φοβερού βήματος του Χριστού», και να πέϊ τό του Αποστόλου Παύλου: «τόν άγώνον τόν καλόν ήγωνίσμαι, τόν όδρομον τετέλεκα, τήν πίστην τετήρηκα» (Τιμ. Β΄ 4, 7). Αυτό, εύχομαι έξ όλης τής καρδιάς μου, να μπορέσετε να πείτε και έσεΐς με παρηρησία, Παναγιώτατε στήν Δύση τής ζωής σας.

Προσκυνώντας τήν Αρχιερωσύνη σας, σάς παρακαλώ για άλλη μία φορά, να προσπατεύσετε τό διαμάντι ποϋ λαμπρύνει τήν Ίερά Μητρόπολή σας, και τολμή να πώ και όλη τήν Οικουμενή, από τά πυρά άλλωτριών!

Φιλήμων Κ., Λάρισα

Μέ τήν εύλογία του πνευματικού μου Πατρός, άποστείλω τήν έπιστολή μου και στόν «Όρθόδοξο Τύπο».

Ό διαγωγός του πατρός Σάββα Λαυριώτης

Αξιώτως Διευθυντά τής έφημερίδας του Χριστού, του "Όρθόδοξου Τύπου"

Αγαπητώ άναγνώστες,

Τή Δευτέρα (21η Νοεμβρίου 2016), άνήμερα τής γιορτής τών Εισοδίων τής Θεοτόκου, είχα τήν ευκαιρία να παρευρεθώ στήν αίθουσα τής Πανελληνίας Όρθόδοξης Ένωσης (Π.Ο.Ε.), στήν όμιλία του πατρός Σάββα

Λαυριώτη με θέμα «Τά άποτελέσματα τής Συνόδου τής Κρήτης 2016». Όπως πληροφορήθηκα διά στόματος του συγγενούς του άείμνηστου Αρχιμανδρίτη π. Χαράλαμπου Βασιλόπουλου, ό μακαριστός π. Χαράλαμπος είχε ιδρύσει πριν από ακριβώς 58 χρόνια τήν 21η Νοεμβρίου του 1958 τήν Π.Ο.Ε.

Είχα όμολογουμένως μεγάλη έπιθυμία να δω από κοντά τόν πατέρα Σάββα, για τόν όποίο είχα δεΐ, άκούσει και διαβάσει πολλά από τά μέσα ένήμερωσης.

"Εβλεπα λοιπόν μπροστά μου άνθρωπο ό όποίος με ήρεμια, πραότητα και συγκρατημένη αυστηρότητα άρχισε να μάς όμιλεί για τήν "Αγία και Μεγάλη Σύνοδο" του Κολυμπαρίου Κρήτης, τήν όποια, όσοι διαθέτουν τό έλαχιστο όρθόδοξο φρόνημα, καταδικάζουν άσύζητη ή ως ψευδοσύνοδο ή ακριβέστερα ως ληστρική σύνοδο.

Δέν θα έπεκταθώ σε λεπτομέρειες για τά λεχθέντα και τίς θέσεις του πατρός, διότι τά περισσότερα έξ αυτών μπορει ό καθένας να τά βρει στο διαδίκτυο και να τά άκούσει σέ βίντεο προγενέστερων όμιλιών του.

Μετά τμής

Κρίτων Ιακώβου

Σεβ. Αιτωλίας: «Είναι ντροπή για τὸ Μεσολόγγι νὰ κάνη καρναβάλι»

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου καὶ Ἑπικοινωνίας τῆς Τερπῆς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ἐξεδόθη τὴν 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ε. τὸ ἀκόλουθον Δελτίον Τύπου:

«Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, **Μητροπολίτης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς**, παρέστη χθὲς Κυριακῇ 12.2.2017 στὴν συνάντησὴ τῆς Σχολῆς Γυνέων τὸν Μεσολόγγι, ὅπου μίλησε ὁ διακεκριμένος ἐπιτίμησος τῆς ἱατρικῆς κ. **Παναγιώτης Δημακόπουλος**, ὁμότιμος Καθηγητῆς Ἀγριοχειρουργικῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὲ θέμα: «Μορφές ἁγίων στὸ σύγχρονο χειρουργικὸ τραπέζι».

Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸν κ. Δημακόκο γιὰ τὴν παρουσία του καὶ τὴν τόσο σημαντικὴ ὁμιλία του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴ ὁμολογία πίστεως «σὲ καιροὺς ποὺ ὁ Χριστὸς πολεμεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους τελείως ἡμιμάθετοι ποὺ ἔχουν παντελὴ ἀγνοία στὰ θέματα τῆς πίστεως καὶ δυστυχῶς ἐπηρέαζον κάποιους Χριστιανοὺς». «Δὲν εἶναι ἀπλό πράγμα» εἶπε ὁ Σεβασμιώτατος, «ένας καθηγητὴς νὰ καταθέτῃ τέτοιες μαρτυρίες καὶ νὰ μιλᾷ γιὰ θεῶματα ποὺ συμβαίνουν μέσα στὰ χειρουργεῖα, γεγονότα ποὺ δέχυνται πῶς οἱ ἅγιοι εἶναι κοντὰ μας, εἶναι μαζὶ μας καὶ μὰς βοηθοῦν».

Στὸ τέλος τῆς συναντήσεως, ὁ **Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Κοσμάς** ἀναφέρθηκε στὴν προσοχὴ ποὺ χρειάζεται νὰ ἔχει ὁ πιστὸς Χριστιανὸς στὴν καθημερινὴ του ζωὴ, ἰδιαιτέρως μέσα στὴν περίοδο τοῦ Τριωδίου ποὺ διανύουμε, ἀντιδρώντας στὶς συνηθεῖες τῶν ἡμερῶν ποὺ θέλουν ὅλους συμμέτοχους στὶς κατὰ τόπους **καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις**.

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως στὸ Μεσολόγγι, ἀλλὰ καὶ γενικότερα, προέβη στὴν ἐξῆς δήλωσῃ:

Πλήττονται αἱ ἀθῶαι ψυχαὶ τῶν μαθητῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

θων... μὲ στόχο τὴν παροχὴ ὑποστήριξης...σὲ μαθητῶν...ἐκπαιδευτικὸς καὶ γονεῖς».

2.«Τὰ θέματα ποὺ διαμορφώνουν στάσεις... εἶναι χρήσιμα νὰ γίνονται ἀντικείμενα μίᾱς ὁσο το δυνατόν πιὸ ὀλισθητῆ προσέγγισις καὶ μίᾱς βιωματικῆς ἐπεξεργασίας ...καθὼς δὲν ἐπιδιώκεται μόνον ἡ ἀποκτήσι πληροφορίων ἢ γνώσεων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀλλαγὴ ἀντιλήψεων καὶ συμπεριφορῶν. Οἱ βιωματικὲς προσεγγίσεις ...ἐπιτρέπουν στὴ συνέχεια τὴν ἀναστοχαστικὴ διαδικασία...».

Προκλητικὸς εἶναι ὁ ἐπί μέρους τίτλος περὶ ἐμφύλων ταυτοτήτων:

“Αποδομῶντας τὰ ἐμφυλα στερεότυπα”.

Τὴν προκειμένη περίπτωση πῶς συνδυάζεται; Κανεὶς δὲν ξέρει.

Ὁ ἰθύνωντες τοῦ προγράμματος στὴν πραγματικότητα θέλουν νὰ περάσουν στὰ παιδιὰ μὰς μέσῃ ἀπὸ τὴν κάθε ἐξεταζόμενη ὑποκατηγορίᾳ τὰ ἐξῆς: μέσῃ ἀπὸ τὸ θέμα “διατροφή καὶ ποιότητα ζωῆς”, τὴν **λατρεία στῆ φύση καὶ τὴν ταύτισή τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ σύμπαν**. Μιὰ ἐξάκθαρα ἢ ἐγκύκλιος γιὰ ὀλισθητὴ προσέγγισι, ποὺ δὲν σημαίνει καθολικὴ, ὁμοιαστικὴ, ἄλλῃ ὅτι τὰ πάντα εἶναι θεὸς καὶ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι κομμάτι μίᾱς παγκόσμιας δύναμης ποὺ διαχέεται μέσῃ στὸ σύμπαν καὶ ἀπὸ κεῖ ἀντλεῖ δυνάμεις. **Πρόκειται δηλ. γιὰ εἰδωλοποίηση τῆς φύσεως καὶ ἀποκρυφισμό**. Μέσῃ ἀπὸ τὸ θέμα “πρόληψῃ ἐθισμού καὶ ἐξαρτήσεων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν ἐπίσδο στὰ σχολεῖα συγκεκριμένων ἀτόμων μὲ ἀμφίβολο ἀξία γνώσεως ψυχολογίας ποὺ πολλὰς φορὲς αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ άτομα ἔχουν ἐμφανίῃ προβλήματα καὶ κόμητες ποὺ χρήζουν θεραπευτῶν. Καὶ μέσῃ ἀπὸ τὸ θέμα “ἀποδόμησι τῶν ἐμφύλων στερεοτύπων” θέλουν νὰ περάσουν τὴν **ἀμφιβολία τοῦ κάθε μαθητῆ γιὰ τὸ φύλο του**, καὶ τὴν **ἀμαρτωλὴ διαστροφή τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς φυσιολογικῆς ἐπιλογῆς**, γεγονός τὸ ὁποῖο προσβάλλει βίανασα κάθε ἀνθρώπο. Φαινεταὶ μᾶλλον σύμφωνα μὲ τὴν ἐγκύκλιον τῆς ἀκόμῃ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς λανθασμένα καὶ τυχαίως δημιουργεῖ ἕνα ἄντρα καὶ μία γυναίκα. Ἐννοεῖται πῶς ὁ Χριστιανὸς ἀγαπᾷ τὸν ἀνθρώπο ὁμοφυλοφιλοῦ ὡς κατ’ εἰκόνα Θεοῦ, ἀλλὰ πολεμᾷ τὴν ἀμαρτία τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ὅπως κάνει ὁ γιστρὸς ποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἀσθενῆ, ὅχι τὴν ἀσθένεια. Καὶ βέβαια πουθενὰ λόγος γιᾱ Θεοῦ. Ἀποτελεῖ ταμποῦ.

Ἀριστερὰ καὶ Ὁρθοδοξία

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τότητα σύμπτωσης ἢ συμβίβασμο. Ἡ Ὁρθοδοξία, ἀλλῶστε, εἶχε διαδορμασιεὶ ἀνάλογο ρόλο καὶ στὴν περίοδον τῆς Βενετοκρατίας. Αὐτὴ ἦταν ποὺ διαφωροποιεῖτο οὐσιαστικᾶ, ὅπως καὶ στὸ τουρκοκρατομεῖο μέρος τοῦ Γένους, τὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἀπὸ τὸ φραγκικὸ - βενετιστικὸν στοιχείο, συνιστώντας τὴν κατ’ ἐξοχὴν ἀνταλλακτικὴν δύναμιν τοῦ ἐπτανήσιακοῦ λαοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν τὸ ἄγνοοῦσαν οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες. Πόσο μᾶλλον ποὺ μέσῃ ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκφραζόνταν καὶ τὸ δικὸ τους φρόνημα, τὴν περισσότερῶν τουλάχιστον.

Παρὰ τὸν διαπιστωμένον ἐπηρεασμὸν τους ἀπὸ δυτικὰς πολιτικὰς καὶ κοινωνικὰς ιδέας οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες ἔμειναν σχεδὸν στὸ σύνολο τους, ὅσον ἀφορᾷ στὸ θέμα τῆς θρησκευτικῆς τοποθετήσεως τους, «ἀνατολικοῦ» κατὰ τὸν ἐπιφανῆ ριζοσπάστη Ἠλία Ζερβὸ ἰακωβίτου. Καὶ σ’ αὐτὸ συνέβαλε ὅχι ἀπλᾶ μίᾱ ὁμοιομοιότητι πολιτικῆ σκοπιμότητι, ἀλλὰ καὶ ἡ προσωπικὴ τους ἐμπειρία.

Ὅπως δὲ ἐλέχθη, παρὰ τὶς ζένες ἐπιρροεὲς λόγῳ τῶν σπουδῶν τους σὲ δυτικὰ περιβάλλοντα, δὲν ἀντιέγραψαν τὰ εὐρωπαϊκὰ δεδομένα, γιὰ νὰ ὑποδωλοθῶν σ’ αὐτὰ, ὅπως συμβαίνει σήμερα, ἀλλὰ δημιούργησαν ἕνα καθαρὰ ἑλληνικὸ Κίνημα ἀρχῶν, κινούμενον στὶς ἐνδοελληνικὰς προϋποθέσεις. Ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς πολιτικῆς τους θεωρίας ἀπὸ τῆς δυτικῆς πολιτικῆς θεωρίας καὶ ἐμπειρίας, ἀκολουθοῦσε σὲ μεγάλῳ βαθμῷ τὸ πλατωνικὸν στὴν Ἐπινομίᾳ: «Ὅ,τι περ Ἐλληνες βαρβάρων παραλάβωσι κάλλιον τοῦτο εἶς τέλος ἐξεργάζονται»: Οἱ Ἐλληνες ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων παραλαμβάνομε ζένα στοιχεῖα, ἀλλὰ πάντα ὁμοουσία πρὸς τὴν ταυτήτητα μας, τὰ ἐνδομνησόμενε δι’ ἑαυτὴν, καθιστώντας τὰ μὲ τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας καλύτερα καὶ τελειότερα, ὡς στοιχεῖα τοῦ μεγάλου πολιτισμοῦ μας.

Ἄλλωστε, ζώντας οἱ Ριζοσπάστες Ἠγέτες στὴν ἐπτανήσιακὴν πραγματικότητι, γνώριζαν καλὰ τὸν δυτικὸν Χριστιανισμὸ καὶ τὴ δυτικὴ κοινωνία στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τους πράξι. Γιατῆ, ὅπως παλαιότερα ὁ Παπισμὸς, ἐστὶ καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς τῆς «Προστασίας» καὶ τῶν ἐννοουμένων ἀπὸ αὐτὴν προτεσταντικῶν Μισοιναριῶν, ὑποστύλωναν στὰ Ἐπτανῆσα τὴν ζένη κυριαρχία, συντηρώντας τὸ κοινωνικὸ κλίμα, ποὺ ἐπιτέρευε τὴν διατήρησιν, πέρα ἀπὸ ὅλα ἄλλα, μίᾱς προνομιοῦχου ἐπτανήσιακῆς τάξεως, ποὺ ἐκφραζόταν πολιτικὰ ὡς φιλενωτισμὸς καὶ ξενοφιλία. Ἐξάρτησι ἀπὸ τοὺς «Δανειστὲς» μας καὶ αὐτοπαραδόσει στὶς ἐντολὰς τους, δὲ λέγαμε σήμερα. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ λαϊκὴ ἀντίδρασι δὲν εἶχε στόχῳ μόνον τοὺς Ξένους, ἀλλὰ καὶ τὴν γενεὸδουλὴν «κακαραίλλα», ὅπως λεγόταν, τὸ ἀρχοντοῦλο.

Ἡ φιλορθοδοξία ὁμῶς τῶν Ριζοσπαστῶν, πέρα ἀπὸ τῆς ὁμοιομοιότητος ἄλλας προϋποθέσεις τῆς, εἶχε καὶ ἕνα ἰσχυρότατον στήριγμα: τὴν στάσει τοῦ

«*Ἐπείσε στὴν ἀντίλημή μου, μέσῃ ἀνακρινώσεων σὲ ἰστοσελίδα, ὅτι ἡ Ἐρὰ Πόλις τοῦ Μεσολογγιοῦ ἐτοιμάει τὰ γνωστὰ καρναβάλια. Δὲν ξέρω ποιὸς τὰ ὀργανώνει, ἀλλὰ εἶδα κάποι πολὺ-πολὺ ἄσχημα καὶ βρώμικα. Κάποια ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ἄλλες βρωδέσιες ἐκδηλώσεις!*

»*Δὲν εἶναι ἀπλὰ πράγματα αὐτὰ ἀγαπητοί. Μὴ εἰπείραται τὸ Μεσολόγγι ὅτι κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ γιὰ τὸ Μεσολόγγι νὰ κάνει καρναβάλι. Εἶναι ντροπὴ, δὲν εἶναι αὐτὰ ἔπαινος. Δὲν εἶναι ἀξία θαυμασμοῦ ἡ τῆς τέτοιες ἐκδηλώσεις.*

»*Ἐὰς καλῶ, ἀγαπητοί, νὰ φυλάξομε τὰ παιδιὰ μας. Ἄς κάνομε μία σταυροφορία. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Τὶ θὰ πεῖ ΜΑΣΚΕ PARTY καὶ ΠΙΖΖΑΜΑ PARTY καὶ ἄλλα εἶδη καρναβαλιῶν, στὸ Μεσολόγγι! Καταλαβαῖνομε πὶ γίνεται μέσῃ σ’ αὐτὲς τῖς καρναβαλικὲς συνάξεις, κατὰ τῆς βραδυνῆς καὶ μετμεσονυχτικῆς ὥρες ποὺ διοργανώνονται; Ἄν νυγυρίζε, ποὺ δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε, τί κάνομε ἐμεῖς οἱ πνευματικὸι μετὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ PARTY, δὲν θὰ εἶχατε ἡσυχία! Δὲν θὰ ἔμειναν τότε ἡσυχοὶ οἱ γονεῖς σὸ σπίτι τους!*

»*Παρακαλῶ ἂς κάνομε ἀγῶνα. Ἄς τὸ ποῦμε παντοῦ. Ὅλοι μας νὰ διακηρύξομε τὴν ἀλήθεια, ὥστε νὰ σταματήσωμε αὐτὲς οἱ ἄθλιες καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις. Εἶναι φθορὰ μεγάλη. Θὰ ὀργισθεῖ ὁ Θεὸς. Ποῦ πάμε τελικὰ; Πιραμε πολὺ τὸν κατήφορο...*

»*Παρακαλῶ βοηθήστε! Κάντε ὃ,τι μπορεῖ ὁ καθένας. Τουλᾶχιστον ὅπου νυγυρίζε ὁ καθένας, ὅπου ἐπιπράξετε, ἂς μιλήσετε γιὰ τὴν ἀλήθεια. Διαφυλάξτε τὰ παιδιὰ σας. Μὴ αφήνετε νὰ ἐπισκεφθῶν τεῖνοι εἰδους ἐκδηλώσεις!».*

Επιπλέον πρέπει να ἐπισημανθεῖ δι

1) ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ, καὶ ἐντὸς τοῦ σχολικοῦ ὠραρίου, γενονὸς ἀντιδημοκρατικῶ, ἀντιπαιδαγωγικῶ καὶ ἀντισυνταγματικῶ καὶ χωρὶς ἐγκρίσι γονέων, καὶ μάλιστα σὲ ἕνα “ἀνοιχτὸ σχολεῖο” ὅπως θέλουν νὰ τὸ λένε.

2) οἱ πιθανοὶ ὁμιλητὲς ποὺ θὰ κληθοῦν εἶναι συγκεκριμένοι, στρατευμένοι στὴν διασπορὰ ἰδεῶν τῆς Νέας Ἐποχῆς, ποὺ ἀνήκουν σὲ καθορισμένον κατὰ-λογο τοῦ ΙΕΠ.

Ἀντιλαμβάνεται δηλ. κανεὶς ὅχι μόνον τὴν ἀποδιοργάνωσιν τοῦ συγκροτημένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν μαθητῶν γιὰ πέντε συνεχόμενες ἡμέρας, ὅχι μόνον δι’ ἐνοχλοῦνται καὶ διαμαρτυροῦνται γιὰ τὸν δίωρο προβλεπόμενον μηνιαῖο ἐκκλησιασμὸν, ἐνῷ γιὰ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα δίχως λόγια διαθεθῶν μία ὀδόκληρη ἐβδομάδα - κατὰ τὰ ἴδια εἶναι καὶ ἀντρατιστῆς - ἀλλὰ πρωτίστως **διαστρέφουν νοοτροπία καὶ συνειδησεις ἀθῶων ψυχῶν**.

Ἐπειδὴ λοιπὸν “δὲν πείει ἄλλο” μεταφέρῃ τὸν πόθο καὶ τὸν καμὸ καὶ ἄλλων συναδέφωκων καὶ γονέων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ὑποστήριξι Ξας καὶ ἡ ἐνημέρωσι τοῦ ποιμνίου καὶ δι’ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας γιὰ τὸ **δόδιο, ὑπόουλο, ἀντήχηστο πνεῦμα τῆς Νέας Ἐποχῆς** ποὺ περνᾷ μέσῃ ἀπὸ τέτοιες δὴθεν εὐεργετικὰς δραστηριότητες.

Δὲν ξέρω ἂν θὰ ἦταν σκόπιμες κάποιες συγκεκριμέναις διαμαρτυρίαι κατὸπὶν δικῆς σας παρατρονείας, ἀφοῦ πρώτα θὰ ἔχει ἐνημερωθεῖ τὸ ποῖμνιο γιὰ τὸν λόγο τῆς συγκεκριμένης κινήσεως.

Εἶμαστε ὑπόλογοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων γιὰ τοὺς μαθητῆς ποὺ ὁ Θεὸς καὶ οἱ γονεῖς μὰς ἐμπιστεύθηκαν.

Δὲν πρέπει νὰ ἀντιδράσομε παράλληλα μὲ προεσχῆ καὶ νησιᾶτι;

Ἀσπάζομαι τὴν δεξιὰν Σας **Πρωτ. Βασίλειος Κοκολάκης** ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ὑψιπέσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ καὶ καθηγητῆς ΠΕ01 Θεολόγος

Κοινοποιήσις:

Ὑπουργὸ Παιδείας κ. Κων/νο Γαβρόγλου, 1ο Γυμνάσιο Ἁγίας Παρασκευῆς.

ὀρθοδόξου Κλήρου ἀπέναντι στὸν ἐνωτικὸ μὲ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνα καὶ τὴν ἴδια τὴν ἰδεολογία τὸν Ριζοσπαστισμῷ. Ἰδιαίτερα ὁ λεγόμενος κατώτερος Κλήρος, φτωχὸς καὶ ὀλιγογράμματος στὴν πλειονοψηφία του, ταυτιζῶταν ψυχικὰ καὶ ἰδεολογικὰ μὲ τὸν λαὸ, συντελώντας στὴν διατήρησιν καὶ ἰσχυροποίηση τοῦ ἔθνικοῦ φρονήματος. Παρὰ τὴν αὐστηρὰ πολιτικοκρατικὴ ἀντιβρωσιγὴ τῶν σχέσεων τῆς Ἐπτανήσιακῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Πολιτεία καὶ τὸν ἄπολυτο, κατὰ συνέπεια, ἔλεγχῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ καθεστῶς, ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ἐπτανήσιακοῦ Κλήρου δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀδιαφορήσει μπροστὰ στῖς θυσίας καὶ τὰ παθήματα τοῦ λαοῦ. Γι’ αὐτὸ σὲ κάθε ἐξεργησι καὶ διαμαρτυρία πρωτοστατοῦσαν οἱ Κληρικῶι, δεμένοι μὲ τὸν ὑπόλοιπο λαὸ στὸ ἐκκλησιαστικὸ σῶμα. Καὶ αὐτὸ σ’ ὀλη τὴ διάρκεια τῆς Ἀγγλοκρατίας. Ἀκόμῃ καὶ οἱ Μητροπολῆτες καὶ Ἐπίσκοποι, παρὰ τὸν ἀσφυκτικὸ ἐλεγχῳ τους ἀπὸ τὴν Ἐξουσία, ὅπως φάνηκε σὲ συγκεκριμέναις στιγμῆς, συμπεριζόνταν τὴ στάσει τοῦ λοιποῦ Κλήρου καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ λαικοῦ ὠμίματος πρὸς τοὺς Κρατοῦντες. Ξένους καὶ Ἐλληνες.

Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Κλήρου καὶ ἡ συμμετοχὴ του στὸ ριζοσπαστικὸ Κίνημα βρῖσκε τὴν καλύτερὴ ἐπιβεβαίωσιν του ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Προστασία. Στὴν ἄλλογραφίαια λ.χ. τοῦ Ἀρμοστή ἜΑΡΔ, τὸ 1850, ἔτιος θριάμβου καὶ εἰσοδῶν τῶν Ριζοσπαστῶν στὴν Ἴωνία Βουλῆ, βρῖσκομε πολλὴ ἐνδιαφέρουσες - ἐμπιστευτικὰς καὶ ἀπόρητες - ἀναφορὰς γιὰ τὴν δράσιν τῶν Κληρικῶν στὸ πλεορὸ τῶν Ριζοσπαστῶν. Ἐτοῖ στὶς 18 Ἀπριλίου 1850 ὁ ἜΑΡΔ πληροφορεῖ τὸν Ὑπουργὸ του Λόρδο GREY γιὰ «καταχρήσεις» τοῦ Κλήρου στῖς βουλευτικῆς ἐκλογῆς γιὰ τὴν Θ’ Βουλῆ. Κληρικῶι - γράφει - διάβαζαν ἐμπροστικὰ κείμενα στῆ Θ. Λειτουργία τῆς κήρυγμα, ἐπηρεάζοντες τὸν λαὸ ὑπὲρ τῶν Ριζοσπαστῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Ἐτοῖ ἡ Γερουσία ἀναγκάσθηκε νὰ ἐπέμβει, ζητώντας ἀπὸ τὸν Μητροπολιτὴ Κεφαλληνίας Σπυρίδωνα (Κοντομυχάλο, 1843 - 1873) νὰ συγκρατῆσι τοὺς κληρικῶους του.

Ὁ ἜΑΡΔ θὰ ἀποδώσει τὴν θριαμβικτικὴν ἐπιτυχία τῶν Ριζοσπαστῶν στῖς ἐκλογῆς στὸ σύνδεσμο Κλήρου καὶ Λαοῦ, ἐπιβεβαιώνοντας ἐπὶ τὴν ἐνότητι τῆς βάσεις τοῦ ἐπτανήσιακοῦ στοιχείου στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς Προστασίας καὶ γενικὰ τῆς Ξενοκρατίας.

Μιλῆσαμε γιὰ ἐπτανήσιακὸ «παράδειγμα». Εἶθε αὐτὸ τὸ παράδειγμα νὰ ἐμπνεῖται καὶ σήμερα τὸν λαὸ καὶ τοὺς Ἠγέτες μας. Ἄλλ’ αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον, ἂν δὲ σῶματι στὴν ψυχὴν Λαοῦ καὶ Ἠγεσίας τὸ ἴδιο φρόνημα καὶ ἡ ἴδια ἀγάθη πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ὁρθοδοξία.

1. Μιράντα Παξιμαδοπούλου - Σταυρινού. Οἱ ἐξεργείσεις τῆς Κεφαλληνίας κατὰ τὰ ἐτῆ 1848 καὶ 1849, Ἀθῆνα 1980, σ.28.

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ἡ Ἑλλάς ἐνώπιον τῆς ἱστορικῆς εὐθύνης τῆς...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἄρθρο ἀπεχθάνεται τὸ ψεῦδος ποὺ καταστρέφει τὸν ἀνθρώπο. Ἡ Ἴστορία ὡς ἐργαλεῖο εἶναι ἕνα δημιουργημὸν τοῦ ἀπλόου ἀνθρώπου ποὺ καταναρῆσι γεγονότα κάθε ἐπιχοῆς. Ὅλα τὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἀνθρώπων ἀφείκονται εἰς τὴν ἀπότητη τῆς σκέψης. Ποῦ αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὴν Πολιτικὴν ὁ ἀπλὸς πολίτης διὰ τῆς ψήφου του ἐκλέγει πολιτικοὺς καὶ κόμματα, γιὰ νὰ κυβερνήσουν τὴν χώρα του. Ὅμως ἡ ἄσκησι τῆς ψήφου δὲν ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὸν πολίτη νὰ ἔχει ἐξειδικευμέναις γνώσεις, ἀλλὰ οὐτε καὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικούς καὶ τὰ κόμματα. Ἡ εὐθύνη ὁμῶς τῆς σωστής διακυβερνήσεως μίᾱς χώρας ἀνταπόκειται εἰς τῖς πράξεις αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται. Ποῦ μὲ ἀπλὰ λόγια σημαίνει ὅτι ἡ ἄσκησι τῆς πολιτικῆς, τῆς σωστής καὶ χρηστῆς διακυβερνήσεως εἶναι ἀποκλειστικὴ εὐθύνη τῶν Πολιτικῶν καὶ τῶν Κομμάτων ποὺ ὀφείλουν νὰ διαχειρίζονται τὰ κοινὰ καὶ τῖς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους μὲ φιεδῶ καὶ εὐσυνείδησι. Εἰς τὴν χώρα μας, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε χώρα τοῦ κόσμου, ὁ πολίτης μπορεί νὰ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς κυβερνῶντας τὰ πάντα. Ἀλλὰ αὐτὸ ὁμῶς δὲν σημαίνει σὲ καμῖα περιπτώσι ὅτι οἱ Πολιτικοὶ καὶ οἱ Κυβερνήσεις πρέπει νὰ ἐνδίδουν σὲ παράλογες ἀπαιτήσεις τῶν ψηφοφόρων καὶ διὰ τῆς ὑποχωρητικῆς τους νὰ ἐκθέτουν τὴν χώρα σὲ κινδύνους, σὲ ἐκβιασμοὺς καὶ ἐθνικῆς ταπεινώσεως.

Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ γιὰ τὴν σημερινὴ κατάνια τῆς Πατρίδος μας εὐθύνονται οἱ ἀνόητες πολιτικῆς ἡγεσίες καὶ ὅλα τὰ κόμματα, οἱ ὁποῖες ἀπὸ **τὸ 1981 κατασπατάλησαν 1.1 τρισεκατομμύρια εὐρῶ**, τὰ ὁποῖα ἔαν ἔχταν ἐπενδύθησιν ἢ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, θὰ εἶχαν ἕνα πολλαπλασιαστικὸ ὀφελος τῆς τάξεως τῶν **15 τρις εὐρῶ** καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ ἦταν ἀπὸ τῖς ἰσχυρότερας οἰκονομῖες τοῦ πλανῆτι. Αὐτὰ πρὸς γνώσιν ἐκείνων τῶν ἐνδογενῶν καὶ ἐξωγενῶν ἔθνικόντων, οἱ ὁποῖοι τώρα κατηγοροῦν, τιμωροῦν καὶ ταπεινῶνται μὲ τὰ πολλαπλὰ καὶ ἐπαχθῆ Μνημόνια τοὺς Ἑλληνες καὶ τὴν Πατρίδα μας.

Ἡ Ἴστορία ἔχει συνέχεια. Ὁ γνωστός σὲ ὅλους μας Πρόεδρος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς Γιούνκερ σὲ μία δημόσια δήλωσιν τὸ 2015 παραδόχηκε ὅτι: «τὰ Ὅργανα τῶν Βρυξελλῶν καὶ οἱ κύριοι συντελεστῆς ποὺ διαμορφώνουν τὴν πορεία τῆς Ε.Ε. γνώριζαν γιὰ τὸ τεραστίο πάρτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι οἱ Βρυξέλλες δὲν ἐπενέβησαν γιὰ νὰ τὸ σταματήσουν, δημιουργώντας ἡδῆ τότε τοὺς σωτήριους Μνημονιοὺς καὶ ἀναχαίτισσι τῆς κατακρίλας, διότι **2 ὥρες** ἐπιφελούντο ἀπὸ τὴν ἐκτροχιαστικὴν οἰκονομικὴν κατάσταση εἰς τὴν Ἑλλάδα!». Ἀφίνοντας ἐτοῖ ὑπονοούμενα γιὰ τὸ Βερολίνο καὶ τὸ Παρίσι, ὅτι ἡ κατασπατάλησι τῶν κοινοτικῶν κονδυλίων, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπέρογκος δανεισμὸς, δημόσιος καὶ ἰδιωτικῶς, ἐν τέλει κατέληγε κυρίως εἰς τῖς τσέπτες τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας! Γιὰ νὰ εἶμαστε εἰλικρινεῖς καὶ εἰς τῖς τσέπτες πολιτικῶν παραγόντων τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ἐξουσίας τῆς Χώρας μας, ἐκπρόσωπος τοῦ ὁποῖου εἶχε καὶ τὴν αὐθάθεια νὰ δηλώσει ἀνευθέρβιαστα **«μαζὶ τὰ φάγαμε!»**, καὶ ὁ ὁποῖος κυκλοφορεῖ ἀκόμη ἀτιμωρητός, ἐλεύθερος καὶ περιφερεται καὶ εἰς τὰ διάφορα Κανάλια.

Ἄς μὴ γελιοῖαστε. Ἡ πολυσυζητημένη «Δημοκρατία» εἰς τὴν Εὐρωπαϊκῇ Ἐνωση(Ε.Ε.) κατέστη ἕννοια κενοῦ περιεχομένου καὶ δὲν ἐκφράζει δυστυχῶς τὸ πνεῦμα καὶ τῖς ιδέες τῶν Ὁραματιστῶν Robert Schumann, Jean Monet, Alcide de Gasperi, Konrad Adenauer, Winston Churchill γιὰ μία Εὐρώπη τῶν Λαῶν καὶ τῆς Ἀλληλεγγύης. Ὁ παραδοσμὸς καὶ ἡ αὐθαρσία πολλῶν ἀνόητων τῆς Ε.Ε. ἀλλὰ καὶ τῆς Χώρας μας, καταστρέφει τῖς ἀξίες, τῖς συνειδησεις καὶ τῖς παραδόσεις τῶν Λαῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἡπείρου. Χαρακτηριστικὸ φαινόμενο εἶναι ἐτοῖ ἐθελουφλομεῖα γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα συμβαίνουν εἰς τὴν Χώρα μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ε.Ε., γιὰ τὴν προπαγάνδῃ τῶν μεγάλων ΜΜΕ, καὶ δὲν βλέπομε τὸ πιὸ ἀπλό πράγμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν ἔννοια Δημοκρατίας. Ὅτι ἡ πολιτικὴ εἰς τὴν Ε.Ε., ἀλλὰ καὶ ἡ τυχὴ τῶν Λαῶν τῆς ἀποφασίζεσθαι καὶ εὐρίσκειται μόνον εἰς τὰ χέρια μερικῶν ὀλίγων. Ὅπως π.χ. Μέρκελ, Ὀλάντ, Ζόιμπλε, Ντάισελμπλουμ, Γιούνκερ, Μοσκοβισί, **οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν εἶναι ἐκλεγμένοι ἀπὸ τοὺς Λαοὺς τῆς Ε.Ε.** Καὶ εἰς τοῦ λόγου αὐτοῦ δὲν ἔχουν οὐτὴ τὴν δημοκρατικὴν νομιμοποίησι νὰ ἀποφασίζουν γιὰ τῖς τύχες τῆ

Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας

Ο Μέγας Φώτιος άπειθυνόμενος με έπιτολή του προς τόν Μιχαήλ, τόν βασιλέα τών Βουλγάρων σχετικά με τό ποιά είναι τό έργο του άρχοντα μεταξύ τών πολλών αναφεράς «Πρέπει οι άρετές νά εδραιώνωνται μαζί με τήν πίστη και ό σοβαρός άνθρωπος νά καταρτίζεται καί με τά δύο. Καθόσον ή όρθότητα τών δογματών προβάλλει τήν κοσμιότητα της πολιτείας, ενώ ή καθαρότητα τών πράξεων διακρίσσει τήν θεϊκότητα της πίστεως, από τά όποία τό καθένα χωρίς τό άλλο συνήθως ξεφεύπει». Δηλαδή, σύμφωνα με τόν Μ. Φώτιο, ή κοσμιότητα της πολιτείας, δηλαδή ή **σωστή πορεία της, εξαρτάται από τήν όρθή πίστη, από τό σωστό δόγμα πού θά πρέπει νά χαρακτηρίζη τόν άρχοντα.** Ο σπουδαίος αυτός λόγος του Μεγάλου Φωτίου είναι όδοδεϊκτες τόσο για τό πώς πρέπει νά πορεύεται κάθε άνθρωπος στόν προσωπικό του ζωή όσο και κάθε όργανωμα της ως σύνολο ανθρώπων. "Ετσι στην εποχή μας, όπου **όχι μόνον δέν υπάρχει σωστή πίστη, αλλά και οι άρχοντες της Πολιτείας πολεμούν τήν πίστη,** ή πορεία της κοινωνίας όδηγείται από τό κακό στό χειρότερο.

Βασική αίτια της κατά κρίσην πορείας της Πατριδος μας είναι αναμύβηλα οι άρχες και οι αντίληψεις του Εύρωπαικού Διαφωτισμού, τίς όποιες έχουν ενστερνισθή οι κυβερνήτες μας και δυστυχώς αυτές έχουν διαποισει και τήν καθημερινότητα του άπλου ανθρώπου. Ίδעים οι όποιες έχουν ως στόχο μία άβελ εξυγχιανισμένη, φιλελεύθερη κοινωνία. "Ετσι άνά τακτά χρονικά διαστήματα, μέσα από διάφορα ζητήματα, όπως τών ταυτοτήτων, του πολιτικού γάμου, της καύσης τών νεκρών κ.λπ. έρχεται στο προσκήνιο τό πρόβλημα τών σχέσεων μεταξύ Έκκλησίας και Πολιτείας.

Όπως και στίς ημέρες μας με τό ζήτημα του μαθητισμού τών Θρησκειακών αλλά και της αναθεώρησης του Συντάγματος. Αφορμή για τούς προβληματισμούς αυτούς υπήρξε ή ήμερίδα που πραγματοποιήθηκε πριν δύο μήνες στον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, με θέμα «Σχέσεις Εκκλησίας-Πολιτείας και Συνταγματική Αναθεώρηση», στην όποία πήραν μέρος οι Συνταγματολόγοι Καθηγητές και ύπουργοί **Ευάγγελος Βενιζέλος, Μιχάλης Σταθόπουλος, Νίκος Αλιβιζάτος και Ιωάννης Κονιδάρης.** Άνθρωποι οι όποιοι έχουν διαδραματίσει και συνεχίζουν νά διαδραματίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο στις σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας, ως ύπουργοί με θεσμοθέτηση νόμων, αλλά και πολιτικοί και αθηγητής με παραγωγή κειμένων, και τήν γενικότερη προοπτική τους πού στόχο έχει τήν περιθωριοποίηση και τόν εξοβελισμό της Έκκλησίας από τήν καθημερινότητα του "Έλληνα πολίτη. "Άνθρωποι εχθρικοί προς τήν Έκκλησία και προς τό πρόσωπο του Κυρίου, κάτι τό όποίο καταφέρνει και στην ήμερίδα με τόν ειρωνικό και στωικικό τρόπο με τόν όποιον μιλούσαν. "Όπως ό κ. Σταθόπουλος, ό όποιος αναφερόμενος στο άρθρο 3 του Συντάγματος, τό όποιο τονίζει ότι ή "Όρθόδοξη Έκκλησία έχει ως κεφαλή τήν Κύριο ήμών 'Ιησού Χριστόν είτε με ήριωνεία, "όηλαδή τό Σύνταγμα άπαγορεύει στους Έλληνες πολίτες νά μή είναι χριστιανοί όρθόδοξοι".

Χαρακτηριστικό και τών τεσσάρων όμιλητών είναι ότι δέν αναφέρθηκαν σε χωριστό τό θέμα της Έκκλησίας από τήν Πολιτεία, αλλά για όρισθένη τών ρόλων, «ότι ό όρος χωρισμός είναι ένας όρος άρνητική φορτισμένος» είπε χαρακτηριστικά ό κ. Σταθόπουλος «άλλά για μία αναδιάρθρωση τών σχέσεων, ένα σύστημα διακριτών ρόλων και άρμοδιοτήτων, ώστε νά μή έπεμβαίνή ό ένας σε θέματα άρμοδιοτήτων του άλλου. "Η διάκριση άρμοδιοτήτων άφορά τήν Έκκλησία και τήν Πολιτεία και όχι τήν κοινωνία» τόνισε ό κ. ύπουργος. «Διότι ό πολίτης μπορεί νά ασκή ελεύθερα τίς θρησκευτικές του πεποιθήσεις, άφου αυτό προστατεύεται και από τό Σύνταγμα. Οι έπεμβάσεις της Έκκλησίας», είπε ό κ. ύπουργος, «υπάρχουν στην πράξη, με αποτέλεσμα τήν άναμείξη τών άρμοδιοτήτων». Καί άνέφερε ως παράδειγμα τό θέμα της όνοματοδοσίας του παιδιού, όπου ό νόμος όρίζει ότι γίνεται στο Άγιοβασι μετά τήν γέννηση του και όχι μετά τήν βάπτισμα, όπως θέλει ή Έκκλησία. "Σχετικά με τό μάθημα τών Θρησκειακών, «όπου τό περιεχόμενο του και οι ώρες διδασκαλίας του καθορίζονται από τήν Πολιτεία, μετά από διάλογο με τήν Έκκλησία. "Η τελική όμως άπόφαση είναι πάντα άρμοδιότητα της Πολιτείας» τόνισε ό κ. καθηγητής. "Άρα γίνεται καταφανές ότι ή Πολιτεία δέν άποσκοπεί μόνον στό νά έχη τόν πρώτο ρόλο, αλλά και στό νά επιβληθή, ως υπέρτατη άρχή, στην ζωή του πολίτη και νά όδηγήσει τήν Έκκλησία σταδιακά στο περιθώριο.

Επίσης, αυτό που τονίσθηκε από τούς όμιλητές είναι ότι, παρατηρώντας σε ένα βάθος χρόνου σαράντα έτών, δηλαδή από τό 1975, όταν έγινε ή τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος, πολλά ζητήματα, παρά τίς αντιδράσεις της Έκκλησίας έχουν λυθή, και μάλιστα, όπως τόνισε ό κ. Αλιβιζάτος, **«αυτό όφείλεται στις διεθνείς πιέσεις πού δέχεται ή Ελλάδα,** αλλά και στις δικαστικές αποφάσεις του Στρασβούργου». "Ετσι ή Πολιτεία θεοπίζει νόμους, όπως ή άποτέφρωση τών νεκρών, ή ή κατάργηση της φυλάκισης τών ανηρωσιών συνειδήσεως και τών μαρτύρων του 'Ιεχούβα, ή ή άναγνώριση νέων θρησκειών, ή ή διαγραφή του θρησκειακού από τίς ταυτότητες, ή ή χρήση του όρου θρησκευτική όδότερηπτή για τό Κράτος, παρά τήν άντισυνταγματικότητα τους. "Η άκόμα και ή άνάληψη από τούς βουλευτές τών καθηκόντων τους με πολιτικό όρκο και όχι θρησκευτικό, όπως ρητά όρίζει τό Σύνταγμα. "Ετσι τόνισε ό κ. καθηγητής, «παρτηρούμε τήν έπίλυση πολλών ζητημάτων, στό όποία αντίδορα ή Έκκλησία, χωρίς νά έχει γίνει ό χωρισμός Έκκλησίας και Πολιτείας, όηλαδή νά παραμείνη ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου». Καί τελειώνοντας άναρωτήθηκε ό κ. 'Αλιβιζάτος, **«είναι άνάγκη νά υπάξη ό χωρισμός, όταν έπιλύονται τά προβλήματα προς όφελος της Πολιτείας»;** Ο δέ κ. Βενιζέλος ήταν σαφής λέγοντας ότι, «άποσκοπούμε σε μία άποκρατικοποίηση της θρησκείας αλλά και στην άφάιρηση τών θρησκευτικών χαρακτηριστικών της Πολιτείας».

Ακόμα, οι όμιλητές αναφέρθηκαν στην προμετωπίδα του Συντάγματος, στο προοίμιο, τό όποιο αναφέρει, «Είς τό όνομα της Όμοουσίας και Αδιάρετου Τριόδου» και στό άρθρο 3, 13, τά όποια άπαιτούν τών σχέσεων Έκκλησίας και Πολιτείας. Ο κ. Κονιδάρης τόνισε σχετικά με τό προοίμιο ότι ή έπίκληση αυτή «δέν έχει νομική σημασία, αλλά ότι πρόκειται για ζήτημα ιστορικής μνήμης» και για αυτό θά μπορούσε νά απαλειφθή. Τήν στιγμή μάλιστα, όταν «μερίδα ιεραρχών έχει τήν αντίληψη ότι όλες οι διατάξεις του Συντάγματος θά πρέπει νά συμμορφώνωνται με τό πνεύμα της προμετωπίδος». Επίσης, σχολίασε ότι τό άρθρο 3, έπειδή καλύπτει τίς σχέσεις της Έκκλησίας της Έλλάδος με τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και τήν Πολιτεία, θά μπορούσε νά διατηρηθή, όμως μετά από βελτιώσεις και τροποποιήσεις. Για δέν τόν όρο «έπικρατούσα θρησκεία» τόνισαν ότι δέν θά πρέπει νά προσόδρη προνομιακό χαρακτήρα στην 'Όρθόδοξη Έκκλησία, αλλά διαπιστωτική άξία. **Ο κ. Κονιδάρης άνέφερε ότι «δέν είναι μόνον έπικρατούσα αλλά και συγκυβερνώσα, άφου οι έπιθυμίες της»** τόνισε «μεσω δικών της ανθρωπών έχουν άπρσοκοπητή όδοδ προς νομοθέτηση στην Βουλή, οι όποιοι μάλιστα κατέχουν θέσεις σε όλες τίς κυβερνήσεις». Καί όλοκληρώσε λέγοντας ότι τό άρθρο 3 σωστό θά ήταν νά ένωματωθή στο άρθρο 13. Ένώ ό κ. Σταθόπουλος τόνισε ότι τό άρθρο 3 θά πρέπει νά απαλειφθή τελείως. Στόν όμιλο του ό κ. Βενιζέλος σημείωσε ότι ένωματωμένοι τό άρθρο 3 στο 13 έπιτυγχάνεται και ή ύπο-

βάθμισή του, τήν στιγμή μάλιστα πού τό άρθρο 3 κάποτε ήταν 1. Παρατηρούμε, δηλαδή, μία συστηματική υποβάθμιση άκόμα και τών άρθρων του Συντάγματος, τά όποια αναφέρονται στην Έκκλησία από μέρους της Πολιτείας.

Τέλος, σχετικά με τήν μισθοδοσία τών ιερέων άνέφεραν ότι αυτή θά πρέπει νά άποσυνδεθή από ιστορικά δικαιώματα, άπαλογορησεις και άποζημιώσεις και ότι είναι ύποχρέωση της Πολιτείας ή έπίλυση του, μία έπίλυση ή όποια θά άπεται τών κληρικών όλων τών θρησκειών. Για δέ τό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως άνέφεραν ότι τούς άπασχολεί μόνον ως διεθνής οντότητα και όχι ως Έκκλησία και ιδιαίτερα τό διεθνές status του.

Όλοκληρώνοντας τήν παρουσίαση τών προτάσεων πού συζητήθηκαν στην ήμερίδα, θά θέλαμε νά μεταφέρουμε τών προβληματισμό του κ. Βενιζέλου στο έρώτημα, γιατί ή Έκκλησία νά είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και νά μή είναι ιδιωτικού δικαίου, «Φανταστείται», είπε, «νά είναι ή Έκκλησία νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου λόγω του μεγέθους του, με ακτιβισμό, έπικαλούμενο τήν θρησκευτική έλευθερία νά παρεμβαίη πολιτικά, κοινωνικά, νά διεκδική, νά έχη άποψη για όλα, νά όργανώσει λατρευτικές εκδηλώσεις, διαδελιώσεις, νά εκδιόξη εφημερίδα, νά έχη τηλεοπτικό σταθμό, τηλεόραση, νά έχη προμηθειές πολιτικές, νά παίζη στο χρηματιστήριο. Σκεφθείτε πώς θά έξελιγή ή κατάσταση». Νομίζουμε ότι ό σχολιασμός είναι περιττός. Δυστυχώς μόνον οι χριστιανοί δέν τό φαντάζονται.

Γ.Κ.Τ

Ποιος θά σταματήσει τόν κ. Γιαγκάλογλου;

Αποκλειστικά πληροφοροφία του Ο.Τ. αναφέρουν ότι ό κ. Στ. Γιαγκάλογλου έχει σχηματίσει ένα δόμας διά τήν συγγραφή τών νέων βιβλίων τών θρησκειακών, οι όποια εργάζονται πυρετωδώς. Έπομένως ό διάλογος Έκκλησίας – Πολιτείας είναι προσχηματικός και δέν πρόκειται νά υπάρξει άξιολόγηση του νέου προγράμματος παρά μόνον έπιβολή αυτού διά τών νέων εγχειριδίων, όταν αυτά έτοιμασθούν. Προς τό παρόν δά δοθούν φακέλοι άντι βιβλίων εις τούς μαθητές! Ώς έπληροφωρήθημεν από τήν εφημερίδα «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» της 14ης Φεβρουαρίου 2017:

«Πρσο δλοταχώς βάζει τό ύπουργείο Παιδείας για τίς αλλαγές στο περιεχόμενο τών βιβλίων τών θρησκειακών, τήν ώρα πού άπουσιάζει ό αντίλογος από τήν πλευρά της Έκκλησίας. Έκκλησιαστικοί- και όχι μόνο- κύκλοι έπισημαίνουν δηκτικά ότι θά είναι άργά για... δάκρυα, όταν πλέον θά έχουν ύποληφθεί οι μεταρρυθμίσεις, και ότι ή Ιεραρχία της Ιεράς Συνόδου θά έτραπετ ήδη νά έχει άντιδράσει σύσσωμη.

Υπερ του «χωρισμού» ό Σεβ. Ν. Ιωνίας;

Εισήγησαν έπραγματοποίησεν ό Σεβ. Ν. Ιωνίας εις τό σεμινάριον Κανονικού Δικαίου της Βιθλοθηκής της Γ. Αρχ. Αθηνών με θέμα: «Σχέσεις Έκκλησίας και Πολιτείας». Η εισήγησις ήτο έν πολλοίς μία επανάληψη τών όσων ήδη ό Μακαριώτατος έζηεν αναφέρει εις τήν όλομέλειαν της Ιεραρχίας τών παρελθόντα Οκτώβριον. Ώστόσο ή εισήγησις του Σεβασμιωτάτου καταλήγει εις δολιά σημεία. Προτείνει δημοψήφισμα; Θεωρεί δεδεμένον ή συμφωνεί εις τόν άπόλυτον χωρισμόν Έκκλησίας – Πολιτείας; Δέν πιστεύει ότι οι ρόλοι ως διακριτοί είναι ίκανοποιητικοί; Παραδέχεται τό τέλος της εισήγησέως του, ως έδημοσιευθή εις τήν Ιστοσελίδα της Γ. Μ. Ν. Ιωνίας της 8ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό σπέρμα του χωρισμού Κράτους και Έκκλησίας υπήρξε από τά πρώτα χρόνια διαμόρφωσης του συστήματος της νόμου κρατούσης Πολιτείας... Ιστορικά ανακρίβεις αλλά και προκαταλήψεις έντεινουν τό πρόβλημα παρά τό όδηγούν σε μία κοινώς άποδεχόμενη λύση, όπως θά μπορούσε αυτή νά

Ο κ. Θ. Τάσιος και ή Γ. Μ. Κορίνθου

Περίπου πρό δμήνιο ή Γ. Μ. Κορίνθου είχε προγραμματίσει έπίσημους όμιλους του Όμ. Καθηγητή του ΕΜΠ κ. Θεοδοσίου Τάσιου. Εν τώ μεταξύ έλαβε δημοσιότητα ή σχέση του κ. Καθηγητού με τήν μασονία με άποτέλεσμα ή Γ. Μ. Κορίνθου νά άκυρωσει όρθως τήν όμιλίαν αυτήν. Τό έρώτημα πού άπέμειναν άναπάντητον είναι: εις περιπτώσιον πού δέν ένινοτο αυτή ή γνωστοποίησης, θά παρέμενε καλεσμένος της Γ. Μ. Μητροπόλεως; Είτε ήτο έπιλογή του Σεβ. Κορίνθου είτε συνενράτουν του, γνωρίζει κανείς εις τήν Έπισκοπήν τās άπόψεις του;

Κρατικός τηλεοπτικός διάλογος μετέδωσε συνέντευξιν του κ. Τάσιου πρό ήμερών, κατά τήν όποιαν έδήλωσε ότι τό θρησκειακό είναι σημαντικό δι' έκείνους πού πιστεύουν και όφισεν ύπονοούσμενον ότι έμιεθα πιθανώς προίτια βιολογικής εξέλιξως. Ακόμη περισσότερον ένδιαφέρον ήτο ό θαυμασμός του προς εκείνους τούς άρχαίους φιλοσόφους, οι όποιοι έχουν «πνευματικοποιήσει» τό θεόν, καθότι «δέν είναι

Τό Ίνστιτούτο Έκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) προανήγγειλε διά τό προόδρον του Γερσίμιου Κουζέλη σαρωτικές αλλαγές στο μάθημα τών θρησκειακών. Όπως ανακοίνωσε, θά αλλαχούν τά διδακτικά εγχειρίδια όλων τών τάξεων, ενώ τό μάθημα θά διατηρήσει ένα «ορθόδοξο άξονα αλλά με άνοιγματα στό κοινωνικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα τών μαθητών». Ο ίδιος τόνισε: «Τά νέα βιβλία θά έχουν χαρακτήρα φακέλου, θά περιλαμβάνουν όλα τά ύλικά πού θεωρούμε ότι ανταποκρίνονται στον κορμό τών καινοουργών προγραμμάτων σπουδών. Δηλαδή, πηγές, κείμενα αναφοράς, παραδείγματα βιωμάτων, ύλικό της θεολογικής έπισημίας και της όρθόδοξης παράδοσης καθώς και άσκήσεις – έρωτήσεις για τούς μαθητές σχετικά με τίς διοργανώσεις του μαθήματος. Είναι βιβλία με πολύ μεγάλη χρήση ύλικού, εικόνας, λογοτεχνικών αναφορών, παραδόσεων και πολιτισμικών δεδομένων». Έρωτηθείς άν τό μάθημα θά είναι ύποχρεωτικό στη β' και τί γ' λυκείου, απάντησε ότι, άν ή Έκκλησία έπιμενεί, τότε θά παραιμείνι ως 'έχει».

έφαρμοζόταν μέσα από τά πλαίσια του συστήματος του άπόλυτου χωρισμού της Έκκλησίας από τήν Πολιτεία. Ουσιαστικά, στην κοινωνία πού σύγχρονον Έλληνισμού και τίς γενική Όρθόδοξη Έλληνική συνειδηση τόν πρώτο λόγο έχει ή έμπειρική διαμορφωμένη κατάσταση στις σχέσεις και ή άποδοτικότητα αυτής μέσα στο κοινωνικό και πολιτικό τοπίο. Ο συνταγματικός νομοθέτης με πυξίδα τίς σκέψεις αυτές θά μπορούσε νά προχωρήσει σε μία μελλοντική αναθεώρηση τών σχέσεων Κράτους και Έκκλησίας, ή όποια δέν μπορεί νά πάμει νά θεωρηή τήν Όρθόδοξη Έκκλησία έπίσημη Έκκλησία του Κράτους, αλλά θά μπορούσε νά της άφαιρέσει κάθε δημόσια έξουσία με τό πρόδημα της ιδεολογικής όυδότερηπτητας του Κράτους. Σύμφωνα όμως με τό ισχύον Σύνταγμα, άν τελικά κάποιος θά άφασαίσει για τί διατήρηση ή όχι της προνομιακής θέσης της Όρθόδοξης Έκκλησίας στην Έλληνική κοινωνία, αυτός είναι ό λόγος (άρ. 1 και 110 Σ.), από τό όποιο πηγάζουν και πρόβλημα παρά τό όδηγούν σε μία κοινώς άποδεχόμενη λύση, όπως θά μπορούσε αυτή νά

δυνατόν νά ένδιώφερεί τόν Θεόν έάν ποναίει τό πόδι σου». Ίσχυρισθή έπίσης ότι είναι άλαζονικοί νά θέτουμε τό έρώτημα περι του σκοπού της ζωής, όταν ήδη τήν στιγμήν πού τίθεται, μαύρια τρύπια καταβροχθίζουν όλοκληρα πλανητική συστήματα εις τό σύμπαν, και διά τούτο δέν πρέπει νά θέτουμε κόν τό έρώτημα! Από τά ψήγματα πού έξεθέσαμε προόδηλον καθίσταται ότι οι άπόψεις του είναι άντίθετοι προς τήν διδασκαλία της Έκκλησίας, ή όποια πιστεύει εις «Χριστόν 'Ιησούν και τούτον έσταυρωμένον!» Έρωτώμεν: άκόμη και άν δέν έχοπέτη με τήν μασονία, ό Σεβ. Κορίνθου θά προσεκάλει αυτόν; Άν δέν ήσαν ένσημενωμένοι εις τήν Γ. Μητροπλιν διά τό πιστεύου τό άνθρωπου αυτού, διαπί τό εκάλεσαν; Άδυνατούμεν νά πιστεύσουμε ότι ό Σεβ. Κορίνθου έδωσαν έγκρισιν δια κάποιον χωρίς νά γνωρίζη ό ίδιος – ή συνενράτουν τού- τί προεβόη. Έπομένως εκλήθη, ενώ ήσαν γνωστοί αι θέσεις του!

Τό Τάμα του Έθνους θύμα τών πολιτικών

Τό τάμα γίνεται στην καταγίδα και ξεχνιέται στην ήμερία, είτε κάποτε ένας Άγγλος στοχαστής. Η περίπτωση όμως του περιήφμου «Τάματος του Έθνους» έχει περάσει εδώ και χρόνια πολλές καταγίδες, αλλά πού έπικίνδυνες και έπιδυμένες ήταν οι...ήμερες. Αυτές οι ήμερες πού πείταζαν στής Αθήνας τό πηγάδι τήν ήρη ύποχρέωση...

Χθές τό «Τάμα του Έθνους» ήρθε ξανά στο προσκήνιο με άφορμή τίς κόντρες τών άνάξιων πολιτικώνόντων. Από τή μία ό Κυριακής της Μπλάντεμπεργκ, ό όποιος 'έβαλε τάξη', στους 16 βουλευτές της ΝΔ και εκέينوι πειθίγναι όργανα άπέσυραν τίς ύπογραφές τους από τήν έρώτηση για τήν εκπλήρωση του «Τάματος του Έθνους περι άνεργέσεως 'Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού στην Αθήνα».

Από τήν άλλη ό ... προοδευτικός Σταύρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει έννα-έννα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό πού τον.

Και από κοντά οι δθεν ύπερασπιστές της Όρθοδοξίας Χρυσουίτες πού βρήκαν πεδίο δόξης λαμπρόν νά «κατακεραυνώσουν» κυβερνώμενες και άντιπολιτευόμενες συσχετιζοντας τό θέμα με τό ισλαμικό τέμενος. Όλα αυτά τά έχουν με ξαναδει... Τά ρετάρια Δελιάς και Αριστέρας για αυτό ζούν... Τό έχουν κάνει...τάμα νά τασκώ-

εορταζόμενος γενόσων παρέχει ευκαιρία εξέτασεως της σημασίας αυτής της ιστορικής συναντήσεως, της συνηθισμένης των Τού κ. Άγγελου Ρούσου πώς ό Βορβολοπρωτων κερτών σταντων και τών προοπτικών τών σχέσεων Ρωμαιοκαθολικών και Όρθόδοξων. Ο Μητροπολίτης 'Ιλαριώνας και ό Καρδιναλίος Κόχ σημείωσαν ό τ σπουδαίοτητα της διεξαγωγής έπίσημης εκδηλώσεως αυτής της φύσεως ως άποτελεσματικού μέσου προωθητικής συνεργασίας μεταξύ Όρθόδοξων και Ρωμαιοκαθολικών υπό τό φως τών διατάξεων της Κοινής Δηλώσεως, τήν όποια υπέγραψαν οι Αρχηγοί τών δύο Έκκλησιών στις 12 Φεβρουαρίου 2017 στην Αβάνα.

Δηλαδή είναι σαφές πώς στόχος με τίς «έπίσης εκδηλώσεις» αυτές, είναι νά συμμορευτούν οι δύο πλευρές. Η Μόσχα έχει παρασφωρηθεί ξεκάθαρα σε άσχημες άτρα-

νομια με κάθε άφορμή. Τό θέμα είναι όμως τί πράττει ή έπίσημη Έκκλησία. Η ίδια Έκκλησία πού τήν Παρρασκευή, 8 Ιουλίου 2012, στην τήν Συνεδρία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου υπό τήν Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου **Τού κ. Μάνου Χατζηγιάλλη** κ.λπ., άποφασίσε σκόπου Αθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Γερωνύμου άποφασίσε τά έξις για τό «Τάμα του Έθνους»:

«Κατόπιν ύποβλήθη έν τώ σχετικώς αιτημάτων πλειάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών της Έκκλησίας της Έλλάδος, ή Ιερά Σύνοδος, σταθμισάσας πνευματικές Στάυρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει έννα-έννα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό πού τον.

Φανάρι και Μόσχα διαγκωνίζονται δια τό ποίος θά φιλήσει πρώτος τήν χείραν του Πάπα

Άπεχθείς και προκλητικούς ένγκαλισμούς με τόν Πάπα και άγατοπλοιάς τό άνάγνωσμα δέν περιλαμβάνει δυστυχώς μόνάχο τό «ισχύ καταστατικό ένότητα» πού διορθώσας κατά τούς φαίνεται έχει εδώ και καιρό συντάξει και άκολουθεί κατά γράμμα τό Φανάρι, αλλά πλέον και ή Μόσχα έχει κατακυβερήσει ξεκάθαρα στό ίδια όλιβερά μονοπάτια.

Ούτως ή άλλως τό Νο2 του ρωσικού Πατριαρχείου Μητροπολίτης Βολκοολάμσκ 'Ιλαριών, κάνει τήν διαδρομή Μόσχα-Βατικάνο σε τακτικότητα βάση, τά πράγματα όμως έχουν ξεκοκείι έντελώς μετά τήν περηνική συνάντηση στην Αβάνα του ποντίφικα με τόν κ. Κύριλλο.

Από τό σημείο αυτό και μετά Φανάρι και Μόσχα μοιάζουν νά άνταγωνίζονται για τό ποιος θά προδύσει πρώτος τήν Όρθοδοξία φιλώντας με...σεβασμό τό χέρι του Πάπα. Άπειρες ευκαιρίες σφικτών «ένωτικών» εκδηλώσεως άποδεικνύουν πώς τά σχέδια της Νέας Τάξης πραγμάτων, ή όποια διακώς έπιθυμεί τήν έκκαθέρωση της πανθηρκοκείας έχουν πάσει τό όρόμο τους! Τελευταίον παράδειγμα οι... πανηγυρικές εκδηλώσεις για τήν πρώτη έπέτειο της ιστορικής συναντήσεως του Πατριαρχή Μόσχας και Πασών τών Ρωσιών και του Πάπα στην Κούβα πού πραγματοποιήθηκαν πριν από λίγες ήμέρες στο Πανεπιστήμιο Φριβούργου της Έλβετίας με συμμετοχή του Μητροπολίτη Βολκοολάμσκ 'Ιλαριώνα, Προέδρου του Τμήματος Έξωτερικών Έκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, και του Καρδιναλίου Κούρτ Κόχ, Προέδρου του Ποντιφικού Συμβουλίου για τήν Προώθηση της Ένότητας τών Χριστιάνων.

Στήν όμιλία του ό Μητροπολίτη 'Ιλαριώνας τόνισε ότι με-

μέσω δυσμενεστάτων οικονομικών και κοινωνικών προϋποθέσεων και όρων, έχουν άνευρεί ή υπό τήν μορφή τάματος περικαλλές Καθεδρικός Ναός με έντυπωστικές οικοδομικές εγκταστάσεις, Πνευματικά Κέντρα, γραφεία ρωσιώτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Γερωνύμου άποφασίσε τά έξις για τό «Τάμα του Έθνους»:

«Κατόπιν ύποβλήθη έν τώ σχετικώς αιτημάτων πλειάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών της Έκκλησίας της Έλλάδος, ή Ιερά Σύνοδος, σταθμισάσας πνευματικές Στάυρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει έννα-έννα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό πού τον.

Φανάρι και Μόσχα διαγκωνίζονται δια τό ποίος θά φιλήσει πρώτος τήν χείραν του Πάπα

Άπεχθείς και προκλητικούς ένγκαλισμούς με τόν Πάπα και άγατοπλοιάς τό άνάγνωσμα δέν περιλαμβάνει δυστυχώς μόνάχο τό «ισχύ καταστατικό ένότητα» πού διορθώσας κατά τούς φαίνεται έχει εδώ και καιρό συντάξει και άκολουθεί κατά γράμμα τό Φανάρι, αλλά πλέον και ή Μόσχα έχει κατακυβερήσει ξεκάθαρα στό ίδια όλιβερά μονοπάτια.

Ούτως ή άλλως τό Νο2 του ρωσικού Πατριαρχείου Μητροπολίτης Βολκοολάμσκ 'Ιλαριών, κάνει τήν διαδρομή Μόσχα-Βατικάνο σε τακτικότητα βάση, τά πράγματα όμως έχουν ξεκοκείι έντελώς μετά τήν περηνική συνάντηση στην Αβάνα του ποντίφικα με τόν κ. Κύριλλο.

Από τό σημείο αυτό και μετά Φανάρι και Μόσχα μοιάζουν νά άνταγωνίζονται για τό ποιος θά προδύσει πρώτος τήν Όρθοδοξία φιλώντας με...σεβασμό τό χέρι του Πάπα. Άπειρες ευκαιρίες σφικτών «ένωτικών» εκδηλώσεως άποδεικνύουν πώς τά σχέδια της Νέας Τάξης πραγμάτων, ή όποια διακώς έπιθυμεί τήν έκκαθέρωση της πανθηρκοκείας έχουν πάσει τό όρόμο τους! Τελευταίον παράδειγμα οι... πανηγυρικές εκδηλώσεις για τήν πρώτη έπέτειο της ιστορικής συναντήσεως του Πατριαρχή Μόσχας και Πασών τών Ρωσιών και του Πάπα στην Κούβα πού πραγματοποιήθηκαν πριν από λίγες ήμέρες στο Πανεπιστήμιο Φριβούργου της Έλβετίας με συμμετοχή του Μητροπολίτη Βολκοολάμσκ 'Ιλαριώνα, Προέδρου του Τμήματος Έξωτερικών Έκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, και του Καρδιναλίου Κούρτ Κόχ, Προέδρου του Ποντιφικού Συμβουλίου για τήν Προώθηση της Ένότητας τών Χριστιάνων.

Στήν όμιλία του ό Μητροπολίτη 'Ιλαριώνας τόνισε ότι με-

και άρκετών Μητροπολιτών, όπως τών Μεσογαίας, Γόρτυνος, Αίτωλίας. Ήταν τότε πού ό Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος έλεγε πώς «άν του Ευαγγελισμού τό 2015 μπει ό θεμέλιος λίθος τότε μπορεί πραγματικά τό σηματοδοτικό έτος 2020, σε πέντε χρόνια, νά έχει όλοκληρωθεί τό έργο»

Μετά όμως ήρθε ή «κρίση» και όλα τά σκίσαε ή φοβέρα και τά πλάκωσε ή σκλαβία.... Και ή έπίσημη Έκκλησία εκέισε στό συρτάρι της και διπλοκλείδωσε τό «Τάμα του Έθνους».

Για τήν ιστορία άξίζει νά αναφερωμε πώς τό ζεύγος τών Ιωάννου και Αικατερίνης Άναγνωστοπούλου προσέφερε μεγάλο οικόπεδο και σεβαστό ποσό χρημάτων για τήν εκπλήρωση του άποκαθέντος ως «τάμα του Έθνους», για τήν άνέγερση του μεγαλοπρεπούς 'Ιερού Ναού του Σωτήρος Χριστού, όπως τό όραματίστηκε ό Βρυλλικός Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και άλλοι πολλοί ήρωες, έγγυητές μιάς ύποσχέσεως πού πεί πίσω στο χρόνο μέχρι τήν Δ' Έθνοσύνελευση στο Άργος και τό ψηφίσμα αυτής υπέγραψε και ό Ιωάννης Καποδίστριας...

Άλλά τώρα πεινόμε πού καιρός για τάματα.... Για αυτό λέμε σε κάθε ευκαιρία πως ή κρίση μόνον οικονομική δέν είναι τελικά... Και ό νοών νοείτω.... Πηγή: Ιστοσελίδα ΒΗΜΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 17.02.2017

Τό χειρότερο όμως είναι πως όλοένα και περισσότερο πλέον μιλούν άνοχητά για ένωση! Αφού όπως είπαώθηκε από τόν Μητροπολίτη Έλβετίας Ιερεμία της εκδήλωση «ό έορτασμός της πρώτης έπέτειο της συναντήσεως του Πατριαρχού Κυρίλλου και του Πάπα Φραγκίσκου, ύπενθυμεί τήν άνάγκη νά εργασθούμε από κοινού προκειμένου νά ξεπεράσουμε τίς διαρρείσεις στην πορεία προς τήν ένωση». Σε άλλο δέ σημείο της αγόρευσής του ό Μητροπολίτης Έλβετίας Ιερεμίας στην προαναφερθείσα εκδήλωση τόνισε τή σπουδαίοτητα τών προσπαθειών, τίς όποιες καταβάλλουν τό Οικουμενικό Πατριαρχείο ΚΑΙ ή Όρθόδοξη Έκκλησία της Ρωσίας για τήν πρόοδο του διαχριστιανικού διαλόγου προκειμένου νά εκπληρωθούν τά του Σωτήρος «ίνα πάντες έν ώσιν» (Ιω. 17.21).

Πηγή: Ιστοσελίδα PENTA-PNTAΦΑΜΑ 16.02.2017

Τό θέμα είναι όμως τί πράττει ή έπίσημη Έκκλησία. Η ίδια Έκκλησία πού τήν Παρρασκευή, 8 Ιουλίου 2012, στην τήν Συνεδρία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου υπό τήν Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου **Τού κ. Μάνου Χατζηγιάλλη** κ.λπ., άποφασίσε σκόπου Αθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Γερωνύμου άποφασίσε τά έξις για τό «Τάμα του Έθνους»:

«Κατόπιν ύποβλήθη έν τώ σχετικώς αιτημάτων πλειάδος Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών της Έκκλησίας της Έλλάδος, ή Ιερά Σύνοδος, σταθμισάσας πνευματικές Στάυρος Θεοδωράκης πού ειρωνεύτηκε ξερονύσσος για πολλοστή φορά χολή ήμψας και τσιμπήσει κανένα ψηφοδέλτιο, γιατί πλέον τά μετράει έννα-έννα, μιάς και ό κόσμος έβγαλε τήν τσιμπία από τό μάτια για τό πολιτικό πού τον.

Και ή έπίσημη Έκκλησία εκέισε στό συρτάρι της και διπλοκλείδωσε τό «Τάμα του Έθνους».

Τό Πατριαρχείο της Μόσχας στηρίζει τόν κ. Τράμπ κατά τών διαρρείσεων

Άνησυχητικά είναι τά άποτελέσματα έρευνών σχετικά με τās εκτρώσεις εις τήν Έλλάδα και τό εξωτερικό. Ώς έπληροφωρήθημεν από τήν εφημερίδα «ΝΕΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ» της 17ης Φεβρουαρίου 2017:

«Τό Πατριαρχείο Μόσχας εξέφρασε τήν ικανοποίησή του για τά μέτρα πού λαμβάνει ό Ντόναλντ Τράμπ για τίς εκτρώσεις. "Αυτές οι ένέργειες βοηθούν στην ένδυνάμωση τών αξιών της οικογένειας και προς όφελος τών ανθρώπων», δήλωσε ό εκπρόσωπος Τύπου της Ρωσικής Έκκλησίας, Βλαντιμύρ Λεγκόντιν πού προσέθεσε: "Τό Πατριαρχείο ύποστηρίζει τίς θέσεις αυτές". Φυσικό ό Πατριαρχής Μόσχας κ. Κύριλλος βρίσκει σε ευθεία γραμμή με τόν Ρώσο Πρόεδρο Βλαντιμύρ Πούτιν και δέν είναι τυχαία ή στήριξη του Τράμπ και στό έπίπεδο της Όρθοδοξίας. Από τίς πρώτες κινήσεις του νέου Προέδρου τών ΗΠΑ είναι νά σταματήσει ή γνωστοποίηση από τήν πλευρά του κράτους τών εκτρώσεων, βάζοντας τέλος σε νομοσχέδιο της διακυβέρνησης

Ο Άγγλικανός «Αρχιεπίσκοπος» υπέρ τών όμοφύλων γάμων!

Ο κ. Τζ. Γουέλμπυ έχει καταλήξει τήν κοινή γνώμη με τās δηλώσεως του άλλοτε περί άμοφοθητήσεως της υπάρξεως του Θεού και άλλοτε ότι δά ήτο σύμφωνος οι υίοι του νά έπιτελέσουν σύντροφον ίδιου φύλου! Είς τήν πρόσφατον Σύνοδον τών Άγγλικανών ύπεστήριξε τήν δεσμοδέτησιν γάμου δια τούς όμοφυλοφίλους, όμως ή πρότασις του κατεψηφίσθη. Σύμφωνα προς τήν εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» της 17ης Φεβρουαρίου 2017: «Τήν όποιο